

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنی ئیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسه: بهدران شههمهه حبیب

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهرهکی خانزاد، ههولیر

شههلیت

هه‌ملیت

نووسینی بلیمه‌تی نه‌مر

ویلپه‌م شکسپیر

وه‌رگیتێ: م. ره‌ئووف موفتی زاده

کتیب: هه‌ملیت

نووسینی: ویلپه‌م شکسپیر

وه‌رگیتێ: م. ره‌ئووف موفتی زاده

بلاوکراوه‌ی ئاراس - ژماره: ٤٣٨

ده‌ره‌ینانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس نه‌کره‌م

هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل

سه‌ره‌رشتیی چاپ: ئاو‌په‌حمانی حاجی مه‌حمود

چاپی به‌که‌م، هه‌ولێر - ٢٠٠٦

له‌ کتیب‌خانه‌ی گشتیی هه‌ولێر ژماره (١٨١) ی سالی ٢٠٠٦ ی دراوه‌تی

چۆن بوو گهوتمه سەر وەرگێرانی ئەو بەرهههه و

کینگەل یاریهیان دام:

له نیوهی یه کهمی سهاله کانی ههشتای زابینیدا له زانستگهی تاران، وێژهوانی یان ئه ده بیاتی ئینگلیزیم دهخویند. یهکی له وانه کاتمان - که زۆری له سههر جهخت دهکرا - به رهههه کانی و بلیهه شکسپیر، به تایبته ههملیت بوو.

مامۆستا که مان - دوکتۆر میقدادی - جوانی بۆ شی ده کردینه وه و کاتێ له سههر وشه یان دێره کان راژهی ده کرد، ههستم و ابوو به کوردی زۆر جوان وهرده گێردی. گوتم: «مامۆستا به زمانی کوردی جوان ته رجعه مه ده کری». گوتی: «به ده بیان زمان وهرگێراوه؛ با به کوردیش ده رجی».

«نه مده زانی ههملیت کراوه به کوردی یان نه، برستی تا قی کردنه وه یهکی به ریا ویشم نه بوو. له وه مده دا که ره سه کانی پێوه ندی هینده فره نه بوون و بۆ هه موو که سه ئاسان نه ده ره خسا که لکیان لێ وهرگری. ساتیلایت و ئینترنیت نامۆ و نه ناسراو بوون؛ یان بۆ من و ابوو. ته نیا ریفرتنسم هاوکارانم له به شی کوردی رادیۆ تاران بوون، که پرسیارم لێ کردن و ئه وانیش به گومانه وه وه لامیان دامی که ئه و کاره نه کراوه (له و سالانه دا که خویندکار بووم له به شی کوردی رادیۆ تارانیشدا بۆ گوزه رانی ژیان، ئیشم ده کرد.) ناوی خودام لێ برد و دهستم دایه قه له م. ماوه ی سه مانگ بێ وچان خه ربکی بووم. هه ره چهنده ده چومه پێشه وه، ههستم ده کرد قوولتر ده بێ. جاری واش هه بوو په ژبوانیان ده کردم وه که: ئه و پارووه بۆ زاری تو زۆر زله و ئابرووی خو مه به، یان خو م ههستم ده کرد ده ره قهت نایه م و دهستم ده کیتشا.

هه ره له وه ممانه دا بوو که براده ری هه ره خو شه و یستم، کاک جه مالی

سه لیم موکری، زۆری یاری ده دام؛ ته نانهت ئیشی بۆ کردم و هه ره لێره دا پر به دل سپاسی ده که م.

به کورتی، هیشتا ما بووی نیوه ی که م، کۆلی ژبانم قورس بوو. که م ده سه لاتی بۆ گوزه رانی ژین، بوو به هۆی ده سکیشان له کاره که و هه ولدان له چهنده لاوه بۆ دابین کردنی پتویستییه کانی مان. پاش چهنده سال له تاران بارم کرد و به ماله وه هاته وه کرماشان. له کرماشاندا له گه ل نامۆزای نازیز و هیترا م، کاک حوسینی مو فتی، ناوه ندیکی فیتر کردنی زمانمان دانا و ده ستمان کرد به ده رس و تنه وه.

کاک حوسین چاوی که وت به پا چقه ناته و او وه که و به راستی رۆژ نه بوو به تکا و ته مه ننا و بری جاریش تانه و ته شه ر - که له کانگای دلی کوردخواز و دل سوژییه وه هه لده قو لێ - بۆ ته و او کردنی هانم نه دا. پاش ده ساله بریارم دا ده ستی بێ بکه مه وه؛ به لام که چاویکم پێدا خشانده، زۆرم له بهر قورس و سه خت هات و ئومیدی لێ بریم. چهنده سالیکی تریش رابورد و هه ملیتی ناته و او ی کوردی له دراویری مێزه که مدا تو زی ده خوارد. به چاپ بوونی هه مبانه بۆ رینه ی مامۆستای پایه به رزی کورد، مامۆستا هه ژار، ئه نگیزه م بۆ ساز بوو. پاش ماوه یه کیش ئینتیرنیت نامۆ و دهستم گه یشته هه زاران را قه و را ژه که له سه ره هه ملیته وه و له لایه ن مامۆستایانی ناسراوی جیهانه وه له سایته کانی جو ر به جو ردا دانرا وه. له ماوه ی یه ک سال و پاش وه ستانیکی پا زده سه له دواییم بێ هیتا. ئیتر باسی گیر و کیشهی دامان بۆ وشه و تووشی وه سواس بوون و شه و نه خه وتن و بیکردنه وه کانم بۆ خو م خاتراتیکی خو ش و بۆ خوینه ری به رتیز درتیز دادرینه و لیبانه وه نادویم. به لام ده بی سپاسی هه مووی ئه و خو شه ویستانه که ته نانهت به فیتر کردنی وشه یه کیش یارمه تیان داوم بکه م به تایبته دایکی نازیزم، کاک محمه دی جه لالی، کاک حه سه نی جه لالی و هاوکاره کانی کرماشانم: ئا غایان فه للاحی، شادرام، قه نبه ری، ئه تابه گی، ئه مینی.

دیتنه بیرم له سهره تاي کاره که دا بووم؛ خزم و هاوپۆلی خوشه ویستم کاک ماجدی روحانی - که به راستی دلسۆزانه هم شتی فیرکردم و هم نامۆزگاری جوانی دام - گوتی هه تاوی ته مهنی مامۆستا هه ژار له لچی پاساره، با ئه و چهند لاپه ریه و هرتگی پراوه ته وه نیشانی مامۆستا بدهم، که به داخه وه قهت ئه و هه له نهره خسا؛ به لّام له دوایی کاره که دا کاک ماجد چاویکی به پهلای به چهند لاپه ریه که دا خشانده و ههروه ها که گوتم چهند نامۆزگاری به نرخی دام و به لّینی دامی بۆ چاپکردنی یاربدهم بدا که جینی سپاسیکی زۆره. پاشان هینده ی پینه چوو برای کوردیزان و خاوهن بیر و ههستم، کاک عابد، بۆ سهردان له لهنده نه وه هاته وه ئیران و گه لّی رینمونی کردم؛ سپاسی زۆری ده که م.

له نه نجامدا به نیازبووم مامۆستایه ک به وردی کوردیبه که ی بخوینیتته وه. به سه فه رتیکی تاران - له گه لّ کاک عابدی برام - گه یشتینه خزمهت مامۆستای به ریز کاک محمه دی که مانگه ر، که به راستی جوانی وه رگرتین و سهره رای سهر جه نجالّی و کاروباری زۆر، منه تی خویندنه وه و خه لّ تدا نه وه ی پاچقه که ی له سهرم نا. به دلّ سپاسی ده که م. دیاره کاک په رو یزی که مانگه ریش هان و یارمه تی زۆری دام و ریزی ده گرم. نه گه ر به وی نیوی ته و او ی ئه و نازیزانه ی - که هه ر کام به چه شنّی یاریه یان داوم - له قه لّهم بدهم، نه پیم ده کړی و نه جی ده گړی. بۆیه سپاسی هه مووان ده که م و له دواییدا له کچه که م و هاوسه ره که م بۆ زه حمه تی تایپکردن ده سخۆشی ده که م.

تکایه ک له خوینهری به ریز:

دیاره دراما یان شانۆ جیاوازی زۆری له گه لّ چیرۆک هه یه. له چیرۆکدا نووسه ر سواری قه لّمه که یه و بۆ ریکو پیک نیشاندانی مه به سته که ی به که یفی خۆی سووری ده دا. به لّام له درامادا هه سته یاریکار جوگه بۆ جوهری قه لّمی نووسه ر خوش ده کا و خوینهر ده بی شوینی جوگه که بگړی تا به ده ریا یه ک مانا بگا؛ بۆیه چیرۆک گو ی بۆ گرتنی خوشه و شانۆ چاو لیکردنی. جا نه گه ر له دیریکدا ناریکی و جیبه جیبوونی وشه کان به دی ده که ن، ئه وه شله ژاوی هه سته یاریکار نیشان ده دا. نه گه ریش له رسته و دیریک هه ر تینه گه یشتن ئه وه له شله ژاوی و ناشاره زایی وه رگیره که یه.

هیوادارم توانیبیتم خزمه تیکی بچووک به کورد بکه م. هیچ نه بی دنه دهر و هانده ریکه بۆ زانایان که ده س بده نه قه لّهم و به ره خنه و پیتشیناره کانیا ن ریزگا بۆ پاچقه یه کی جوان و بی هه لّی هه ملیت ساز بکه ن.

چاوه روانی نامۆزگار ییه کانتانم به م ئادره سه ئینترنیتته rauf1337@yahoo.com تکایه بی به شم نه که ن.

په شووف موفتی زاده
کرماشان، گه لّ ریزانی ۲۰۰۵ ی زایینی

چهند ئاغا و خانم و كەشە و ئەفسەر و سەرباز و گەمییوان و راسپارده و پاكار.

ياربكارانى دراما:

كلاديوس: پاشاي دهفارك

هه مليت: برازاي پاشا

پولونيوس: راويژكاري پاشا

هورهيشيو: هه قالي هه مليت

له برتيس: كوري پولونيوس

قولتيمه ند

كورنيليوس

روزينكرانتز

گيلدينستيرن

تازريك

پياويكي پايه بهرز

مارسيلوس

بيراندو

فرانسيسكو

رينالدو: خزمه تكاراي پولونيوس

فورتينبراس: شازادهي نورويز

چهند ياربكار (بو درامايه كي تر)

دوو لاديببي (گوركوڤ)

سه ركرده به كي نورويزي

بالتويزاني ئينگليزي

گيرتروود: مه له كه ي دهفارك و داكي هه مليت

ئه فيليا: كچي پولونيوس

روحي باوكي هه مليت

پياواني ديوه خان

سەربازان

[هوره‌یشیو و مارسیلوس دینه ژووری]

فرانسیسکو: پیم وایه دهنگیان ده‌بیسیم. راوه‌سته! کتیبه له‌وی؟
هوره‌یشیو: ئاوه‌لانی ئەم خاکه.

مارسیلوس: وه پیاوانی پاشای ده‌نمارک.

فرانسیسکو: شه‌وباشتان لئ ده‌که‌م.

مارسیلوس: خوات له‌گه‌ل سه‌ریازی دلپاک؛ کتی خه‌لاسی کردی؟

فرانسیسکو: بیرناردۆ له‌ جیگای منه. شه‌وتان باش. [ده‌چیتته ده‌ری]

مارسیلوس: ئەهه‌ی، بیرناردۆ!

بیرناردۆ: بلتی، چیبیه، هوره‌یشیوش له‌وتیبه؟

هوره‌یشیو: کوتیکی [نه‌ک ته‌واوی].

بیرناردۆ: به‌خیری، هوره‌یشیو! به‌خیری، مارسیلوسی چاک.

مارسیلوس: چیبیه، ئەو ده‌عبا دیسان ئەمشه‌ویش ده‌رکه‌وتوو؟

بیرناردۆ: شتی‌کم نه‌دیوه.

مارسیلوس: هوره‌یشیو ئیژی هیچ نییه جگه‌ خه‌یالی خۆمان و پروا به‌رنادا

له‌ باوه‌شی بگری تا هه‌ست به‌و شیوه‌ ترسینه‌ره‌ دوو جار به‌دیمان

کردوو به‌کا. جا لیتی پارامه‌وه‌ له‌ گه‌لماندا، سه‌رانسه‌ری

ئەمشه‌و پاس بدا که ئەگه‌ر دیسان ئەو روحه‌ ده‌رکه‌وته‌وه، پروا

به‌چاوانمان به‌کا و بیدوینتی.

هوره‌یشیو: هه‌ی هو، هه‌ی هو! قه‌ت ده‌رناکه‌وی.

بیرناردۆ: دانیشه‌ تاوی. با جارتیکی تره‌لمه‌تی له‌و گوتیانه‌ت - که له‌

رووی ئەو چیرۆکه‌مان قورس داخراون - بده‌ین؛ ئەوه‌ی که دوو

شه‌وه‌ به‌دی ده‌که‌ین.

هوره‌یشیو: باشه، داده‌نیشین و گوی بۆ بیرناردۆ شل ده‌که‌ین باسی لیتوه

به‌کا.

به‌شی یه‌که‌م

شانۆی یه‌ک (ئه‌سه‌ر قه‌لای پاشا له‌ شاری ئیلسینور)

[بیرناردۆ و فرانسیسکو دوو پاسه‌وان له‌م په‌ر و له‌وپه‌ری شانۆ

ده‌رده‌که‌ون]

بیرناردۆ: کتیبه‌ له‌وی؟

فرانسیسکو: ئەتو وه‌لام بده. راوه‌سته و خۆ شانه‌.

بیرناردۆ: هه‌ر بژی پاشا.

فرانسیسکو: بیرناردۆ؟

بیرناردۆ: خۆبه.

فرانسیسکو: زۆر به‌جی و کاتی خۆت هاتی.

بیرناردۆ: ئیستا کاتژمێر دوازه‌ی راگه‌یاند. تو بچۆ بنوه؛ فرانسیسکو!

فرانسیسکو: له‌به‌ر ئەو خه‌لاسه‌کردنه‌ سوپاست ده‌که‌م. زۆر سارده‌ و منیش

دل‌م داگیراوه.

بیرناردۆ: پاسه‌وانیبه‌کی هیتمنت هه‌بوو؟

فرانسیسکو: مشکیکیش جووله‌ی نه‌کرد.

بیرناردۆ: چاکه؛ شه‌وت باش!

ئه‌گه‌ر هوره‌یشیو و مارسیلوس - هاوپاسه‌کانی ئەمشه‌وم -

تووشه‌ بوون، په‌له‌یان لئ به‌که.

بیرناردۆ: دوپننئ ئاخری شهو، کاتنئ ئه و ئهستیره - که ئیستاش ده درۆشنئ و ئه و به شهی ئاسمانی پرووناک داگیرساندوو - له کهلی باکووره وه به ره و رۆژاوا ریتی گرتبووه بهر، کاترمیتر به کی زراندا؛ مارسیلوس و من... [روح ده رده که وئ]

مارسیلوس: وس وس! بئ دهنگ به! چاوا! له ویه وه دیسانه وه دئ.

بیرناردۆ: هه ره له و شینویه دا؛ وه کو پاشای خوالیخۆشیوو مان.

مارسیلوس: ئه تو خوتنده واری؛ قسه ی له گه ل بکه، هوره یشیوو.

بیرناردۆ: جا رواله تی له پاشا ناکا؟ وردی به وه، هوره یشیوو!

هوره یشیوو: زۆر له خۆی ده کا. تووشی ترس و سه رسوورمانی کردووم.

بیرناردۆ: شایهت قسه ی له گه ل بکری.

مارسیلوس: لیتی بپرسه، هوره یشیوو!

هوره یشیوو: کیتی ئه تو، ئه م کاته ی شهوت داگیر کردوو و به و شینویه جوان و خه باتگبیره - که پاشای پایه به رزی نیشراومان جاروبار بیاسه ی ده کرد - خۆ ده نوپنی؟ به ئاسمانت سویند ده دم دهنگت لیوه بی!

مارسیلوس: ئالۆز بوو.

بیرناردۆ: چاوا! به ئه سپایی دوور ده بیتته وه.

هوره یشیوو: راوه ستته! دهنگ بکه، دهنگ، تکایه قسه بکه. [روح ده چپته ده ری]

مارسیلوس: ده روا و وه لامیش ناداته وه.

بیرناردۆ: ئیستا چی؛ هوره یشیوو؟ ده له رزی و ره نگت له روو براوه. جا شتیکی زیاتر له خه یال نه بوو؟ بیروبۆچوونت چیبیه؟

هوره یشیوو: به و خودایه، پروام نه ده کرد تا چاوانی راستین و راسته قینه ی خۆی به دی نه کردبای.

مارسیلوس: له پاشا ناکا؟

هوره یشیوو: ههروه ها که تو له خۆت ده که ی. ئه و کاته ش له دژی پاشای مله وری نورووژ به شه ر هات، هه ره ئه و جلویه رگه ی له به ربوو.

ههروه هاش گرژ، جار تکیان - له پاش و تووژ تکی توند -

سورتمه سواره کانی پۆلاندی به سه ره سه هۆله کاندای تیکشکاندا.

سه رسوورینه ره!

مارسیلوس: به و شیوه دوو جاری تریش - هه ره له م کاته هیمنه دا - به ئه سپایی له پیش چاوی ئیمه وه تپیه ریوه.

هوره یشیوو: چۆنی به وردی لی بتوژتمه وه، نازانم! به لام له پروانگه و پروانینی گشتیمه وه نیشاندهری قه ومانی کاره ساتیکی نامۆیه له ولاته که ماندا.

مارسیلوس: باشه! فه رموو دانیشن و ئه وه تان ناگه داره پیم بلئ هۆی ئه و ئیشکدانه پر کیشه و قورسه ی شه وانه - که خه لکی ولاته که شی تاساندوو - چیبیه؟ بو هه موو رۆژی له برنجه و تونج توپ ساز ده که ن و له هه نده رانه وه ئه رکان ده کپن؟ ئه و زۆر و مل بادانه چیبیه له پاپۆره سازان و مه ینه تی کار و ئیشیان، ته نانهت له حه فته دا به کشه مگیشی بو نه هیشتوون؟ چ له پیش دایه که واکریکاران و کاربران به په له ئاره ق ده ریژن و بی و چان شه و بیان دووراوه به رۆژه وه؟ کیتی ده توانی ناگه دارم کا؟

هوره یشیوو: ئه من ده توانم. هیچ نه بی، سرته سرت وه ها بلاوه:

پاشای پیتشوومان - که ئیستاش دیمه نی له روومان ده رکه وت - ههروه ها که ده زانن له دژی فورتینبراس (پاشای نورووژ) که خۆه لکیشانی، له سه ره چا و چنۆکی، ره پ راستی کردبووه وه به شه ر هات.

له و شه ره دا هه ملیستی نه به زمان - هه ره به و بۆنه وه ئه م به شه ی ناسراوی جیهان ریزی لی گرتوه - فورتینبراسی کوشت؛ که

به پیتی به لگه یه کی دیارده کراو و شایه تی گه وره پیاوانی له سه ردراو، به لینی دابوو گهر بکوژری، ته وای ولاتی ژیر دهسه لاتی، به سه رکه و تووی ئه و شه ره بدری. به رانه ر به وهش پاشامان مه رچی کردبوو گهر بیدوژینی، ئه و به شه ی که دهستی به سه ردا کیشابوو، بگه رینه وه بو میراته به رانی فورتینبراس.

ئیستا، ئاغا! فورتینبراسی لاو، له سه ر نه ترسییه کی ناپوژ و خاو، به گوژ و دلیر، له ملا و له ولا ژماره به کی لات و خوژیری به ته مای نان و نه و له سه ر سنووره کانی نوروژدا هان داوه و بو ولاته که مان ده رکه و تووه؛ مه به سستیکی نییه جگه له وه رگرتنه وه ی دوژدراوه کانی باوکی به ژور و مله پوری. جا من پیم وایه یه که م هوی ئه و ته یاربوون و ئیشک کیشان و به په له هاتوچوون و هه وال هیتان و بردنه ی ولاته که مان، ئه وه یه.

بیرناردۆ: وایزنام جگه له وهش نه بی. که وابوو ئه و ده عبا به دفه ره که له شیوه ی پاشادا - چه کدار له کاتی چاوه دیریه که ماندا - ده رکه وت نیشانه ی شه ر و شوژه.

هوره یشیو: نازانم؛ وه کو ریزه به رد چاوی بیروبوچوون کز ده کا. له ولاتی هه ره به رز و به ریلای رۆمدا - ماوه یه ک پیش له رووخانی ژولیوسی مه زن - گوژه کان چۆل بوون و مردووانی که فنکراو له شه قامه کانی رۆمدا قیژ و واژیان لی که وتبوو؛ ئه ستیره کان شوینیان ئاگر؛ شه ونم خوژناوی؛ نه گبه تی سیبه ری له هه تاو دابوو و دیمه نی به تریفه ی مانگ که له په نایدا نیپستون [ئه مپراتوری به حر و زه ربا] پاکشاوه، مه نگ و ماندوو - وه ک بلیتی تا رۆژی په سلان - داگیرابوو؛ ده ق به ده ق وه کو پیشامای رووداوه کانی زه نه قبه ر وابوو؛ که پیشگۆکانی چاره نووس هه میسه باسیان ده که ن و سه باره ت به نیژیکبونه وه ی هووم و

به دفه ری وریایی ده دن. جا بو هه واناسان و هاوولاتیانی ئیمه ش، ئاسمان و ئه رز پیکه وه نیشاندهری قه ومانی به لا و باهور بوون.

[روحه که دپته وه]

- به لام، وس! چاو! ئه ی هاوار! له ویه وه هه میسان دپته وه.
- ریتی لی ده گرم؛ گهر ته فروتوناشم بکا. راوهسته! شه ودیز!
ئه گهر ده نگت هه یه و زمانت ده گهری، قسه م له گه ل بکه. ئه گهر کاریکی خه یر هه یه له ئه نجامدا بووژانه وه ی تو و به ختیارمی منی تیدایه، قسه م له گه ل بکه، ئه گهر له چاره نووسی ولاته که ت ئاگه داری و به پیش پیزانین بکری خو لابه دین، قسه بکه. یان ئه گهر له ژیانندا خه زینه یه کت له دلی خاکدا حه شارداوه، که ده لین روختان له پاشی مردن جاروبار ده که ویتته گه شت و گیل بو دۆزینه وه ی...

[که له بابی به یان بانگ هه لده دا]

قسه ی لیوه بکه. راوهسته و قسه بکه. رایگره، مارسیلوس!

مارسیلوس: به م رمه م لییده م؟

هوره یشیو: لییده گهر نه وهستا.

بیرناردۆ: لییره یه!

هوره یشیو: نا، لییره یه.

مارسیلوس: نوقم بوو.

[روحه که ده چپته ده ری]

- به هه لده دا چووین تووره بییمان به وه ها پایه به رزی نواند؛ چونکه ئه و وه کو هه وا وایه؛ زه بری لی ناکه وی و فرتوه ژره پووجه کائمان ته نیا لاسایی کردنه وه ی لیدان بوو.

بیرناردۆ: خەریک بوو قسە بکا؛ کەلەبابە کە بانگی هەلدا.

هورەیشیو: پاشان کەوتە پێ؛ وەکو تاوانبار کە بانگیکی زالەبەری لێ دەکری. وام بیستووە کە لە شێر زورنای بەربەیانە؛ بەگەر ووە بەرز و تێژە کە دەقوولێتی رووناکێ لە خەو رادەپەڕینی و بەو ورباییە، روحی ئاوارە و وێل - لەسەر ئاو بێ یان ئاگر، لە ئەرز بێ یان لە ئاسمان - فرتە دەکاتووە بەندە کەمی. جا ئەم شتە ئیستاکە بەدیام کرد، راسبوونی ئەو وتە یەهێ سەلماندا.

مارسیلوس: بەبانگی کەلەبابە کە رەنگ لە رووی برا. وا دەلێن تۆزی وەرجهووەی لە دایکبوونی رزگاریدەرمان جێژن بگێردری، بەلندە بەیان بەدەرێژی شەو چریکە دەکا و لەو ماوەیەدا هیچ پۆحێ ناوێری بکەوێتە گەشت. شەوان شینین و لەو شەوانەدا هیچ ئەستێرەیهک نانهوی، هیچ سیحری کاریگەر نابێ و سیحربازیش هێزی سیحر و جادووی نامیێتی؛ ئەو سەرردەمە ئەوەندە پێرۆز و پێرێ.

هورەیشیو: منیش وام بیستووە و تا رادەیهک بروام پێیە. بەلام، سەیر بکەن! بەیان کەوای ئەرخەوانی لەبەر کردووە و پێی لەسەر شەوئمی کێو دوور و بەرزەکانی پۆژەلات داناو. وەختیەتی واز لە پاسەوانی بێنێن و بەبروای من، ئەوێ کە ئەمشەو بەدیام کرد بەهەملیتی جەوان رابگە بێنێن؛ چونکە بەژیانم سوێند، ئەو پۆحە کە لە رووی ئێمەدا بێ دەنگ بوو، لەگەڵ ئەودا بەقسە دیت. جا ئێو رازین لەسەر خۆشەویستی و جێبەجێکردنی ئەرکمان، ئاگەداری بکەین؟

مارسیلوس: با وا بکەین؛ تکایە! ئەم دەزانم ئەم بەیانییە لە کوێدا بەتەنێ تووشی بێن.

[دەچنە دەرێ]

شانۆی دوو - قەلای ئیلسینور، هۆلیکی گشتی

بەریز و حورمەت و چەپلەرێزان، کلا دیوس «پاشای دەنمارک»، گێرتوود «مەلەکە»، لەبیرتیس و خوشکە کەمی «ئوفیلیا»، پایەبەرزان و پیاوانی دیواخان دێنە سەر شانۆ.

پاشا: با وەکو هێشتا یادێ مەرگی برای خۆشەویستمان - هەملیت - سەوزە و شیاوێ ئەوێ دەمان پێر لە خەفەت و روومەتی سەراندەری پاشایە تیمان برۆیه کێ لە پەژارەدا گرژا بێ؛ بەلام هەر وەها کە هەتا هەتا یە ئاوێز و بێر خۆ بەدەستی رووداوێکانی سڕوشتیبەووە نەداو، ئێمەش - هاوێرێ ئەوێ کە ژیرانە بێرمان خەمبارە - بیری خویشمان هەیه. کەوا بوو خوشکی پێشو و مەلەکە ئیستامان کە پێوێ پاشای ئەم ولاتە خەباتگێرێ - لەسەر داب و دەستوور - بەو پێرێ کە بێفەو، بەختە وەرانە و بەچاویکی ئەسڕین بار، بەشایی لە ئازیه تبازی و رۆرۆ لە زەماوێن، لە شایی و شیوێ نێکی هاوسەنگدا ماره دەکەین. ئێمە ژیرتر لە ئێوێمان نییە لەگەڵ ئەو کارەساتە بێ خورتی و بەدڵ رێک هاتبێ. لە هەموو تان سوپاسی ئێمە.

ئێستا هەر وەها کە ئاگەدارن، فورتینبراسی جەوان - کە باایی و بایهی ئێمە بەسووک دەزانێ - یان لەسەر ئەو باوێرێ کە تازه مردنی برای بەرێزمان دەبێتە هۆی لێک پچران و دابەشبوونی ولاتە کەمان، بەتەمای گەنج و قازانجە و دەس لە ئازارمان بەرنادا؛ پەیک و پەرخام بەرێ دەکا و داوای وەرگرتنەوێ ئەو ناوچانە ی دەکا کە باوکی بەپێی ئەو هەموو بەلگە و بریارە مۆرکراو، بەبرای دلێرمانی دۆراندووە. ئەمە سەبارەت بە ئەو.

[قولتیمەند و کورنیلیوس دێنە ژووری]

ئىستا سەبارەت بەخۆمان و ئەم كاتەى كۆبونەووەكەمان.

كارى گرینگ ئەووەيە ئىمە لىرەدا بۆ پاشاى نورويژ - مامى فورتىنبراسى لاو كە لاواز و لاگرتوو و بەدەگمەن لە مەيل و مەبەستى برازاكەى دەبيسى - نووسىومانە لە هەنگا و هەلئىنانى پترى برازاكەى بەرگرى بكا. ئەو مىرانە و پىتاك وەرگرتانە و سەربازگرتانە و تەواوى تايبەتییەكانى ئەو كارانە، لە دەسەلاتى ئەودا نين و ئىمە لىرەووە ئەتو كورنىليوسى چالاك و تۆ - قولتيمەند - بەرئ دەكەين كە راسپاردەى ئەم رېژ و سلاو بن بۆ پاشاى پىرى نورويژ. هېچ دەسەلاتىكى خۆمالى تەرتان نادەينى لەگەڵ ئەو پاشايە - پتر لەووەى كە نىوەرۆكى بەوردى ديارىكراوى ئەم نامەيە ئىزن دەدا - ئالووئىر بكن.

[نامەكەيان دەداتى]

خوداتان لەگەڵ! با گورجوگۆلئىتان جى پەسەندى ئەركتان بى.

كورنىليوس و قولتيمەند: لەو ئەركە و لە هەموو ئىشىدا ئەمەگداريمان نیشان دەدەين.

پاشا: ئىمە لەو بابەتەو هېچ گومانمان نىبە. پر بەدل بەخوداتان دەسپىرم.

[قولتيمەند و كورنىليوس دەچنە دەرى]

جا ئىستا، لەيرتيس! لە تۆچ خەبەر؟ باسى داخوازىكت لەگەلمان كرىبوو. چىبە ئەو؟

لەيرتيس! ئەتو ناكري سەبارەت بەداخوازىكت لەگەڵ پاشاى دەنمارك باس بكەى و دەنگت ون بى و نەبىسىرى. چىت داوا كرىوو؟ لەيرتيس! گەرچى ئەو جەى دەسبلاوى من و پارانەووەى توى نىبە، مېشك نىزىكتەر بەدل و دەس كارسازتر بۆ دەم لە باوكت بۆ تاج و تەختى دەنمارك نىبە. چىت بەنيازە؟ لەيرتيس!

لەيرتيس: سەرودى بەرزم! ئىزن و ئەرتى جەنابت بۆ گەرانەووەى فەرەنسەم.

گەرچى لەو تىبەووە بەپى ئاواتم گەرامەووە دەنمارك كە ئەركى خۆم لە ئاهەنگى تاج نىنانى جەنابتاندا بەرئىو بەرم. ئىستا دەين رايگەيىنم، ئەركم جىبەجى كراو و بىر و ئاواتەكانم ديسان روويان لە فەرانسەيە و ملكەچى لىبووردن و ئىزنى پىروژى جەنابتان.

پاشا: ئىزنى بابت وەرگرتوو؟ پولونىوس چى دەلى؟

پولونىوس: هەيەتى، قورىان! بەسۆز پارانەووە ئىزنىكى بەكىشەى لى داگوشىم و لە دوايى مۆرى رەزامەندى زۆرەكى خۆم لەسەر ئارەزووى كوتا. لە جەنابىستان تكا دەكەم ئىزنى بەدەن بروا.

پاشا: كاتىكى خۆشت هەبى؛ لەيرتيس! سەرەمى خۆتە و لەسەر بىروباوهرى خاوتىت بەئارەزووى خۆت رابىوئىرە. بەلام ئىستا، برازام و كەسوكار و كورم هەملىت.

هەملىت [لەبەر خۆبەووە]: تۆزى زياتر لە كەس و كەمتر لە كور^(۱).

پاشا: چۆنە وەها هېشتا تەم داىگرتووى؟

هەملىت: واش نىبە قورىان! زۆرىش لە ژىر تىشكى هەتاو دام.

مەلەكە: هەملىتى جوان! ئەو شەو رەنگىبە لەخۆ داىلئى با چاوانت وەكو هەقائىك سەيرى پاشاى دەنمارك بكا.

تا هەتايە نابى بەپىلئووى داكەوتووى چاوانت لە دوى باوكى پايەبەرزت خاك و خۆل بەبته لاو. ئەتو دەزانى ئاسايىبە؛ ئەوانەى دەژىن دەبى بمرن. مەرگ تىپەرئىنئىكە لەم سروسشەو بەرەو بى برانەووە.

(۱) لە ئىنگلىزىبەكەيدا وا هاتوو: تۆزى زياتر لە خزم و كەس (kin) و كەمتر لە مېهەبان و دلنەرم (kind) كە تايبەتییەكى جوانى لە بارى روالەت و ماناى دوو وشەكەووە هەيە. (وەرگىر)

هه ملیت: نا، خانم! ئاساییه.

مهلهکه: کهوايه بۆچ وا دیاری ددها زۆر له بهرت نامۆیه؟

هه ملیت: دیاری ددها، خانم؟ نا، ههروایه. ئەمن له دیاری ددها تیتناگهه. ته نیا جامه ی جه وهه رینم، دایکی هیتام، یان جلویه رگی ئایینی رهش یان هووژهی هه ناسه ی هه لسه سراو، یان خوهری رووباری چاوان، یان شتیوه ی داگرژاوی دیمه؛ هه مووی له گه ل هه ر شتیوه و هه ست و هه یته لی له خه م ناتوانن راسته قینه ی هه ستی من بدرکینن. ئەوانه له چا و دیارن؛ چونکه رواله تیکن مرۆف خو ی پێ دهنوتی. به لام من دهروونیکم هه یه که گوزه رانی زه مان ده ری ده خا. ئەوانه ته نیا دا و ته له که و جلویه رگی خه من.

پاشا: شیرین و شیای تافه رینه ته وه ی که بۆ به یانی ئه رکی ئەزیه تباری باوکت له هه ستت دایه، هه ملیت! به لام ده بی بزانی باوکت بابی له ده س دا؛ ئەو باوکیشه بابی له ده س داوه؛ ئەویش باوکی له ده ستی چوو.

جا ئه رکی پاشماوه یه - به پیتی ئەمه گی باوانداری - بۆ ماوه یه ک خه مباری بنوتی. به لام تیکۆشان بۆ ئازیه تباری به لاساری و ره چوویی، له نجبازییه کی خوانه ناسانه یه، خه می ناپیاوانه یه، نیشاندهری وزه یه کی دژ به ئاین، دلێکی ژله ژاو، بیترکی ئالۆز، زانایییه کی ساکار و بی نه خش و خه ته؛ چونکه ئەو شتانه ده بی بزاین و هه رواشه - وه کو هه ر شتیکی ئاساییه بۆ هه ست و ئاوه ز؛ جا بۆ ده بی ئیمه به رکه کردنی ره نجخوازانه له دلێ بگرین؟ ناله باره؛ تاوانباریه به رانه به خودا، تاوانباری له ئاستی مردوو هه کانه، تاوانباری له رووی سروشته، زۆر بۆ بیر و ئاوه ز - که مه رگی باوانی به لاره ئاساییه - بی مانایه. ئاوه ز - له یه که م ته رمه وه تا ئەوه ی ئەمه رۆ مردوو هه - هاواری کردوو هه روا بووه و هه روا ده بی.

ئیمه تکات لی ده که یین ئەو خه مه بی که لکه به ئه رزدا بده ی و ئیمه به باوک بزانی؛ چونکه عالم له قه لهم بدا ئە تو یه که م جینشینی بۆ تاج و ته ختمان و به عه شقیکی نه ک که متر له وه ی که دلنه رمتین باوک بۆ کوری هه یه تی، چاوت لی ده که یین. سه باره ت به مه به ستی گه رانه وه ت بۆ زانکو له **ویتینیرگ** - ده بی بلیم - زۆر به پیچه وانه ی ئاره زووی ئیمه یه؛ داوات لی ده که یین و فه رمانت دده یین لی ره دا له نیو خو شی و ره حه تی چاوانماندا بمینیه وه. ئە ی به رتیزترین دیواختشین و برازا و کورمان!

مه له که: با لاله و تکای دایکت بی ئاکام نه بی. هه ملیت! لیت ده پارێمه وه له گه ل ئیمه دا بمینیه وه و نه چیه وه بۆ ویتنیرگ.

هه ملیت: به و په ری توانم ملکه چی فه رمانتم، خانم.

پاشا: ها، ئەوه وه لامیکی خو شه ویستانه و جوانه. وه کو ئیمه له ده فمارکدا بژی. خانم! وه ره. ئەو هاوپی نهرم و بی خو رتییه ی هه ملیت، جوان به دلمه وه نیشته. جا به خو شیه وه هیه چ باده یه کی سه لامه تی نه بی که پاشای ده فمارک ئەمه رۆ بیخواته وه و تۆپه به سامه که بۆ هه ورانی نه گیتیریته وه و ئاسمانیش سه رمه ستی و به رزه ده ماخی پاشا به تریشه ی هه وران بۆ زه ی نه گه رینیته وه. وه رن بچین.

[به چه پله و هه را و هوریا هه موو ده چنه ده ری جگه له هه ملیت]

هه ملیت: ئاخ؛ بریا ئەم له شه زۆر زۆر پیسه بتوايته وه، داریبا و بووبای به دلۆپتیکی شه ونم؛ یاسایه کی له دژی خو کوشتن ده رنه کردبای. ئاخ؛ خودا! خودا! چه ن که سه ر و کال و بی ره نگ و که لکه به ره مه کانی ئەم دونیایه له به رچاوم. ئای! شه رمه زاری! شه رمه زاری! چۆن ئەم باخه بژار نه کراوه گه شه ده کا بۆ تۆ هه له یینان و تاقه به ره مه که شی هه ژاله و گیای نه رۆکه؛ تا بگاته ئەو راده یه ته نیا دوو مانگه

مردووه؛ نا، ئەوەندەش نییە، دوو مانگ نابێ؛ وەها پاشایەکی گەوره که له حەنای ئەم دێوەزمەیدەدا **هایپیریون** (خوداوەندی هەتاو) بوو. چەندە ئەوینداری دایکم بوو! نەیدەهتشت، تەنانەت با و گژەیی ئاسمان توند له روومهتی هەلکا.

ئاسمان و ئەرز! فریا! ئاخۆ پتویستە بیری لێ بکەمەوه؟ چۆن بوو؟ دایکم، وەها خۆی ئاوێزانی دەکرد، وەک بلێی ئیشتیای لەسەر ئەوهی که دە خوارد ئەنگیترتر دەبوو؛ بەلام له مانگیکدا... با بیری نەکەمەوه! هەیی زایفە! نیوی تۆژنە. له مانگیکی کورتدا، بەرلهوهی ئەو پیتلاوانەیی که له پیتی کردبوو و له دوی تەرمەکهی بابی هەژارم - وەکو **نیوی** ^(۱) خەلتانی فرمیسک - کۆن بکا.

بۆچ دایکم وای کرد؟ بەتایبەت ئەو. ئای خودا! دێندەیه کیش بێ بەش له زمان و زانین ماوهیهکی زۆرتر تازیه تبار دەبوو. مێردی بەمامم کرد؛ برای بابم. جا چەندە من له **هیرکول** دەکەم، ئەویش ئەوەندە له بابم دەکا. له ماوهی مانگیکدا، بەرلهوهی شولاوی فرمیسکه فیتلاوییه کانی سوورایی چاره گل لیکه وتوو کانی به جێ بهیلتی، مێردی کرد. ئاخ! چ پەلهیهکی بێ ئاکار بوو. پەلاماریکی وەها چالاکانه به رهو لیفه ی زینا! نا، ناتوانی ئاکامی چاک بێ. بەلام دلێ ترکاندووم؛ چونکه دەبێ زمانم راگرم.

[هورهیشیو، مارسیلوس و بیرناردۆ دینه ژووری]

هورهیشیو: سلاو له جهنابت!

هەملیت: خۆشحالم بەکەبفت دەبینم؛ ئەتو هورەیشیوی یان گێژی لێی داوم؟

(۱) نیوی: ژنیکی لهخۆ رازی له ئەفسانەکانی یونانییه که له خوداوەندیکی بەنیوی لیتوگرژ دەبێ و ئەویش مندالەکانی لێ دادەبێ و خۆشی دەکا بەکوته لیکه بەردین که هەتا هەتایه بۆ مندالەکانی دەگری.

هورهیشیو: خۆم، قوربان! خزمەتکاری بچووی هەمیشەتان.

هەملیت: ئاغا! هەقالی هێژامی - ئەو نیوەت وەها لەبەر دەگۆرم. جا چی له ویتینبیرگهوه هەلیناوی؟ هورەیشیو! [روو له مارسیلوس] مارسیلوس!

مارسیلوس: سەرودری بەرێزم!

هەملیت: له دیتنت زۆر خۆشحالم. [روو له بیرناردۆ] ئیواره باش. ئاغا، [روو له هورەیشیو] بەلام، چی بەراستی له ویتینبرگ هەلینای؟

هورهیشیو: هەوای هەلاتن، قوربان!

هەملیت: شتی وام له دوزمنانیشت نەبیستوو؛ ناشتوانی ئەو ناتۆره بەگویمدا بکهی و بەخۆشکینی قسه کانت راس بنوینی. ئەمن دەزانم تۆ نەبانوک نیت. جا فرمانت له ئیلسینوردا چیه؟ تا بەدمەستی و تیر خواردنەوهت، بەرلهوهی بگەرێتیهوه، فیر بکهین.

هورهیشیو: قوربان! هاتم له تازیه تباری باوکتاندا بەشداری بکه.

هەملیت: تکات لێ دەکەم گالتەم پێ نەکەیی، دۆستی هاو پۆلم! پیم وایه بەهۆی بەشداری له زەماوەنی دایکدا بووی.

هورهیشیو: له راستیدا قوربان! بەپەله کرا.

هەملیت: دەس پیتوهرتن، دەس پیتوهرتن، هورەیشیو! دەنا گوشتە برژاوه کانی ئاهەنگی تازیه تباری بەساردی سفره کانی زەماوەنه کهی دەرازاندهوه. خۆزگه چاوم بەخوین تالترین دوزمنانم له بههشتدا بکه وتبای و ئەم رۆژەم نەدیبا؛ هورەیشیو! بابم، پیم وایه بابم دەبینم.

هورهیشیو: حەیی، له کوی قوربان؟

هەملیت: له چاوی بیرمدا، هورەیشیو!

هورهیشیو: ئەمن جارێ چاوم پێ کەوتبوو؛ پاشایەکی پیکه وتوو بوو.

همملیت: پیاو بوو، بگره له همموو باریتکهوه هممهبری ئیتر نابینمهوه.

هورهیشیو: قوربان! پیتم وایه دوینتی شهو چاوم پی کهوت.

همملیت: چاوت پی کهوت؟ به کی؟

هورهیشیو: قوربان! پاشا، بابت.

همملیت: پاشا، باوکی من؟

هورهیشیو: بهوردی گوئی شلکردن تاوی تامازرۆیی داپسکینه تا بهشایهتی

ئه هم پیاوانه ئه شته نامۆیهت راگهینم.

همملیت: بهشقی خودا، با بیزانم.

هورهیشیو: دوو شهوی لهسهه یهک ئه دوو پیاوه (مارسیلوس و بیرناردۆ)

له کاتی ئیشکدانه که یاندا، له نیوه شهوی بی دهنگ و زردها

تووشی هاتوون؛ په یکه ری و هکو باوکت؛ سهه تا پی چه کدار له

پیش چاویان دهه که وتووه؛ به پیاسه کردنیکی هیمن، ئارام و

له سهه رخۆ له ئاستیان تیپه ریوه.

سی جار له پیش چاوی داماو و ترساویاندا به دۆژ و دوورایی

که وازه کهت ری دهکا و ئه مان له ترساندا ئارهق ده تکیتن و هاکا

بین به ده له مه؛ له زمان لال دهن و نایدوینن. ئه و به سهه رها ته بیان

له په ناوه بۆ گیتیرامه وه و منیش له گه لیاندا شهوی سییه م

پاسه وانیم کرد.

هه ره به و چه شنه که رایانگه یانده بوو، له هه مان کات و هه مان

شیوه دا قسه کانیان راست دهه کهوت و رۆحه که هاته وه. ئه من

باوکتانم دیسوو؛ ئه و دهستانه م ئه وه نده له یهک ناکهن، که ئه و

رۆحه له وی ده کرد.

همملیت: جا له کویدا بوو؟

مارسیلوس: قوربان، له سهه ئه و قه لایه وه که ئیشکمان ده کیشا.

همملیت: نه تاندواند؟

هورهیشیو: با، قوربان! من قسه م له گه ل کرد. به لام وه لامی نه دامه وه. پیتم

وایه له و کاته که سهه ری هه لبری و خۆی خریدا بۆ قسه کردن -

به شپوه یه کی سهه رده می ژیانی - که له شپوری به بیان بهرز

قوولاندی و به و دهنگه، له زوبه ز هه لچرچا و له چاومان نوقم

بوو.

همملیت: زۆر سه مه ره یه!

هورهیشیو: جا چه نده راسه که من زیندووم و ده ژیم، سهه روه ری هیژام،

ئه ویش هینده راس بوو.

ئیمهش به ئه رکی نووسراوی خۆمان زانی جه نابت ئاگه دار

بکه ین.

همملیت: به راستی، به راستی، ئاغایان! به لام کاس و که سهه ری کردووم.

ئه مشه ویش ئیشک ده ده ن؟

مارسیلوس و بیرناردۆ [پتکه وه]: ده ده ین، قوربان!

همملیت: گو تان چه کدار بوو؟

پتکه وه: چه کدار بوو، قوربان!

همملیت: سهه تا پی؟

پتکه وه: قوربان! له سهه تا پی.

همملیت: جا، رومه تیتان نه دی؟

هورهیشیو: با قوربان، باندیمه که ی هه لدا بووه وه.

همملیت: چۆن بوو، تووره بوو؟

هورهیشیو: ره نگیکی پتر له خه مباری تا تووره یی.

همملیت: ره ننگ بزرکاو یان ئالوگۆر؟

هورهیشیو: نا، زۆر هه لبزرکاو.

کاته بسرهوه، ئەی روحی من! کرد و کرداری چهپهڵ گهر خاکی
عالمه‌میشی بکیشیه سهر، ههر له پیش چاوی خه‌لک سهر
هه‌لده‌دا.

[ده‌چیتته ده‌ری]

هه‌ملیت: چاوی لێ دابریبوون؟

هوره‌یشیو: بێ پلکه‌دان.

هه‌ملیت: بریا له‌وئ بوایه‌م.

هوره‌یشیو: زۆری ده‌په‌شوکاندی.

هه‌ملیت: بێ گومان، بێ گومان. جا زۆر مایه‌وه؟

هوره‌یشیو: ئەوه‌نده له سه‌رخۆ تا سه‌د بژمیتری.

مارسیلوس و بیرناردۆ [پتکه‌وه]: زیاتر، زیاتر.

هوره‌یشیو: نه‌ک ئەو کاته‌ی من دیم.

هه‌ملیت: ردینی ماش و برنجی بوو، نا؟

هوره‌یشیو: با، به‌و جه‌شنه‌ی له ژبانیدا دیبووم. زتوره‌نگی ره‌شباو.

هه‌ملیت: ئەمشه‌و ئیشک ده‌کیشم، ره‌نگه‌ بیتته‌وه.

هوره‌یشیو: بێ گومان دیتته‌وه.

هه‌ملیت: ئەگه‌ر له شتیه‌یه‌کی به‌شکۆدا -وه‌کو بابم- ده‌رکه‌وئ، قسه‌ی

له‌گه‌ڵ ده‌که‌م؛ با دۆزه‌خیش خۆی ده‌م بکاته‌وه و فه‌رمانی بێ ده‌نگیم

بدا. له هه‌مووتان تکا ده‌که‌م، ئەگه‌ر تا ئیستا ئەو رووداوه‌تان

شاردوه‌ته‌وه، با هه‌ر له بێ ده‌نگیتاندا کر بێ و له هه‌رچی تریش

ئەمشه‌و روو بدا سه‌رنج بده‌ن، به‌لام زمانتان قورس بێ. قه‌ره‌بووی

ئەو ئەمه‌گداریه‌تان ده‌که‌مه‌وه. ئیتر، خوداتان له‌گه‌ڵ! له‌سه‌ر

قه‌لاوه، نێوان یازده تا دوازه‌ ده‌تانبینمه‌وه.

هه‌مووان: ئەرکمان رێز و حورمه‌تی جه‌نابته.

هه‌ملیت: خۆشه‌ویستیتان وه‌کو خۆشه‌ویستی منه بۆ ئیوه. لای ئیوه خۆش.

[هه‌مووان ده‌چنه ده‌ری جگه‌ له هه‌ملیت]

رو‌حی بابم، چه‌کدار؟ به‌گشتی، شتیکی باش نابێ.

گومان له ناله‌باریه‌ک ده‌که‌م. خۆزگه‌ شه‌و زوو به‌هاتبای! تا ئەو

شانۆى سى - ئىلسىنور مالى پولونىوس

[لەيرتېس و ئوفىلىيا دېتە ژوورئ]

لەيرتېس: كەلپەلمان لە باردراون. بەخودات دەسپېرم. جا، خوشكم! ھەر كەى با لەبار ھەلدەكا و قەتارچىيانى زەريا پى دەكەون، خەو نەتباتەوہ و با ھەوالت بزائم.

ئوفىلىيا: لەوہدا گومانەت ھەپە؟

لەيرتېس: سەبارەت بەھەملېت و مەبلە بى باپەخەكەى بەكازەى بزائە، ھەواپەكە لە خوتېندا، وەنەوشەپەكە لە تازى بەھارى سروشتدا دەبووژتېتەوہ، نەك بۆ ھەمېشە. شېرىنە، بۆ ماوہپەك؛ بۆن و بۆ گەمەپە بۆ تاوئ. لەوہ زىاتەر نېپە.

ئوفىلىيا: ھەر ئەوہپە و زىاتەر نە؟

لەيرتېس: لەوہ زىاتەرى مەزانە؛ چونكە ھىلالى سروشتى مرؤث تەنيا پېتە و ماسوولكەى زىاد ناكە، بەلكو لەگەل ئەوہدا كە ئەم كەواخە پەرەدەسېتتە، لە ناوخوہە بېر و رۆحېش - ھاوكات - بلاوہ دەكا. بەگومان ئېستا خۆشتى دەوئ و پەلە و پەلۆخى لە مەيلى بى خەوشى نەكەوتوہ؛ بەلام دەبى بترسى. پەلەوپاىەى بەرزى ھەلسەنگېتە؛ وېستى ھى خۆى نېپە؛ چونكە خۆبىشى پى بەسراوى شوپتەزايەتە. ناكىرئ بەرەوتى پىاوانى نەناسراو بۆ خۆى ئېش بكا؛ وېس و نەوېسى ئەو بەسراوہ بەساعى و سەلامەتەى تەواوى ولاتەكەپەوہ؛ كەوابو بەرى ھەلبىراردنى كورت دەبېتەوہ سەردەنگ و داخووزى پەيكەرى كە ئەو سەرىتەى [واتە دەنمارك].

جا كە دەلئ خۆشتى دەوئ، ئاوہز و بېرت ھېندە ھەلدەگرئ پرواى پى بکەى كە لەو پەلەوپاىە تايپەتېپەدا دەتوانئ لەسەر

قەسەى راوہستتە، ئەوېش زىاتەر لە گرېنگاىەتە باروودۇخى گشتى دەنماركى بۆ نارەخسى. جا ھەلسەنگېتە چ زىانېك لە ئابرووت دەكەوئ ئەگەر بەگوئ گومان لئ براو ئاوازەكانى دلدارى بېسى، يان دلئ بدوړېتتە، يان دەركى خەزېتەى خاوتتە لە رووى تەكا و لالەى ھەوسار براوى بکەپتەوہ. بترسە، ئوفىلىيا! بترسە، خوشكى خۆشەوېستەم و خۆ لە پەناى دلوانىپەكەت راگرە با تىروتەوژمى ھەوہس نەتېپكى. پاكترېن كچ ئەگەر تەنانتە جوانى بەمانگى ئاسمانىش بنوئتتە، سووك و سەربزېتەوہ. پاكى لە زەپروژەنگى تانە و تەشەر گيان دەر ناكە. كرم و كرموژنە نەمامە ساواكانى بەھار - زۆر بەر لە بووژانەوہى چرووہكانىان، پوچەل دەكەنەوہ. جا لە بەرەپەيانى گەنجى و تەرەشەوئى ھەرزەكارىدا تووشبوون و پتەوبوون زۆر ئاساىپە.

سا ئاگات لەخۆ بى؛ ساعى و سەلامەتەى لە ترس تەنراوہ. سەردەمى گەنجى لەخۆپەوہ ئەشقىپە، با ھۆپەكى تىشى لە پال نەبى.

ئوفىلىيا: «ئاخېەى» ئەو ئاموژگارېيانە وەكو پارېتەرىك بۆ «خېتەتى» دلئ رادەگرم. بەلام براى چاكەم، چەشنى كەشەى لە خودا بى خەبەر نەكەى؛ رېگای پىر ھەراز و نشېو و دىكاوى بەھەشتم پى بنوئتتە و خۆى وەكو كەپر سەوزى بى ئاوہز و پىفو، رېتى ھەوا و ھەوہس دەگرېتە بەر و گوئ بۆ ئاموژگارېپەكانى خۆى شل نېپە.

لەيرتېس: نا، لە من ترست نەبى!

[پولونىوس دېتە ژوورئ]

زۆرم درەنگ كرددوہ، ئەوا بابم ھات. دووجار خوداحافىزى دوو

شوکرانه بژیری ههیه؛ وهختیش بۆ دووه خیراتن زهرده خه نه یه تی.

پولونیوس: هیشتا لیره، لهیرتیس؟ ده بچۆ سوار به؛ بچۆ، شهرم بکه! با له سهرشانی باده وان هکت سواره و چاوه پروانتن. ده بچۆ دو عام له سهرت! ئەو چهند ئامۆزگار بیهت له بیر بێ و ده کاریان بیته: به بیر و راویژت زمان نه دهی و بێ بیر کردنه وه ههول نه دهی. له گه له خه لکدا ئاشنا به؛ به لام قهت تیکه له مه به. ئەو ئاوه لانهی ههته و تاقی کراونه ته وه، به ئالقهی پۆلایین راگره؛ به لام بۆ میوانداری له دۆستی تازه له هیلکه هه لجه و قوا و په ر ده رنه کراو له واسه شل نه کهی. خو له شه روشور پیا ریزه؛ به لام که تیکه وتی وا ده رکه وه دوزمنت خو ی له تو پیا ریزێ. گو ی بۆ هه مووان شل بکه؛ به لام کهم ده نگت لیوه بێ؛ په خنه ی هه ر که سه بیسه؛ به لام داوه ریت مه در کینه. جلوه رگ و خو و خده ت هاوسه نگی پاره ی گیرفانت بێ؛ نه ک زه رق و به رقدار بێ، گران بێ، نه ک ئە لوان؛ چونکه رواله ت زۆر ناسینه ری مرو قه هه روه ها که چینه کانی ناسراو و پایه به رزی فه رانسه زۆر له و بابه ته وه هه ل بژارده و به ناوبانگن. نه قه رز که ر به و نه قه رز ده ر؛ چونکه قه رز هه م ده فه وتی و هه م دۆست ده فه وتینی، قه رز و هه رگرتیش تیخی ده س پیوه گرتن کول ده کا. له سه ر هه مووی ئە مانه ش، له گه له خو تدا راست به و وه کو شه و له دو ی رۆژ ئە و راستیه شوتنت به رنه دا؛ که وابوو ناتوانی له گه له کس ناراست بی. خودات له گه له. ئاواتی خه یرم له ریت بێ!

لهیرتیس: به و په ری ریزه وه ئیزنی رۆیشتن و هه رده گرم، سه ره رم!

پولونیوس: زه مان خو لکت ده کا. بچۆ، خزمه تکارانت چاوه پروانن.

لهیرتیس: خودات له گه له، ئوفیلیا! چاکت ئە وانه م بێ گوتی له بیر بێ.

ئوفیلیا: له بیرمدا قولفی ده کهم و خو ت کلله که ی راگره.

لهیرتیس: لای ئیوه خو ش. [ده چینه ده ری]

پولونیوس: چیه، ئوفیلیا! چی بێ گوتوی؟

ئوفیلیا: خو شیتان، شتی که سه باره ت به جه نابی هه ملیت.

پولونیوس: به خودا چاکی له بیر بووه. پیم و تراوه زۆرت خه لوه ت له گه له ده کا. تو ش خو ت له و باره وه زۆر ده س و دل بازی. ئە گه ر وابی - به و چه شنه تی گه یشتوم که له سه ر کار قایمی پیم و تراوه - ده بی پیت بلیم ئە وه نده جوان که شایانی پله و پایه ی خو ته و کچی من بی خو ت نه ناسیوه. نیوانتان چۆنه؟ راسته کهم بێ بلتی.

ئوفیلیا: ئەو، قوربان! له م دوایه یان ده ا هه ستی که ی زۆری له خو ش و یستنی من نیشان داوه.

پولونیوس: خو شه و یستی؟ پفا! وه کو کچی کی ناتا و ناشاره زا له وه ها دۆخی کی پر مه ترسی قسه ده که ی. ئە تو به وه ی که به هه ستی ده زانی پروات هه یه؟

ئوفیلیا: من نازانم، قوربان، چۆن لی بی بکه مه وه.

پولونیوس: که وابوو، فیرت ده کهم. خو به مندالی کی ساوا بزانه، ئە گه ر ئە و هه ست و هه وایه به نه خت ده زانی؛ چونکه پولیکیش بایه خیان نییه. خو تو زۆی قورستر بنوینه؛ ده نا - نامه وی قسه ی ناشیرین درز بکات و بکه ویتته سه ر زاران - به نه فامیتکت ده زانم.

ئوفیلیا: قوربان! تکا کاری ئە وین له سه ر مۆدی کی به هورمه.

پولونیوس: ئە ری! ئە تو به مۆدی بزانه. ده برۆ! سا، برۆ!

ئوفیلیا: به و قسانه سویندی خوار دووه، قوربان! لای کهم به ته واوی سوینده پیرۆزه کانی ئاسمانی.

پولونیوس: ئا، داو و تەلەكە بۆ پراوی مەل و مور. ئەمن دەزانم، ئەو دەمەى خوپن دیتە جۆش، چەندە دەسبلاو روح بەزمان سویتند قەررز دەدا. ئەم بریسكانە، كچه! تیشكیان له تینیان زیاتره، كه دهركهوتن نوقمیش دەبن. نابى بەئاوریان بزانی. لەم كاتەوه تا پادەیهك رژدتر به له نواندنى كچایه تیبیه كه تدا؛ داخوازه كانت بهرزتر بى له وهى كه له سەر فرمانیک خو به دهسته وه بهدى. جهنابى ههملیتیش، هیندهى پروا پى بکه كه گه نجه و به له غاویكى درتتر له وهى كه به تو دراوه رى دهكا.

كورت و كارساز، ئوفیلیا! بهو سویتدانه پروا مه كه؛ چونكه ئەو سویتدانه دهلالن. لهو رهنگه نین كه پواله تیان ده نویتنى؛ بهلكو ته نیا تكاكار و هاندەرى جووتبوونی هه رامن، وهكو پیاوانى ئایینی و پاك هه ناسه ده دەن كه چاكتر فریو به دن. دواى قسه م له چەند وشەى راست و پىكداهه وهیه:

له مه و پاش هېچ ساتىكى سونگه ت له گه ل جهنابى هه ملیت، بۆ قسه كردن و به لیتدان رانا بویری.

سه رنج به! فرمانت ده دەم. پىگای خو بگره.

[ده چنه ده رى]

شانۆى چوار - سه ربانى قه لای ئیلسینور

[هه ملیت و هورەیشیو و ماریسیلوس دینه ژوورى]

هه ملیت: كزهى دى؛ زۆر سارده.

هورەیشیو: بايه كى ته زدار و تیره.

هه ملیت: كاتژمير چيه ئیستا؟

هورەیشیو: پيم وايه ماويه تى بۆ دوازده.

ماریسیلوس: نا، دوازدهى زرانده.

هورەیشیو: به راستى؟ ئەمن نه ميبست. كه وابوو وه ختیه تى روحه كه له شپوه كه پيدا ده ركه وى.

[دهنگى دههۆل و زورنا دى و دوو توپیش ده رده كرى]

ئوه مانای چ بوو، قوربان؟

هه ملیت: پاشا ئەمشه و خه وه ره و خه و زرانیه تى؛ مه یخۆرى ده كا و به سه ر مه ستى سه ما ده كا و كه باده له شه راوى پینیش پر ده كا، دههۆل و زورنا به سه لامه تى ئەو دینه سه ره.

هورەیشیو: ئەوه دابونه ربه ته؟

هه ملیت: ئا به خودای. به لام به بیرورای من - گه رچی ئیره شویتنه زامه و له سه ر ئەم دابونه ربه ته له دایك بووم - ئەو ئاههنگه جوانتره له بیبر بكرى تا له چاو بگيردرى. ئەم به زمه سه رگرانه له سه رانسهرى جیهاندا بى بايه خ و بى ئا پرووى كردوین. به دایمه مه ستمان ده زانن و به وشه ی ناله بار سه ر نیو و به ر نیومان چه په ل ده كهن و له راسته قینه دا له ده سكه وته كانمان - با به رز و بلندیش هه لكرابیتن - نیو و ناوه رۆك ده پوو كینیته وه. جا هات و نه هات، له هه ندی كه سیشدا به هۆى نارىكیه كى سروشتى، گاهه س زگماكیش، - كه ئەوانیش بى تاوانن چونكه ده قى سروشتى هه لبژاردوو نییه - تاییه تیبیه كى جیسمانى له راده به دهر په رده ستینى، كه زۆر جار

پهژان و پهچینی له بار و باو تیکده شکیننی یان خو و خدهیه کیان
تووش دهبی که زور سنور په پرتنه.

ئو که سگه له - به پروای من - هلگری دیاردهی نوخسانتیکن. جا
خه لاتی سروشت بی یان له ئه ستیره ی بهخت، که تاییه تییه کانی
تریشیان، با پاک و پاراو وه کو بهر که تی خودا و تا ئو رادهیه بو
مرؤف دهره خسی بی بن و قوول بن، به هوی ئو نوخسانه وه له
باوه ری کومه لدا چهوتی و چه پهلای دهگر نه خو.

[روح دیتنه ژووری]

هوره ییشیو: چاو، قوربان، ئه وا دئی!

همملیت: ئه ی پهری و فریشته کانی به زه بی! بمانپارتین.

ئه تو روحی سه رکه وتوو بی یان دیوی لیکه وتوو، بای به هه شتت
هیئا بی یان بلتسه ی دوزخ، مه به ست چاره ره شی بی یان چاکه و
خوه شی، له وه ها شیوه یه کی پرستینه ردا هاتوی که قسه ت له گه ل
ده کم. به هه ملیتت ده زانم؛ پاشا و باوکی پاشایه تی ده مارک. جا،
په رسقم بده وه! با له نه فامیدا نه ته قیمه وه. ده بلتی! چون پیشه و
پلانی غوسل کراوت، له دار تهرم نیتر اوت، لوی که فنه که یان
دریوه؟ چون ئه و زیده ی که له پیش چاوماندا هیمن تیدا
راکشابوی شه ویله کانی قورس و مه رمه رینی داچه قاندووه و
دیسانه وه دهری په راندووی؟ ئه وه مانای چ بی که تو - تهرمیکی
مردوو - دیسانه وه سهر تا پی چه کدار، له تریفه ی مانگه شه ودا خو
ده نوینی؟ شه و به سام ده که ی، له شی نیمه ی گیتژد اماوی سروشت
وه ها زه نه قبه رانه به هزر و خه یاللی که له و په ری پرستی روحمانه،
ده له رتینتته وه؟

بلتی بو وایه؟ چونه؟ ده بی چ بکه یین؟ [روح ناماژه له هه ملیت

ده کا]

هوره ییشیو: به ئاشیره ت خولکتان ده کا له گه لای بچن؛ وا دیاره ده یه وی
نه یینییه کتان، به ته نیا پی بیژی.

مارسیلوس: چاو! به چ شیوه یه کی شینه به ره و شونیتیکی دوورتر، ده س با
ده دا. به لام له گه لیدا نه چن!

هوره ییشیو: نا، به هیچ جوژی!

همملیت: قسه ناکا، که و ابو له گه لای ده چم.

هوره ییشیو: نه که ی، قوربان!

همملیت: بو، ئه و ترسه له بهر چ بی؟ من ژبانم به پووللی نازانم و بو
روحیشم، ده توانی چی لی بکا؟ وه کو خوی شتیکی هره نه مره.

هممیسان دهستم بو باده دا. له دوی ده که وم.

هوره ییشیو: ئه گهر به ره و لافاو دنه ت بدا، قوربان! یان روو له ترؤپکی
تاشیک بنه که ی زه ریا بی و له وی شیوه یه کی زاله بهر بگریته
خوی که هوش و بیرت لی بی ری و لیوه و شیتت بکا چی؟ بی ری
لی بکه وه! ئه و جیگایه هو و سونگه ی په ریشانی - گهر
هویه کی تریش نه بی - له ههر میشکیدا که له و به رزه وه چاو له
زه ریا بکا، چون له ژیره وه هاژهی دئی، به دی دینی.

همملیت: هیشتا دهستم بو باده دا. ده بچو، له دوت ده که وم.

مارسیلوس: ئه تو ناچی، قوربان!

همملیت: ده ست لاده!

هوره ییشیو: ژیر به، نابجی بچی.

همملیت: چاره نووسم هاوار ده کا و ره گ و ریشه ی بی که لکی ئه م له شه ی
وه کو ره گ و په ی شیره که ی نیمین^(۱) پته وه هلگرساندووه. [روح

ناماژه ده کا]

(۱) نیمین: شیرینی له ئه فسانه کانی یونانه که پروا و ابووه قه ت نابه زئی؛ به لام هیرکول
ده یکوژی و له سهر یه کی له دوازه ره نجه که ی دیتنه ئه ژمار.

هیشتا بانگم لئ ده کړئ. دهستم لئ بهردن، پیاوان! بهو خودای،
ئوهوی بهرگرم بئ دهیکم بهروح.
گوتم، خو لادهن! ده بچو، له دوت دهکوم. [روح و همملیت دهچنه
دهرئ]

هورهیشیو: خهه بهخه یال داده پوښی.

مارسیلوس: با شوینی بگرین؛ لهوه دا دروس نییه گوی له فهرمان بین.

هورهیشیو: شوینی بگره، دوا بییه که ی ده بیته چی؟

مارسیلوس: بئ گومان پیسی و پوخلییه که له ولاتی دهفارکدا پرووی داوه.

هورهیشیو: خودا راستی بگره پتینی.

مارسیلوس: نا، با بهدویدا بچین. [دهچنه دهرئ]

شانوی پینج - شوینیکی تری سهر قهلا

[روح و همملیت دینه ژووری]

همملیت: بهرهو کویم ده بهی؟ قسه بکه! نه ولاتر نایهه.

روح: سهرنجم بده.

همملیت: دهدهم.

روح: نیتر وهختیه تی خو بهدهم بلتیهسه کانی هه لقرچینهه و زهره و سوور

هه لکراوی ناگرهوه بدهم.

همملیت: بهداخم! روحی بئ دهره تان.

روح: بهزه بیته به مندا نهیت، به لکو نهو گوییه تیژانهه شل بئ بو نهوهی

دهیدرکینم.

همملیت: قسه بکه! نامادهی بیستتم.

روح: جا که بیستت تولهی ده که یته وه؟

همملیت: چی؟

روح: نه من روحی باوکتتم؛ فهرمان دراوم بو ماوهیه که له شه ودا بکه و مه

گهشت و گیل؛ له درتیایی رژی شیدا به زمانی رژی ووه بهندی

بلتیهسه کانی ناووم تا سووچ و تاوانه کانی لئ قه و ماو له سه رده می

ژیانم بپرووزن و دارزن. به لام قه دهغه کراوم له درکاندنی راز و

رهمزی گوره خانهه؛ دهنه چیر و کیتکم بو دهرده خستی سووکتربن وشه ی

روحی له ناخی گیانت هه لکیشایه، خوینی گه شتی برچاندبای، نهو

چاوانه ی وهکو نه سستیره تی له گلینه دهر په راندبای، نیسک و

نیسقانی هه لبه سراوتی لیک هه لپچراندبای و ههه تاله قرتیکتی

وهکو تیخه کانی ژیشکیتکی تووره ره پ بکردبای. به لام نهو نهی نییه

نه درکاوه بو گوی هه لبه سراو له پیس و خوین نابی. گوی بگره،

گوی، نای، گوی شل که! نه گهر بابی به پرت خوش دهوی.

همملیت: وای، خودا!

روح: تۆله‌ی تاوانه‌که‌ی و پیاوکوژیبه ناپیاوانه‌که‌ی بکه‌یتته‌وه.

همملیت: پیاوکوژی؟

روح: پیاوکوژی زۆر پیسه، له جوانترین شیوه‌شدا؛ به‌لام ئه‌مه‌یان زۆر پیس و پۆخل و ناپیاوانه بوو.

همملیت: زوو ئاگادارم که تا به‌دوو بالئی تیژ وه‌کو خه‌یال یان ئاره‌زوی ئه‌ویندار بکشیتیم به‌ره‌و تۆله.

روح: زرک و وریات ده‌بینم؛ به‌لام له گه‌نه‌گیای گیپنی قه‌راخی لیتی^(۱) که له که‌مه‌تر خه‌میدا خۆ ده‌ژاکینئی شل و ولتری گه‌ر له پیتناویدا ته‌کان له خۆ نه‌ده‌ی. ئیستا، همملیت! بیسه: وا بلاوکراره‌ته‌وه کاتی نوستن له باخه‌که‌مدا مار گه‌ستوو میه‌تی؛ به‌م چه‌شنه گوی ته‌واوی ده‌نمارک به‌رووداویکی هه‌لبه‌سراو سه‌بارت به‌مه‌رگم هه‌لخه‌له‌تاوه؛ به‌لام بزانه ئه‌تو، لاوی په‌گه‌زدار! ئه‌و ماره‌ی که ژینی بابتی گه‌ست ئیستا تاجه‌که‌ی له‌سه‌ر ناوه.

همملیت: ته‌ححا، روحی پیشگوم! مام؟

روح: ئا، ئه‌و چه‌په‌لکاره، ئه‌و درنده زیناکاره، به‌سیحری زمان، به‌خه‌لاتی خه‌یانه‌تبار - ئاخ! له‌و زمان و خه‌لاته خه‌نزارانه که هیزی هه‌لخه‌له‌تانیا له‌به‌ره - له‌سه‌ر دلچه‌رینیه‌که ناحه‌ز به‌سه‌ر وره‌ی به‌رواله‌ت زۆر خاوین و پاکی خاتوو‌مدا زال بوو. ئای همملیت! چ سه‌رنخوونیه‌که بوو. له‌منه‌وه - ئه‌وینم به‌رز و به‌شکو، بئ که‌موکورت و به‌ینه‌تدار به‌و سوینده‌ی له‌ده‌سگرتنه‌که‌ماندا بۆی خواردم - راجه‌ماوه سه‌ر خوتیریه‌که، که تاییه‌تیه‌کانی سروشتی

به‌رانبه‌ر به‌وه‌ی من بووم بئ وه‌ج و به‌لاشه. به‌لام پاکی، گه‌ر چه‌په‌لی له شیوه‌یه‌کی ئاسمانیشدا خولکی بکا، قه‌ت رووی تیناکا و پیسی، گه‌ر له‌گه‌ل فریشته‌ی رووناکی جووت بئ - با له‌سه‌ر پیسخه‌وی ئاسمانیش بئ - خۆ ده‌نوینئ و له‌چری و چه‌په‌لی خۆی تیر ده‌کا.

بئ ده‌نگ، بئ ده‌نگ! پینم وایه بوونی سروه‌ی به‌یان هه‌ست ده‌که‌م؛ به‌کورتی بلتیم: له‌سه‌ر خوو و خده‌ی هه‌میشه‌یی پاش نیوه‌روانم له باخه‌که‌مدا نوستبووم؛ که هیتنی خه‌و دایگرتم. مامت به‌دزیبه‌وه شووشه‌یه‌کی شیره‌ی هه‌رمه‌ت لیکراوی هه‌لای هه‌ل له ده‌س - هات و ئه‌و ناراهه گول و پیسه‌ی له گویم پژاند؛ جا کاربگه‌ری له‌سه‌ر خوتینی مرۆف ئه‌وه‌نده توندوتیژه که گورجوگۆل - جیه‌و ئاسایی - به‌رۆچنه و ریگاکانی سروشتیدا بلاوه ده‌کا و به‌و گه‌وشینه بو هه‌لگه‌رسان هه‌یه‌تی وه‌کو چه‌ن دلۆبی ترشی له شیر بکه‌ی - خوتینی ته‌ر و تازه هه‌لده‌گرستین؛ هه‌روا که خوتینی منی گیرساند و له‌ناکا و لۆیه‌کی پیستی پیس و گه‌ر، چه‌شنی گولی، سه‌رانسه‌ری له‌شی نه‌رمی داگرتم. وه‌ها له خه‌وندا به‌ده‌ستی برای خۆم له ژین، له تاج، له مه‌له‌که، به‌یه‌کجاری بئ به‌ش کراوم و داپرام؛ ته‌نانه‌ت له سه‌رده‌می چرۆکردنی گوناباریدا بئ ئه‌وه‌ی ده‌رفه‌تی تۆیه‌م هه‌بئ، ناهومی، بئ رۆن هه‌لسوان^(۲)، بئ وریایه‌ک، به‌ره‌و سه‌ساو و ده‌فته‌ری رۆژی په‌سالنم - به‌ته‌واوی ناراستی و ناته‌واوییه‌کانی بارکراو به‌سه‌رمدا - به‌رئ کرام.

همملیت: ئای، به‌سامه! به‌سامه! زۆر سامداره!

(۱) رۆن هه‌لسوان: له ناینی مه‌سیحدا که مرۆف ده‌که‌ویتته ناو‌زینگ، به‌پیتی ناهه‌نگیکی ئایینی، له هانییه‌ی رۆن هه‌لده‌سون.

(۱) لیتی: رووباریک بوو - له ژیر ده‌سه‌لاتی هه‌دیس خودای ژیر ئه‌رز - که ناوه‌که‌ی هۆی فه‌رامۆشی بوو بئ روحی مردوو‌ه‌کان.

روح: ئەگەر لە گیانتدا هەست هەبێ، نایبەژێری. پڕی مەدە تەختی پاشایەتی دەنمارک قەرەوێلەیی خوەشگوزەرائی و ئیلاقەیی نوورە لێ کراو بێ. بەلام، گەرچی دەبێ شوێنی ئەو ئەرکە بگری، بیری پێس نەبێ و نەکەیی روح لە دژی دایکت هەلگەپێ؛ ئەو بەخودا بسپێرە؛ بەو دپک و دروانەیی کە لە سینگیدا پروان و کون کونی دەکەن و چزی لێ دەدەن. ئیتر خودات لەگەڵ. ئەستێروک نیشان دەدا بەیان نیزیکی؛ خەریکە ئاگرە بێ تینەکەیی بپەرێ.

خودات لەگەڵ، خودات لەگەڵ، خودات لەگەڵ! بیرم بکە. [دەچیتە دەری]

هەملیت: ئەی فریشتەکانی ئاسمان! ئەی ئەرز! ئیتر هاوار بۆ چی بەرم؟ پروو لە دۆزەخ بکەم؟ ئوف! بێسەر، بێسەر، دڵەکەم! ئیو ئەی رەگ و پێشەم! پەرە بگرن. نەکا لەناکاو پیر بن. پتەو رابگرن.

بیری بکەم؟ باشە، لەسەر پەرەیی بیریما تەواوی تۆمارەکانی فیرۆ و فیشال، هەموو زانست و زانیاری پەرتووکان، هەر شپۆ و شوێنەواری لە رابردوو کە سەردەمی گەنجی نەخشانوویەتی دەسپرم و تەنیا فەرمانەکەیی تۆ - پوختە و بێ پەلە لە هەر خالیکی خەلەت - لە دەفتەری مێشکەدا زیندوو رادەگرم. ئەری، بەئاسمان سوێند! بەلام تۆ، هەی ژنی زیانەخورۆ! هەی پروو رەش! پروو رەشی پروو خۆش! پروو رەشی هەرمەت لێ کراو! رەواپە لە قەلەم بەدەم کە مەرۆف دەکرێ لێو بەزەردە بێ و دڵ رەشیش بێ، هەر نەبێ لە دەنمارک وایە. بەلام، مامە، ئەتو! و تەیی من بۆ تۆ ئەوویە: خودات لەگەڵ. خودات لەگەڵ، بیرم بکە، کە لە سەریشی سوێندم خواردوو.

هورەیشیو [لە پستی شانو]: سەرورم! سەرورم!

[هورەیشیو و ماریسیلوس دێنە ژوورەوه]

ماریسیلوس [بانگ دەکا]: جەنابی هەملیت!

هورەیشیو: خودا رزگاری کا!

هەملیت: یا خوا!

ماریسیلوس: ئەهای، ئەهای، سەرورم!

هەملیت: ئەهەیی، وەرە! وەرە! کورو! وەرە، پەلەوەر! وەرە.

ماریسیلوس: چۆنە، سەرورەیی هیتام؟

هورەیشیو: چ خەبەر، قوربان؟

هەملیت: ها، زۆر سەیر و سەمەرە!

هورەیشیو: سەرورەیی چاکم، بیلێ.

هەملیت: نا، دەیدرکیتن.

هورەیشیو: ئەمن، قەت، قوربان، بەخودای!

ماریسیلوس: منیش، قەت، قوربان!

هەملیت: جا، چ دەلێن؟ ئاخۆ دلێ مەرۆف قەت بیری وای کردبێ؟ شەرت

بێ رازدار بن؟

هورەیشیو و ماریسیلوس پێکەوه: ئا، بەخودای، قوربان!

هەملیت: نەبوو لە سەرانسەری دەنمارکدا، ناپیاسۆی ژیاپیت و چەپەلکار

نەبووبێ.

هورەیشیو: پێویست نەبوو، قوربان! روحیک لە قەبر سەر هەلکا و

ئەوهمان پێ بیتێ.

هەملیت: بەلێ، وایە؛ ئەتو راس دەکەیی! کەواوو بێ هیچ قسەوباسی وای

بەباش دەزانم دەس لێخشتین و جیا بینەوه؛ ئیو بەرەو کار و

کەیفی خۆتان؛ هەر وەها کە هەر مەرۆفی کەیف و کاری تاییەتی خۆی

هەیه و دەبێ واش بێ و منیش لەبەر ئەو بەشە رەشە پێم براوه -

سەیر بکەن - دەچم بۆ دوعاکردن.

هوره‌یشیو: ئەو قسانە گۆراچوون و گێژبێژین، سەرورەرم!
هەملیت: بېوورن، بەدڵ، کەوا دڵی ئێشانەن؛ ئا، بەدڵ داواى لیبووردن
دەکەم.

هوره‌یشیو: دڵ ئێشانەن نەبوو، قوربان!

هەملیت: با، بە پاتریک^(١) ی پیرۆز وایه. هورەیشیو! زۆریش جیبی دڵ
ئێشانە. ئەو شێوەیە لێرەدا بەدی کرا - با پیتانی بلیم - رووچکی
راستە. بۆ تامازرۆ بوونیشتان، کە بزانی لە نیوان ئێمەدا چ
روویداوه، بەکەیفی خۆ راوهی لەسەر بکەن. بەلام، ئاوه‌لانی ئازیز
لەسەر دۆستی و هاوڕێی و ورەى سەربازی تاکە تکایەکی بچووکم
وەرگرن.

هوره‌یشیو: چیبە قوربان؟ بەچاوان.

هەملیت: قەت ئەوهی ئەمشەو بەدیتان کرد نەدرکێن.

هوره‌یشیو و مارسیلوس [پێکەوه]: قوربان! قەت.

هەملیت: تا دەبێ سوتندی لەسەر بخۆن.

هوره‌یشیو: لەسەر باوهرم، قوربان! ئەمن قەت.

مارسیلوس: منیش، نا، قوربان! بەدینم.

هەملیت: لەسەر ئەم شیرەم - کە لە خاچ دەکا - سوتند بخۆن.

مارسیلوس: قوربان، هەر ئێستا سوتندمان خوارد.

هەملیت: هەر دەبێ لەسەر ئەم شیرەم سوتند بخۆن.

[روح لە پشتی شانۆوه هاوار دەکا]

روح: سوتندا!

هەملیت: ئەها کوو، تۆش وا دەلێتی؟ لەوێ دای، هاوڕیتی باش؟ وەرەن،
خۆ دەنگی لە پەناوه دەبیسەن. مل بۆ ئەو سوتندە کە چ کەن.

هوره‌یشیو: سوتندەکە بلین، قوربان؟

هەملیت: قەت باس لەوهی کە بەدیتان کرد نەکەن. بەم شیرەم سوتند
بخۆن.

روح [لە ژێرەوه]: سوتندا!

هەملیت: لێرە و لە هەر جێگایەکی تریش؟ کەوا بوو، جێگاکەمان دەگۆڕین.
وەرەن ئێرە ئاغانان! دیسانەوه دەس لەسەر شیرەکەم قەت ئەوهی
بەگوتاندا هات نەدرکێن؛ سوتند بخۆن بەشیرەکەم.

هەملیت: چاکت گوت، هەرموسکی پیر، چۆن دەتوانی وا گورج زهوی
بکۆلی. هەندیکى هەرەبەرزه. جارێکی تر جێگا دەگۆڕین،
هاوه‌لانی چاک.

هوره‌یشیو: بەرۆژ و شەو سوتند، جگە لە بێ پەنایەکی پەرتەوازه نییه!

هەملیت: گەر واش بێ وەکو بێ پەنایەک بەخێرهاتنی بکە. گەلێ شت
زیاتر لەوهی کە خەیاڵی فەلسەفە و زانست پێ رابگا، هورەیشیو!
لە ئاسمان و ئەرژدا هەیه. بەلام وەرەن! وەکو جارێ قەت بەزەبیتان
بەمندا نەبیتەوه؛ کە چەندە ناحەز و نارێکە کاروبارم؛ چونکە من
لەمەوپاش دەمەوێ دیمەنیکى نامۆ بگرمە خۆ. ئێوهش کە چاوتان
پێم دەکەوێ، دەس هەلمەپێکن و سەر مەله‌قین و قسەى گومان
هەلخە مەکەن؛ وەکو «باشە باشە دەزانین»؛ یان، «خۆزگە بمانتوانیبا
و ئەگەر وامان بکردبای»؛ یان «گەر ئیزنی قسەمان بەدی» و
«دەبێ وابێ» و «ئەگەر وایان بکردبای» و لەم چەشنە پراوێژ و پراوه
ناکلۆکارانه کە دەرکەوێ شتێک سەبارەت بەمن دەزانن، ئەم شتانه
نەبێ و نەوترێ.

زۆر سوپاس یاری و هاریکاریتان دەکەم. سوتند بخۆن!

روح [لە ژێرەوه]: سوتندا!

[ئەوانیش سوتند دەخۆن]

هەملیت: هێمن بە، ئەى گىانى پەرىشانم. كەوابوو، ئاغيان! بەتەواوى
خۆشەويستيمەوه كە پيشكەشتانى دەكەم، لە پياويكى بى
دەرەتان، وەكو هەملیت. چ دەسەلات بى لە خۆشەويستى و
دۆستايەتى، بەئيزنى خودا، دريخ ناكەم. با پيكتەوه بچينه
ژوورئ. بەلام تا ماون قامك لەسەر ليو بگرن، تكا دەكەم.
پۆژگاريكى هەلپچراوه. ئەى چارەنووسى بەدفعەر بۆچ من بۆ
هۆنينەوهى لە داىك بووم؟ وەرن پيكتەوه بچين. [دەچنە
دەرى].

ئەو بەج كە من دەزانم، زۆر دژ و در و وا و وەها پى كراو،
چەند بوختانى - بەكەيفى خۆت - بۆ ھەلبەستە؛ بەلام بۆ خاترى
خودا وا نەبى ئابرووى بۆ نەھيلى؛ وريا بە! شتگەلى وەكو
ژنبازى، جەنگەرانى و ئەو ھەلە و ھەلەشەبىيانەى كە
ھاوتەمەنەكانى دەزانن و ھاوسەنگى سەردەمى گەنجى و
ھەرزەكارىيە .

رېنالدۆ: وەكو قومار، قوربان!
پولونىوس: ئەى چى، يان خواردنەو، شيران، جنىودان، شەركردن،
فەلئەتە گەمە؛ ھەر ئەوئەندە .
رېنالدۆ: قوربان! ئەو بەج ئابرووى دەكا .
پولونىوس: بى گومان، نا؛ چونكە نەختى تام و تراوى تىكەل دەكەى . نابى
ھىندەى خراپە باركەى فەسات و فەوتاو بنوئىنى . مەبەستى من
ئەو نىيە . بەلكو ھەوايەك بەو خەلەت و پەلەتەنە بەدە كە
رەنگى رەبەنى ھەبى، بزىسك و پرىشكى بىرىكى ھەلگراو، لا
رېنگەرى و سەلكردى خوينىكى كەوى نەكراو و ملھورىيەكى
گشتى بى .

رېنالدۆ: بەلام، سەرورەى بەرئىزم...
پولونىوس: بۆچ دەبى ئەو كارە بكەى؟
رېنالدۆ: ئا، قوربان، نازانم .
پولونىوس: بەلى، ئاغا! مەبەستەم ئەوئەى و پىم وايە رەوتىكى
دەستەبەرىيە . ئەتو ئەو بوختانە سووكانە لە كورەكەم دەدەى،
وەكو چۆن بەرھەمى لە ئىشدا چلك ھەلدەگرى؛ تىدەگەى! تا
لەگەل ئەو كەسەى بەقسە ھاتووى بۆت دەرکەوئى لەو
خراپەكردنە و ھەلبەستراوانەدا دىتراوە يان نا .

بەشى دووھم

شانۆى يەك - ئىلسىنور - مالى پولونىوس

[پولونىوس و رېنالدۆ دىنە ژوورى]

پولونىوس: ئەم پارە و پەيامانەى بدەرى، رېنالدۆ!

رېنالدۆ: بەچاوان، قوربان!

پولونىوس: رېنالدۆى بەرئىز! پىش لەوئەى دىتنى لەگەل بكەى، ژىرانە
سەرنجى بەدە و لە كاروبارى ورد بەو .

رېنالدۆ: قوربان، لەسەر ئەو مەبەستە بووم .

پولونىوس: بژى! چاكت گوت، زۆر چاك . لە پىشدا، بۆم پەيجور بە و بزانه
دەفاركىيەكانى دانىشتووى پارىس چ دەكەن، چۆن دەژىن،
بەچى و لە كوئى و لەگەل كى خەرىكن . لە دۆستىيان،
دەسكەوتىيان .

جا لە دەوروبەرى ئەم پرىسيارانەدا بزانه كورەكەم دەناسن؛ لەوئەى
كە ئەركى تايبەتى خۆتە نىزىكتەر بەو . خۆ بەدە لەو رېنگايە كە
لە دوورەو ھەلەشەبىيەكت لەگەلى ھەيە؛ وەكو ئەوئەى كە بابى و
ئاوئەلانى و تا رادەيەكەش خۆى دەناسم . سەرنج دەدەى،
رېنالدۆ؟

رېنالدۆ: ئا، قوربان! زۆر باش .

پولونىوس: بەلى، تا رادەيەك دەيناسم؛ بەلام بلى چاكى نانس . ئەگەر

خاترجه مېش به ئو گه نجه لى له گه لى ده دوتى، بهم ره وته خو
نيزيكت ده كاته وه:

ئاغاي به ريز، يان برادر، يان پياوى چاك، بهو شيوه يه كه
سهرناو و بهرناو بو پياو له و لاتنه دا ده زار ديتن...

رېنالډو: زور باش، دهى قوربان!

پولونيوس: كه و ابو، وا دهكا - چ دهكا - ئه رى چم دهويست بلتيم؟
به خودا، ده مه ويست شتى بلتيم، له كويدا بووم؟

رېنالډو: كه نيزيكت ده بيتته وه به سهرناو و بهرناوى ئاغا و دوست و پياوى
چاك.

پولونيوس: ئا، بهم چه شننه خو نيزيكت ده كاته وه. وايه! نيزيكت ده بيتته وه و
ده لى: ئه من ئو پياوه ده ناسم. دوتنى يان چند رور له وه پيش
يان فلان و فيساره رور چاوم پى كه وتوه. وه ها و وه ها بووه؛
يان ههروه ها كه گوتت خه ريكى قومار بووه، زورى
خواردوه ته وه؛ يان له يارى تينيسدا به شه ر هاتوه، يان، بگره
بيژى: چاوم لى بووه چوه ته مالىكى خراب، فه لى ته خانه يه ك
يان شوينىكى تر. ئىستا تيگه يشتى چون به چه شهى دروو
ده له سه ماسى راسته قينه راو بكه ي؟ به لى ئيمه ي زانا و ژير له
كوپره رېگاوه - لاوه لا و ده وره كردن - مه به ست و مه خسه دمان
ده بينينه وه. جا بهو موچيارى و ناموزگار بيانه ي پيم گوتى
كوپره كه م بناسه. تيم گه يشتى، نا؟

رېنالډو: قوربان، تيگه يشتم.

پولونيوس: خودات له گه ل، لاي تو خوش!

رېنالډو: چاكه، سهره رى هيترام!

پولونيوس: به چاوى خو ببينه تاو و ته مای له چ دهكا.

رېنالډو: به چاوان، قوربان!

پولونيوس: ئيتر وازى لى بينه سازى دلى بژهنى.

رېنالډو: باشه، قوربان!

پولونيوس: خودات له گه ل.

[رېنالډو ده چيته ده رى]

[ئوفيليا ديتنه ژوورى]

چونى ئوفيليا؟ چ خه بهر؟

ئوفيليا: ئاى سهره رى! سهره رى! زور ترساوم.

پولونيوس: له چى؟ يا خودا.

ئوفيليا: قوربان، له ژوره كهى خودا خه ريكى دروومان بووم؛ جه نايى
هه مليت به كه وايه كى ليك بلاو سهرى بى كلاو، گوره وى پيس و
دامالدر او و لوچ داخراو تا قاپى پى؛ په ننگى بزركاو وه كو
كراسه كهى، دوو ئه ژنوى له رزان له يه ك ده كوتران و به ديمه نيكي
دلته زين و بزركاو له رازيكت - وه ك بلتى له دوزه خه وه ناردرايو
باسى غه يد و غه زه و بكا - له ئاستم ده ركه وت.

پولونيوس: لى وهى ئه وينت بووه؟

ئوفيليا: قوربان، نازانم. به لام به راستى له وهى ده ترسم.

پولونيوس: چى ده گوت؟

ئوفيليا: فه رشكى گرم و توندى راگرتم. جا به ديترايى باسكى ليم
دوور كه وته وه، ئو ده سه كه شى له سه ر برورى راگرتيو؛ وا به حث
و باهير سه ر روومه تم بوو؛ ده تگوت نه خشم ده كيشى. ما وه يه ك
هه روا مایه وه. له دو اييدا، هه وايه ك باسكى له راندمه وه و سى
جاربش سه رى بان و خوار ته كاند؛ ناخىكى پر سوز و قوولى
كيشا وه ك بلتى گيانيان له له ش هه لكيشا و دوايى هه ناسه ي

ژبانی کیشا؛ جا وازی هینا و به ملی کزکه و تووی سهر شانی
گه رایه وه. وا دیار بوو ریگای، بی چاولیکردن، دهناسییه وه؛ له
دهرکیش -بی یارمه تی چاوانی- چووه ده ری و تا دواپی
پیچکردنه وه نووری چاوی له سهر رووم بوو.

پولونیوس: وهره! وهره له گه لم پاشا ببینمه وه. ئه وه ئه وپه ری شیتی ئه وینه؛
گه وشینه پر مه ترسییه که ی خویه ختکردنه و هزر و بیرى مرۆف،
وه کو ههر نا پوره به کی تری ئاسمانی که تووشمان ده بی، روو له
سهر گهردانی هان ده دا. زۆر به داخم! ئاده ی، له م دوا بییه دا
قسه ی تال و توندت پی نه کردوه؟

ئوفیلیا: نا، سهر وه ری به ریژم؛ به لام -به پیی فه رمانت- نامه کانم
وه رنه ده گرت و خۆم له ده سپرستی لاده دا.

پولونیوس: سا ئه وه شیتی کردوه. به داخم له ریگا و ره وتیکی باشته وه
سهر نچم له سهر نه دا؛ له وه ی ده ترسام به سووکایه تی و بی
سه خه ری داموت بکا؛ به لام تفو بی له و دل پیسییه م! جا ئه وه
تایبه تی ته مه نی ئیمه یه:

له بیر و راویژماندا کار قامی و خۆپاراستن به لیشاوه؛ ههروه ها
که لاوان بیرى دوا بییان نییه. وهره! وهره! با بچینه خزمه تی
پاشا. ئه وه ده بی ئاشکرا بکری؛ چونکه تاقه تکردنی گیره و
کیشه ی زیاتر ده بی له درکاندن.

[ده چنه ده ری]

شانۆی دوو - نیلسینور؛ ژووریک له قه لا

[به ریژ و حورمه ت، پاشا و مه له که و روزینکرانتز و گیلدینیستیرن و

خزمه تکاران دینه سهر شانۆ]

پاشا: به خیره اتن، به ریژان! روزینکرانتز و گیلدینیستیرن! جگه له وه ی که
زۆر ئاره زووی دیتنتان بوو، پیویستی جیبه جیکردنی ئه رکیک هانی
داین بو چاوپیکه وتنتان په له بکه یین. «ئاخۆ شتیکنان سه باره ت
به تیکچوونی هه ملیت بیستی؟ ئه من به تیکچوونی ده زانم، چونکه
روو و رواله تی یان بیروبا وه ری قه ت له وه ی ناکه ن که بوون. ئاخۆ چ
بی زیاتر له مه رگی بابی، که وه ها فام و فکری لی داپریوه؟
به خه یالیش پی ناگه م. له ئیوه دوو که س، که له مندالییه وه
له گه لی گه وره بوون و به که یف و که یین و به ینی ده زانن تکا ده که م
ماوه یه کی کورت له دیواخانی ئیمه دا رابوین؛ به لکو به ها وه ده می
ئیه بیخه ینه وه سهر سه ما و هینده ی له گه ل کو ببینه وه؛ به لکو
هه لکه وت، هۆی ئه و تووشبوونه -که بو ئیمه نادیاره- ده رخن؛
بگره ده رمانی له کن ئیمه دا بی.

مه له که: پیوانی به ریژ! زۆرتان باس ده کا؛ ئه من دلنیام دوو که سی تر له
ژیانیدا نین وه کو ئیه تیکه لاویان بی؛ ئه گه ر روومان پیشان بده ن و
له سهر ئه مه گداری و ئاره زوومه ندی سه رده میتکمان له گه ل رابوین،
به لکو به و ئاواته مان بگه یین، ریژ و حورمه تی شاهانه تان لی
ده گیردی.

روزینکرانتز: پایه به رزان! به پیی هیزی ده سه لاتدارییه ک به سه رماندا
هه تانه، بو داخوزه کانتان فه رمان بده ن نه ک تکا بکه ن.

گیلدینیستیرن: ئیمه ش هه ردوو کمان سهر له ری فه رمانین، ئیستاش،
به وپه ری شانازییه وه، خو ته رخان ده که یین بو به دل خزمه تکردنی
به ریبتان و جیبه جیکردنی فه رمانتان.

پاشا: سوپاس له روزبنكرانتز و گيلدينيسستيرنى دلاوه!

مه له كه: گيلدينيسستيرن و روزبنكرانتزى دلاوه! ئيستا داواتان لى ده كه م له زوبه ز چاوپيځكه وتيتكى كوره هره ژله ژاوه كه م بكن. [پروو له خزمه تكاران] وهرن! يه كتان ټو ټاغايانه بو شوتنى همليت رينمونى بكا.

گيلدينيسستيرن: خودا بكا بوون و تيكوشانمان ببيته هوى كه لك و كه يفى! مه له كه: ټامين!

[روزبنكرانتز و گيلدينيسستيرن هاوړئ چهنه پاكار ده چنه دهري]

[پولونيوس دپته ژوورئ]

پولونيوس: باليوزه كان له نوروپزه وه، قوربان! بهر زامه ندى گه راونه ته وه پاشا: ټو هيتستا باوكى خوش خه به ريت.

پولونيوس: به راستى قوربان؟ سه روه رى بهر پز! خاترجه م هه روه ها گيانم ده پاريزم، ټهركيشم بپاريزم؛ هه ردووكيان پيشكهش به خودا و به پاشاى خه يرخوازم. به لام پيم وايه - گاهه سيش ټو ميشكه م ئيتر له رهدانان و راو كردنى كار و فرماندا وه كو جاران ټارخه يان نه بئ - هوى ليوه بوونى همليتيم بينيوه ته وه.

پاشا: ټا، باسى بكه! زور به هه ويى بيستم.

پولونيوس: له پيشدا ئيزنى باليوزه كان بدن بپنه ژوورئ؛ با ټو هه والهى من بپى به پاش خوراكى ټو و جپنه گه وره يه.

پاشا: خوت شانازيان بده يه و بانگيان بكه ژوورئ.

[پولونيوس ده چپنه دهري]

گيرترودى ټازيزم! ټهوا ده لى سه رچه مه و چاوكه ي ژله ژاوى كوره كه تى، ربه ق بينيوه ته وه.

مه له كه: گومانم هه يه شتتلكى تر جگه له مهرگى بابى و ده سگرتنى به په له ي ټيمه بئ.

پاشا: باشه، لى ده ټوژينه وه.

[پولونيوس و قولتيمه ند و كورنيليووس دپنه ژوورئ]

به خپره اتن، ټاوه لانى چاكم! بلنى، قولتيمه ند! چ خه بهر له برادر، پاشاى نوروپزه؟

قولتيمه ند: وه لام تىكى زور باشى سلاو و ټاره زوو. ده سه به جى ناردى مله پورى برازاكه ي - كه واى زانى بوو له دژى پولا ندييه كان خوى ته يار كرده بوو - ده مكوت بكرئ؛ به لام كه بوى ده كه وت له راستيدا مه به ستى جه نابتان بووه و نه خوشين و لاوازى ټووى ده زگره كرده بوو، زور تپكچوو. پاشان ناردى فورتينبراس قولبه س هپنرا؛ ټه و يش، به كورتى بلنيم، پاش بيستنى سه ركونه كانى مامى، ملي بو پاشاى نوروپزه دانه واند و به خوشييه وه، به رانبه ر مامى سويندى خوارد قهت جارتكى تر له ئاستى جه نابتان دهس به چهك نه بئ. جا پيره پاشاى نوروپزه، به كه يفه وه سى هه زار كراون مووچه ي سالانه و ده سخوشانه ي دايه كه هپزه كانى - وه كو برپارى دابوو - له دژى پولا ندييه كان رابينئ. ټو تكانامه شى - كه ټاگه دارى زياترى تيدا يه - پيشكه شى جه نابتان كرد [نامه كه ي ده داتئ] و داواى ئيزنى تپه رپوونى هيمنى هپزه كانى، بو هپرش له سه ر پولا ند، له هه ريمى ژير ده سه لاتى جه نابتان كرده وه. هاوړئ ميرانه و مه رحه بايه ك كه تيدا ديارى كراوه.

پاشا: جپى په سه ندمانه و له هه لپكى باشتردا ده بخوتينينه وه؛ په رسقى ده ده ينه وه و بپرى لى ده كه ينه وه. هه روه ها سوپاستان ده كه ين بو ټو ټه ركه ي كه جوانتان جپبه جئ كرد. بچن پشويه ك بدن.

شه و پيځه وه ي راده و ټيرين. زور به خپره اتنه وه!

[بالوتيزان ده چنه دهري]

پولونیوس: ئەو کارەش چاک جیبەجی کرا. پاشا و مەلەکهی پایەبەرزەم! پاشا و پاشە و پاشە کردنی ئەوەی که میرایهتی دەبی چون بچ، ئەرک چیبە، پۆژ بۆ پۆژە، شەو بۆ شەو و کات هەر کاتە، چی بەسەردا نیبە جگە بەفیرۆدانی شەو و پۆژ و کات. کەوابوو کورت و کەم قسەکردن پۆچی ئاوەز و بیره و درێژدادپری بۆ پوالت نواندن و پەگ دەپەپاندنە؛ بەکورتی دەلیم: کوری پایەبەرزتان شیت بوو. ئەمن بەشیتی دەزانم چونکه شیتی راستەقینە پازەپەکی لەسەر ناکرێ جگە لە شیتی. بەلام جاری باسی لێوە مەکن.

مەلەکه: پتر لەسەر مەسەلەکه و بەپێزەریسی که مەترەو بەدو.

پولونیوس: خانم، سوێندە قەت پێزەریسی نەکم. ئەوەی که شیتە راستە. ئەو راستیبە جیچی داخە و بەداخەو وایە - نەخشبەندیکی نەفامانە بوو لە واتە و وشە بەلام لێ گەری؛ چونکه نامەوی بەرزەبلیسی بەکم. با بی گومان بەشیتی بزانی. جا ئیستا ماوەتەو هۆی ئەو هاتە دەرخی یان بلیین، هۆی ئەو هومە چونکه ئەو هاتە بەهومە هۆبەکی لەبەرە. کەوابوو، هەر ئەوە لە پاش ماوەتەو و پاشمەنش ئەویدە.

سەرنج بەدەین! ئەمن کچیکم هەیه؛ هیشتا هەر کچی منە. لەسەر ئەرکناسی و فەرمانبەری ئەو نامەیه بەمن داو، سەیر بکن! جا وەرەن و تیفکر.

[نامەکه دەخوینیتەو]

«بۆبوتی ئاسمانی و گیانیم، ئوفیلیای هەرە پازراو» ئەو و شەپەکی ناخۆشە و وشەیهکی سووکه؛ «پازراو» - وشەیهکی ناحەزە. بەلام جاری گوی پراگرن: «لە سینگی جوانی سپیدا، ئەمانە...»

مەلەکه: ئەمە لە لایەن هەملیتەو بۆی هاتوو؟

پولونیوس: خاتوونی خاسم! تۆزی خۆپراگرن، ئەمن راستۆکم.

[دەخوینیتەو]

«لە ئاگر بوونی ئەستیران دوودل بە
لە هەستان و نەوینی تاو دوودل بە
لەوێ که راستی درۆ بی دوودل بە
بەلام لە عەشقی من موتمانە دل بە

ئاخ! ئوفیلیای خۆشەویست، پەدیف و پاشلەم لێ تیکچوو؛
هونەری هۆنینهوێ هانا و هەستە نەماو؛ بەلام زۆرتەم خۆش
دەوی، زۆر؛ پروا بکه. لای تۆ خۆش. ئەوینداری هەتا هەتای
تۆ - ئەی ئافرەتی ئازیز! - تا گیانم لە لەش دایە. هەملیت»
ئەمە، لەسەر ئەرکی فەرمانبەری، کچەکم پچ نیشان داوم؛
جگە لەوێش، داوا و داخوازەکانی، هەر بەو چەشنە که دەرپراو
-کەنگی، چۆن و لە کوی- هەمووی گەیشتوونەتەو گویم.

پاشا: جا ئەو چۆنی ئاوار داووەتەو سەر ئەو ئەوینە؟

پولونیوس: بەچۆن پیاویکم دەزانن؟

پاشا: پیاویکی بەئەمەگ و ئابروومەند.

پولونیوس: بەهیوام وای بەسەلمینم. تا بیرورای ئیو چ بی. بەرلەوێ
کچەکم باسی بکا، ئەو ئەوینە بەتینەم لەسەر پاساری دلیه
بەدی کرد. جا ئەگەر وەک پەرتووکێکی بەسراو بی دەنگ
بوایەم، یان چاوم لە دل داگرتبای، کپوکپ بی، یان ئەو
ئەوینەم بەسووک چاوی لێ بگردبای، ئیو چتان بیر دەکردەو؟
بەلام من لەسەری چووم؛ لەگەڵ کچەکم بەقسە هاتم که:
جەنابی هەملیت شازادەیه، لە ئەستیرەی بەختی تۆدا نیبە و

شتی واقعت ناکرئ. جا فهرانم دا خو له ژوره که ی دور
بگری. هیچ راسپارده یه ک رئ نه دا و هیچ راسپتر و دیار بیهک
وهرنه گری؛ که به گوتی کردم و بهری ناموزگار بیه کانی هه لچنیم،
ئه و په کی کهوت؛ وه کو نه زیره یه ک بیگتیرمه وه، که و ته گومی
خه م. پاشان خوار دنی لئ هه لگیرا، جا ور و واژ هه لگیرا،
پرستی له بهر برا، سووک و بی سینگ کهوت، سه رنخوون
که و ته شتواوی و شیتیبیه ک که و ائیستا وراوه و وربیژی دهکا و
هه مومان له بهری به داخین.

پاشا [پرو له مه له که]: ئه تو پیت وایه هوی ئه وه بی؟

مه له که: وا ویده چی، بگره زوریش له وه دهکا.

پولونیوس: تا ئیستا هه لکه و توه - پیم خوشه بزنام - گوتوبیتم وایه و
پیچ وانه که ی دهر که و تیبی؟

پاشا: نا، تا ئه و جیگایه من بزنام.

پولونیوس [ناماژه به سه ر و شانی دهکا]: ئه مه له وه جوئی بکه نه وه ئه گهر
وانه بوو. گهر بارودوخ ساز بکری، دهری ده خه م راستی له کویدا
شار دراوه ته وه؛ با له دلئ ئه رزیش و شار درایی.

پاشا: چوئی پتر تاقی بکهینه وه؟

پولونیوس: ده زانن جاری وایه له هه لکه دهکا چوار سه عات له سه ر یه ک
هاتوچوو دهکا.

مه له که: به لئ به راستی وایه.

پولونیوس: له وه ها کاتیدا کچه که می بوشل ده که م. جا جه نابتان و من
پارده یان لئ ده گرین. چاو له دیتنیان ده برین؛ ئه گهر مه یلی لئ
نه بوو و له بیر و ئاوه ز دهر نه چوو، با من راویژکاری دیواخان نه بم
و جوتیاری و کاشه دار بی بکه م.

پاشا: تاقی ده کهینه وه.

[هه ملیت خه ریکی خویندنه وه ی په رتووکئ دیتنه ژوره وه]

مه له که: ها، چاوی لئ بکه ن! هه ژاره بی دهره تانه که، مل چه و ت، خه ریکی
خویندنه وه دی.

پولونیوس: لاده ن! تکایه، هه ردووکتان خو لاده ن! هه ر ئیستا به رۆکی
ده گرم؛ ئیزنم بده ن!

[پاشا و مه له که هاوری پاکاران شانو چۆل ده که ن]

سه روه ری هیتام، جه نابی هه ملیت، چونه؟

هه ملیت: چاک، شوکور بو خودا.

پولونیوس: ده مناسیه وه، قوریان؟

هه ملیت: زور چاک، ئه تو ماسی فرۆشی.

پولونیوس: ئه من! نا، قوریان!

هه ملیت: جا خوژگه وه ها پیاویکی راستال بوابی.

پولونیوس: راستال، قوریان؟

هه ملیت: ئا، جه ناب! راسته که ی به م چه شنه دنیا ده سووری له ده هه زار
که س یه کیان راس هه لده که وئ.

پولونیوس: به ته وای وایه، قوریان!

هه ملیت: چونکه ئه گهر هه تاو له سه ر که لاکی سه گی توپیو کرم هه لدینئ،
ئه و لاشه توپیوه ش تیشکی خودای هه تاوی لئ که و توه. ئه تو

کچت هه یه؟

پولونیوس: هه مه، قوریان!

هه ملیت: با ئه ویش تیشکی هه تاوی لئ نه که وئ؛ دوو گیان که و تنی ژن
خه لاتیکه خوداییه؛ به لام نه ک به و چه شنه ی کچه که ت ویده چی

دوو گیان بکه وئ. ناگات لئ بی، هاوری!

پولونیوس [له بهر خوځېده وه]: جا نه مگوت؟ هیتشتا پټی به سراوی کچه که مه.
به لامل له پیشدا منی نه ناسیبه وه؛ گوتی ماسی فروشم. له خوځی
چووه، زور! راسته که ی منیش له سهرده می گه نجیدا ره نجی
نه وینم زور کیتشاوه؛ وهخت بوو وام به سهر بی. با دیسانه وه
بیدوینم. چ ده خوځینی، قوربان؟

همملیت: وشان، وشان، وشان.

پولونیوس: قسه وباسی چیبیه، قوربان؟

همملیت: له نیوان کیتدا؟

پولونیوس: مه به ستم، نه وهی ده یخوځینی وه، قوربان!

همملیت: درووده له سه، ناغا، نه م گالته چیبیه چه نه بازه لیره دا ده لئ: پیره
پیاوان ردین و ریشیان سپی هه لگه راوه، دیمه نیان مونه و چرچ
داشوراوه، له چاوانیان زهردایی زیقن و تراوی دار هه لورو به لیشاوه
و زوریان له ناوه ز بی بهش ماوه و پیسه و ماسووله یان بو نه ماوه.
ته وای نه م شتانه، ناغا! گهرچی به پرشت جیتی باوهر و پروای منه،
جوان نیبه له قه له م بدرین؛ چونکه نه تو خوځیشت، ناغا، وه کو من
پیر ده بووی، نه گهر بتوانیبا قرژال ئاسایی دوا دوا ریت بکردبای.

پولونیوس [له بهر خوځېده وه]: گهرچی شیتی دهنوځینی، نوکته ی تیدایه.

قوربان! ده کړی له وه هه وایه بچنه ده ری؟

همملیت: به ره و نیو گوږه که م.

پولونیوس: به راستی نه وه یه له هه و او چوونه دهر.

[له بهر خوځېده وه] جار جار وه لامله کانی پر مانایه! توانایه که شیت به ری
ده که وئ و بیرایی و پیری ری پټی نابه. با به جیتی بهیلم و
هه ئیستا کارسازی دیتنیان له گه ل کچه که م بکه م.

سهره ری پایه به رزم! به رتیره وه ئیزی روځیشتنم له جه نابت ده وئ.

همملیت: ناتوانی، جه ناب! شتی کم لی وه ربگری له وه زیاتر پیم خوځ بی،
جگه له ژینم، جگه له ژینم، جگه له ژینم!

[روزینکرانتز و گیلدینیسستیرن دپنه ژوروی]

پولونیوس: لای جه نابت خوځ، قوربان!

همملیت: نه م پیره، نه فامه، نه گه ویسانه!

پولونیوس [روو له دوو که سه]: له دوی جه نابی همملیت ده گهرن. نه وه تا
له ویتیه.

روزینکرانتز [روو له پولونیوس]: خودا رزگارت کا، ناغا!

[پولونیوس ده چیتنه ده ری]

گیلدینیسستیرن: سهره ری به رتیم!

روزینکرانتز: سهره ری ههره هیتام!

همملیت: هاوه لانی چاک و باشم. چوځی، گیلدینیسستیرن؟ ها،
روزینکرانتز! ها ورتیانی چاک، چوځن به جووت؟

روزینکرانتز: وه کو رو له کانی ئاسایی سهر زه وئ.

گیلدینیسستیرن: به که یف له وهی که زوریش به که یف نین؛ له سهر کلاوی
به ختیاریشه وه دوگمه یه ک، حه یف نین.

همملیت: خو ژیره ی پتلاکه شی نین.

روزینکرانتز: شوکور، نا، قوربان!

همملیت: که و ابو له ده ورو به ری نیوقه دیدا ده ژین. یان له ناوه ندی
خو شیبیه که یدا، ها؟

گیلدینیسستیرن: کوره! ههر له شهرمینگاکه ی داین.

همملیت: له به شه داپوشراوه که ی به ختیاریدا؟ به راستی وایه! وه کو
فه لیتیه. ده ی چ خه بهر؟

روزینکرانتز: هیچ، قوربان! جگه له وهی که جیهان روو له راستی ده کا.

همملیت: که وایی، رۆژی په سلان نیتزیکه! به لām هه وāله که تان راس نییه. با وردتان لی بکو لیمه وه. دادهی؛ له دهستی بهختیاری، به چ خه لاتنی شواش کراون که به ریتانی کردوه ئەم به ندیخانه یه؟

گیل دینیستیرن: به ندیخانه، قوربان؟

همملیت: ده نمارک به ندیخانه یه.

روزینکرانتز: که و ابو جیهان به ندیخانه یه که.

همملیت: به ندیخانه یه کی ته و او؛ پر له گرتووخانه و به ستویه ندی ره شویه شه، ده نمارک له و ناله بارییه دا یه که.

روزینکرانتز: تیمه پیمان و نییه، قوربان!

همملیت: جا، با هه له لای ئیوه وانه بی چونکه هیچ شتییک خاس یان خراب نییه، به لکو بیروباوه وای دهنوتنی. له لای من، گرتووخانه یه.

روزینکرانتز: ئەوه به رزه فری جه نابت وای دهنوتنی. دیاره زۆر ته نگه به ره یه بۆ بیری جه نابت.

همملیت: نا، به خودا. ئەمن ده توانم خو له تو یکل گوتیزدا جی بکه مه وه و خویشم به پاشایه کی بی سنور بزائم؛ به لām نه گهر خه و و خه یالی خراپم نه بوایه.

گیل دینیستیرن: هه ره و خه یالانه، به رزه فرییه؛ چونکه به رزه فری، ته نیا سیبه ریکه له خه یال.

همملیت: خه یالیش خو جگه له سیبه ریک نییه.

روزینکرانتز: وایه، ئەمن به رزه فری نه وه نده به هیچو یوچ ده زانم که به لām مه سیبه ریکه له سیبه ری.

همملیت: که و ابو سوالکه ره کامان جه ستهن و پاشا و پاله وانه په لām و کامان سیبه ری نه و سوالکه ره ان.

واز بێن، با بچینه دیوه خان، چونکه به نایم پیم ناسه لمی.

هه ردو وکیان: له خزمه تکاری داین.

همملیت: نا! شتی و مه بیژن. ئەمن ئیوه له ریزی خزمه تکاری ترم

نازانم. راسته که ی، ئەم رۆژانه قورس چاوه دیری ده کریم؛ جا له سه ر

ریتگی کۆن و کوتراوی براده ریمان، چ بووه هاتوونه ته ئیلسینور؟

روزینکرانتز: بۆ چاوپیتکه و تنی جه نابت، قوربان! هۆیه کی تری نییه.

همملیت: چه نده لا که و تووم، ته نانه ت بۆ سوپاسکردنیکیش س و سه په لم؛

به لām سوپاستان ده که م و بی گومان براده رانی به ریز؛ سوپاسه کهیشم

نیوه پولیکیش ناکا. سا ئیوه نه ناردراون؟ له سه ر که یفی خو تان

هاتوون؟ ئەم چاوپیتکه و تنه ش بی خورتییبه؟ وهرن له گه لمدا راست

بن. وهرن قسه بکه ن.

گیل دینیستیرن: چ ده بی بلتین، قوربان!

همملیت: بۆ چ بلتین؟ هه رچی؛ به لām سه باره ت به مه به سه ته که تان بی؛ ئیوه

ناردراون و رواله تتان نه و راسته قینه یه وه ها ده درکینی که خو

وه شارتنان شاره زایی نه وه ی نییه بیره نگینی. ئەمن ده زانم پاشا و

مه له که به دوی مندا ناردو و تانیان.

روزینکرانتز: به چ مه به سستی، قوربان؟

همملیت: ئیوه ده بی به من بلتین. به لām سوپاندتان ده دم به حه قی براده ریمان،

به هاوده نگی بواری مندالیمان، به ئەمه گی دۆستی هه تاهه تاییمان و

به وه ی که پیروژتره و بیژه ریکی چاکتر ده توانی سوپاندتان له سه ری

بدا له حه نامدا راست و ریک بن؛ ناردراون، یان نا؟

روزینکرانتز [له به ر خۆیه وه روو له گیل دینیستیرن]: ئە تو چ ده لیتی؟

همملیت [له به ر خۆیه وه]: سا، به س که ن چاوم لیتانه. نه گهر خو شمتان

ده وی خو رامه گرن.

گیلدینیستیرن: قوربان، نار دراوین.

همملیت: جا، من بلیم بۆ، با پیشگفتی من ئیوه له خو به دهسته وه دان
بپاریزی و په نامانتان له گهڵ پاشا و مهله که پرده در نه کا. ئەمن
له میژە - به لām له بهرچی نازانم - وره و که یفم نه ماوه؛ وازم له گشت
کرد و کۆشی هیناوه و له راستیدا ئەوهنده باره کهم قورسه، ئەم
قالبه قه شه نگه م - دونیا - به لاوه بهژن بهرزیکی نه زۆکه؛ ئەو
خیوته خه لاتە - ئاسمان - چاوی لی بکهن، ئەو گهر دوونه
هه لۆاسراوه هه ژیايه، ئەو سرمیچه بهرزه که به ئالتوونی ناگر
نه خشیتراوه، ئاخۆ بۆ، له کن من جگه له کۆمه له ته میکی درژ و
دهغه زدار نییه؟ مروف چ دهستکردیکه؟! چهنده بی بنه له
بیروباوه پردا! به بهژن و بهره چهن جوان و جی په سهنده! له کرداردا
وهکو فریشته وایه! له زانستدا وهکو زانایه! جوانی جیهانه،
گه وهری گیانله بهرانه، به لām له لای من پرسیاره:
ئەم له قور گرساوه چیه؟ پیاو که یفم کۆک ناکا، نا؛ ته نانهت
ژنبش، گهرچی به زرده خه نه بیان ده یانه وئ بلین: با.

پوزینکرانتز: قوربان! شتی وا وهبیری مندا نه هاتوه.

همملیت: ئەی بۆچ پیکه نیت که گوتم پیاو که یفم کۆک ناکا؟

پوزینکرانتز: لهو بیرهدا بووم، قوربان! ئەگهر کهس که یفتان ساز نه کا، ئەو
یاریکارانه چهن پیشوازییه کی ساردوسر له جه نابتان وهرده گرن؛
ئیمه له رپیدا تووشیان بووین؛ خه ربکن بۆ خزمه تکردنتان دین.

همملیت: ئەوه بیان که دهوری پاشا ده گیتی به خیر بی و بگره خه لاتیشی
بکه م، شامیریکی شه رفانیش شیر و قه لغانی ده کار دینن؛ ئەوهی
که دهوری ئەوینداری هه په هالآو و هاواری بیهوده نه کا؛ دهور گیتی
حه نه کچیبش به هیمنی و بی دهنگ و ههرا دهوره کهی دوایی بیتی؛

گالته چیش ئەوانه ی که په له پیتکه ی قدیله بیان شله دینیتنه پیکه نین
و خاغه کهش بی په رکهم باسی دلّی بکا با دیالۆگه کهی ناته واو
نه پچری.

کام یاریکه رانن، ئەوانه؟

پوزینکرانتز: هه ر ئەوانه ی که جه نابت که یفیان بۆ ده که ی، له
تراژیدیکارانن شار.

همملیت: چۆنه که وتوونه ته گهشت و گیل؟ له یه ک جی مانه وه بیان هه م له
باری ناو دهرکردن و هه م له باری دهسکه وتیا نه وه باشتر ده بوو.
پوزینکرانتز: پیم وایه ناکۆکی کاروباریان به هۆی تازه داها تووه کانی ئەم
دوایییه بی.

همملیت: ئاخۆ، ناوبانگیان وهکو ئەو دهمه ی من له شاردا بووم هه روه ها
مایه؟ بهو چه شنه ئیستاش لایان ده گرن؟
پوزینکرانتز: نا، راسته که ی وه ها نه ماون.

همملیت: له بهرچی؟ ژهنگاریان لی که وتووه؟

پوزینکرانتز: نا، کاروباریان هه ر بهو چه شنه ماوه ته وه؛ به لām، قوربان!
پۆلیکی منداڵ - با بلین بیچوووه باز که زیاتر له
مه بهسته که بیان زبیره و سیره ده کهن و چه پله و چه پکی زیاتر بیان
بۆ لی ددهن - ئیستا بوونه ته مه وده و شانۆکانی
خه لکیخوازیان - خو یان ئەو نیوه بیان له سه ر ناوه - وه ها
کردوووه بهر شخه نجار که زۆربه ی شیر له شاله کانیش، له
قه له میان ده ترسن و به ده گمه ن لهو شو تیا نه دهرده که ون.

همملیت: چی، ئەوانه منداڵن؟ کی رایان ده گری؟ چۆن پشتیوانی ده کرین؟
جا که توانای سترانبیژیان نه ما، له سه ر ئەو ئیسه به رده وام ده بن؟
پاشان که خو یان په روه رده بوون و بوون به یاریکاری ئاسایی -

ههرواش دهبی ئه گهر دهسکهوتی تریان بهرنه کههوی - نالین
نووسه ره کامان بههله دا هانیان داین و له دژی کار و ئیشی
دواییمان دنه یان داین؟

روزینکرانتز: له سهه بروام، له هه دوو لایه نه وه - نووسه و یاریکار - نه و
کیشه و دووبه ره کییه زۆر کراوه و خه لکیش به تاوانی نازان
هانیان بدهن بۆ ده مه قهره؛ ماوه یهک وای له هاتبوو پاره یهک
نه ده درا بۆ دیتنی درامایه ک مه گهر نووسه و یاریکاران
له سهه ری قۆلبه ست بوایه ن.

هه ملیت: جا، شتی وا ده بی؟

گیلدینیستیرن: ئا، قوربان! هه ره مه ژگ و مه لازه له و ناوه پشراوه.

هه ملیت: جا منداله کان ده ره قهت دین؟

روزینکرانتز: ئا، قوربان! هیرکول و کوله که یشی.

هه ملیت: زۆریش سههیر نییه! مام ئیستا پاشای ده مارکه و نه وانه ی که له
سهه ده می ژبانی باجدا گالته یان پی ده کرد، ئیستا به بیست و سی و
چل و په نجا و سهه د پاره ده دن بۆ وینه به کی بچووی. به خودای
نوخته یهک، پتر له باری ئاسایی له وه دا هه یه؛ خوژگه زانست ده ری
بخستبای.

[چه پله ریزان بۆ یاریکاران]

گیلدینیستیرن: یاریکاران.

هه ملیت [روو له گیلدینیستیرن و روزینکرانتز]: به ریزان! به خیره اتنه
ئیلسینور. له خشین، وهرن! شیوازی نه و تو بۆ پیشوازی
دابونه ریته. با منیش به و چه شنه له گه له ئیسه گهرم رابیم نه کا
گهرموگور پیشوازی بکردم له یاریکاران - که ده بی پیتان بلیم
زۆربه ی رواله تییه - به تینتر له به خیره یایی بکردم له ئیسه بنوینتی.

به خیره یین سهه ری چاوم. به لام با بزانه، مام - واته باوه پیاره م - و
ئاموژنم - واته دایکم - هه له خه له تاوان.

گیلدینیستیرن: له چدا، قوربان؟

هه ملیت: ئه من، کاتی بای شه مال روو له رۆژاوا هه لده کا، شیتی لیم
ده دا؛ که زریان هه لده کا، باز له باز لیک ده ده مه وه.

[پولونیوس دپته ژووری]

پولونیوس: لای ئیوه خوش، ئاغایان!

هه ملیت: گوئی بگره، گیلدینیستیرن - تۆش ههروهه ها - هه ره گوئییه کتان
گوئگری بی! نه و کۆریه که له گه ته له ویدا ده بیین، هیشتا له قۆناخه
نه کراوه ته وه.

روزینکرانتز: به گومان، دووه جار یه تی قۆناخه ده کری؛ چونکه ده لین پیاو
که پیر ده بی، دیسان مندال ده بیته وه.

هه ملیت: پیتشبنیم وایه هاتوه باسی یاریکارانم بۆ بکا؛ جا سه ره نج
بدهن!... به له ئی ئیوه راس ئیژن ئاغا؛ له راستیدا، به ره یانی
دووشه مه یهک بوو.

پولونیوس: قوربان، هه والم پییه بۆ راگه یانندن.

هه ملیت: قوربان هه والم هه یه بۆ راگه یانندن: کاتی روسیوس له روومدا
یاریکار بوو...

پولونیوس: یاریکاران روو له ئیره خه ریکن دین، قوربان!

هه ملیت: وزه وزا!

پولونیوس: له سهه شه ره فم

هه ملیت: جا هه ره یاریکاری کیش له سهه گوئدریژه که یه تی...

پولونیوس: چاکترین یاریکارانی جیهان، شاهزاده تراژیدی، کومیدی،
میژووی، لادیی، لادیی، کومیدی، میژووی - لادیی،

تراژیدی - میژوویی، تراژیدی - کۆمیدی - میژوویی -
 لادییی؛ شانۆیان له بابتهی ماوا و ماوهوه رێک و هاوسهنگه؛
 دیالۆگیان رهوان و بێ لهنگه. **سینیچا** [درامانوسی رۆمی]
 له بهریان ههینده قوول و قورس نییه و **پلاتووس** یش (نوسهری
 کۆمیدی رۆم) بههههه سووک و ساکار نازانن. له ژبه چاوگرتهی
 یاسا و دهستووری نووسین و نازادانه قهلهم لێداندا تاکانهن.
 ههملیت: **ئای، ژتپیتا** - دادگهری ئیسرائیل - چ گهنجیکت ههبوو و
 قوربانیت کرد!

پولونیوس: چ گهنجیکتی ههبوو، قوربان؟
 ههملیت: چۆن؛ جوانه کچی و له مالتی دنیا چی تری نهبوو؛ زۆری خوێش
 دهووست جگه له و ئیتر هۆگری نهبوو.

پولونیوس [له بهر خوێهوه]: ههیشتا له سههر کچه کهمه.

ههملیت: راستی نایم، ژتیپیتای پیر؟

پولونیوس: ئه گهر ئه من به ژتیپیتا دهزانن، قوربان، ئه منیش کچی کهمه ههیه
 زۆرم خوێش دهوێ.

ههملیت: نا، به شوێنیدا ئهوه نییه.

پولونیوس: ئه ی چیه به شوێنیدا قوربان!

ههملیت: چۆن نازانی: خودا له ههموو شت ئاگه داره جا چیه؟ تۆ بیلانی
 ههروا بوو چاره نووسی - که خودا له پیش بۆی نووسی - یه کهمه
 بهشی کتیبی پیرۆز باشترت نیشان دهدا. سه یه بکه مه لاژی
 مه بهستم له کوتیبه وه دێ.

[چوار یان پینچ یاریکار دینه ژووری]

به خهیرهاتن، ئاغایان! هه مووتان به خهیرین! زۆر به که یفم به که یفتان
 ده بینم؛ به خهیرهاتن، براده رانی هه یژا! ها، ئه وه تۆی دۆستی دیرینه م؟

بۆ وا دیمهنت، له دوایی جاره وه که دیوتم، خه تی داوه.

به مه به سستی ها وریش بوونم بۆ ده نمارک ها تووی؟ ئه تۆ چی، **خاتوونی**
جهوان و خانم؟ به خودا له دوایی جاره وه که به قونده ره ی به رزه وه
 چاوم پێ که وتی، نیزی کتر له ئاسمان ده نویتی. له خودام داوا یه
 دهنگت، وه کو ورده پولیتیکی بێ با یهخ، درزی له ده ور نه که وی و گر
 هه لنه گه ری.

ئاغایان! هه مووتان به خهیرهاتن؛ ئیمه وه کو راو چییانی فه رانسه یی
 به بازراو ده که یین؛ به ره وه هه رچی به دی بکه یین بال لی ده ده یین. هه ر
 ئیستا دیالۆگی ده گه یین. وه رن! تۆزی شاره زایی خو بنوین. وه رن
 بۆ دیالۆگی گه رمو گو ر.

یاری که ری ۱: چ دیالۆگی؟ سه ره ره ی به رتیم!

ههملیت: جار تکیان بیستم باسی دیالۆگیکت کرد؛ به لام قهت نه گه یردا.
 یان ئه گه ریش با، نهک پتر له جار تکی؛ چونکه ئه وه درامایه - وام
 له بیره - جتی په سه ندی جه ما وه ر نه بوو؛ وه کو خاویار بوو له کن
 خه لکی. به لام هه ره ها که من ده سگه یرم بوو و به قسه ی ئه وان هه ش
 بیرو با وه ریان له و بابته وه زۆر له وه ی من به رز تره، درامایه کی چاک
 بوو. جوان دا به ش کرابوو؛ به زیره کی به کی ژیرانه نووسرابوو. دیته
 بیرم یه کت گوتی به یته کانی نه تیژ تام کرابوون که مه به سته که ی
 ته زدار کردبێ، نه ش ره وتیکی وای هه بوو که نووسه ره که ی به خو
 هه لکی شان تا وانبار بکری؛ به لکو به شپه یه که ی راشکاوی ده زانی،
 شیرین وه کو شه کرۆکه و زۆر جوان تر له جوانی بوو. دیالۆگیکی تیدا
 بوو زۆرم پێ خوێش بوو. چیرۆکی **ئینیاس** [شازاده ی رۆمی] بۆ
دیدو (مه له که ی کارتاژ). له و باره وه بوو. به تایبهت له ویدا که
 باسی کوشتنی **پریام** (پاشای ترۆی) ده کا. ئه گه ره له بیر تدا ماب،
 له م دیره وه ده ست پێ بکه، را وه سته بز انم:

«پيروسى درې، وهكو درندهى هيركاني» نا، وا نه بوو؛ به لام ههر به پيروس ددس پي دهكا:

«پيروسى درې، نه وهى كه دهستى وهكو مه بهستى رهش وينهى شهو بوو

نه و كاته كه خوئى له دلئى ته سپه وهيشومه كه يدا له چاو ون ده كرد

روومه تى درژ و رهش هه لگه راوى

تيكه لاو شكو و شوره و شه پ بوو.

-كه لئوى تيژى شيره كه تى ته زاند-

سه ر تا پي ته مجا سوورى دهنواند.

چهنه زال بهر بوو!

ههر خوئنى باب و داىك و مندالان

تك تك له په نجهى سوورى ده تكان

به سه ر كوئان و شه قامه كانى تاو لى دراودا

[ليرهدها همليت روو له ياريكاريكى پياو قسه دهكا كه

دهورى ژن ده گيرئ]

هه لده قرچان و هه لده برژان و

به خوداى خوئنيژى تيشكى ئال و سوور نووره يان دهنوان.

له ر قويندا سوور هه لگه را بوو.

ئاميز ئاخراو له خوئن داگرساو

به چاوانى سوور له رهنگ يا قووتى،

-پيروسى چه به ل-

بو كيشان گيانى پيرام باپيرى

جموجوئى بوو نه رزى ده پئوى».

جا، نه تو بيلئى.

پولونيوس: به خودا، قوربان! جوانت به يان كرد؛ به ره وتيكي پر ههست و رتيكوپيكت.

ياريكه رى ۱: زورى پيناچئ؛ ده بيبنيته وه.

كورت و داماو و برست لى براو

له شه رى له گه ل يونانييه كاندا،

شيره پيره كهى شيوارهى باهوئى

له كوئدا كهوت رانا پيته وه، ياخى له فه رمان.

ر كه به ريبه كى نابه رام به ر بوو.

پيروس به سه رى پيرام ده گورئ،

ئاژر و تووره شير ده وه شينئى

به كفه و كيفه ي شيرى داوه سراو

بابى بئ دهمار له گيان سر ده بئ و له پي ده كه وئ.

جا قه لاي ئيلوم، بئ گيان و بئ ههست

- كه له به رزه وه بيته زيبييه كى وا به دى دهكا

بلئسه ي ئاگر له سه رى ددها و

تا قوولايى پي سه رنخون ده بئ.

به و نر كه به رزه، گوئ پيروسى در ده زريته وه؛

شيرى هه لكرد و كه دابنه وئ سه رى به ره نكي سپى هه لگه راو

پيرامى داماو تا بن شهق بكا

نووكى به سينگى ئاسماندا چه قى؛

وهكو نه خشيكى كيشراو له زالم، پيروس كروكپ له جئى

وشك ده بئ و

كه تره خه م ئاسايى له مه يل و مه رام، هيجى پي ناكريئ.

به لّام ههروهه ها که پيش کپتوه ئاسمان مهنگ دهين ،
ههوره رهش لهسهه چوکی بهند دهين ،
گژهبه ههوههه له کپوکپ دهين و
زهوی له ژيتردا وسکوت و بين دهنگ وهکو مهنگ دهين ،
له ناکاو شهقهه بهرزی تریشقهههک
سینگی ئاسمان شهق دادهدری؛
پيروسیش ههیهپیر ،

توون و تین تۆله تون تاوی ددها .

قهت کوتکی **سیکلۆپ** دیوهکهی **فولکان**

وا نهکو تراپه سهه زری و زنجیر **مارس** خودای خهبات ،
بوو به داخیکی قهت نه برابه وهش
که شیریه به خوین شووای پیروس له پیرام کهوت .

.....

دهبرۆ ، گوم به! فهلیتهی فهلهک!

خودایان! ئیوهه به گهله کۆمه بهک بگری بیرتان ،

بیوهه بهکن له هیز و توان؛

لی بیرن تهلوپه لی کهمه کهی ،

تل بکه نه وه چه رخی گه مه کهی

له و په ری به زایی ئاسمانه وه

هه تا قوولایی دیو و درنجی پهستی بین ههستی .

پولونیوس: ئه مه زۆر دوور و درتیه .

هه ملیت: با له گه ل ئه و ردینهی تۆدا بیدهین به سهه رتاشیک .

[روو له یاریکاره که [تکایه ، بیلی! ئه وه مه ته لی گالته و چیرۆکی

دهلالی نیوان ژن و پیای پی خۆشه؛ دهنه خهون دهییا ته وه . دهی

بیلی!

وه ره سه ری **هیکیویا** (خیزانه کهی **پریما**) .

یاریکه ری ۱: به لّام کئی ، ئاخ کئی مه له کهی دیبوو خۆی هه لپیچایی .

هه ملیت: مه له کهی هه لپیچاو؟

پولونیوس: وا چاکه! مه له کهی هه لپیچاو چاکه .

یاریکه ری ۱: پیخاوس پهینتا سهه و خواری ده کرد؛

به سوژی ئه سه رین گه ف و گوره شهی له ئاگر ده کرد .

پینه په رۆیه کی له سهه کردبوو له جیی تاجه کهی ،

که وای به ره کهی

په توهه شه ره په ک بوو؛ له ته پ و تلی ترس و هه لاتن دهستی

که و تبوو .

له دهووری قه دی داچرووسکاوی هه لی پیچابوو .

کئی ئه وهی دیبوو ، زمانی له بهه زارای ده کرد ،

له دژی فهلهک - که چه ن چه پگه رده - هاواری ده کرد .

ئه گه ر خواوه ندان چاویان لی بوایه ،

که به چاوه و بوو ،

چۆن پیروس خه ریک ئه نجن کردنی

ئازای میترده کهی به شیره کهی بوو .

ئه گه ر خواوه ندان گوئیان لی بوایه

چۆن دلی تره کی و هاواری هه لدا

- مه گه ر مهینه تی ئه وهی که مردن دوایی به شییه تی ههستیان

نه جمنی -

چاوی بیبه زه بی ئاسمانیان ده کرد به گۆمی ئه سه رین .

هه ست و به زه بییش له خواوه نداندا ده هاته جۆشین .

پولونیوس: چاوا! ئەوا نییە پەنگی هەلگەراوە و فرمیسک کەوتووە
چاوانی. تکایە ئیتر بەس!

هەملیت: جوان بوو. درێژەکەشی بەم زووانە دەبێ بگێریتەووە [پروو لە
پولونیوس] ئاغای چاکم! سەرنج بدە، یاریکارەکان چاک خزمەت
بکرتن؛ گوێم دەدە؟ با جوان میواندارییان لێ بکری؛ چونکە
ئەوانە راپۆرتەکانی کەم و کورت گوتراوی کەمە زەمانن؛ پاش
مەرگت چاکتر ئەوویە دێرپکی چەوت لەسەر بەردی گۆرەکەت بێ،
نەک لە ژیانندا خراپەت بلێن.

پولونیوس: قوربان! خزمەتیان دەکەم بەو چەشنە کە شایانن.

هەملیت: بەشقی خودا، کابرا، زۆر باشتر! جا خزمەتی هەر کەسێ بەو
چەشنە کە شایانەتی بکری، کێیە لە ژێر قەمچین گیان دەربا؟
بەو چەشنە خزمەتیان بکە شیاوی پلەوپایەیی خۆتە؛ هەرچەندە
شایانی کەمتر بن، دەسبلاوی تۆ هیژاتر دەبێ. خولکیان بکە
ژووری.

پولونیوس: وەرن، ئاغایان.

هەملیت: لە دوی کەون، هاووەلان! سبەینی درامایەک دەبیسین.

[پولونیوس و یاریکاران دەچنە دەری جگە لە یەکەم یاریکار]

گوێ بگرە، هاوڕێی کۆنم؟ دەتوانی دەوری کوشتنی گونزاگو بگێری؟

یاریکاری ۱: ئا، قوربان!

هەملیت: سبەینی شەو دەیبینن. دەتوانی -گەر پیتویست بێ- دوازدە یان
شازدە دێرپکی دیالۆگ -کە من دەینوسم و تێدەگونجینم-
بخوێنێهەو، چاکە؟

یاریکاری ۱: بەلێ، قوربان!

هەملیت: زۆرباش؛ لەگەڵ ئەو ئاغایە بچۆ؛ ئاگات بێ گالتەیی بێ نەکەن.

[یاریکاری ۱ دەچیتە دەری]

[پروو لە روزنکرانتز و گیلدینیستیرن] هاووەلانی باشم! تا شەو،
لای ئیوێ خۆش. بەخێرھاتنە ئیلسینور.

روزنکرانتز: چاکە قوربان!

هەملیت: بەلێ، ئیتر خوداتان لەگەڵ!

[روزنکرانتز و گیلدینیستیرن دەچنە دەری]

ئێستا تەنیام. ئاخ! چ بەنییەکی دەبەنگ و نەفامم ئەمن! سەمەرە
نییە، ئەو یاریکارە لێرەدا لەسەر ئەفسانەیک، بەهەستییکی
خەیاڵی، توانی وەها بەزۆر روحی خۆی تیکەلی دەورەکەیی بکا و
کاریگەرییەکی وای لەسەر بکا، پەنگی لە روخسار بپری، چاوی
بەئەسەری تەر بێ، روومەتی رەق هەلگەری، لە دەنگی لەرزە
بکەوی و گیانی، رەبەق، دەق بەدەقی دەروونی ریتک بکەوی؟
هەمووی لەسەر هیچ! لەسەر هیکیویا. هیکیویا چی بەسەر ئەو داوہ
یان ئەو بەسەر هیکیویا، کەوا بۆی بگری؟ ئاخۆ چی بکەدای ئەگەر
هۆ و هەوای هەستی منی لە دل بوایە؟ شانۆکەیی خنکاوی
فرمیسک دەکرد و گوێ گشتی بەھاواری هەرەبەرز شەق دەکرد؛
تاوانباری شیت و بێ تاوانی جەرگبەر دەکرد، بێ ئاوەزی و
بەراستی هێزی لە چا و گوێ قەلت و بر دەکرد. بەلام ئەمن گیل و
خوێرییەکی نەوێرۆک، نەگۆمە وەکو حەمە خەیاڵ، نەزۆک گەرچی
زکپرم و ناوێرم بلێم لەل. نا، ناوێرم لەسەر پاشایەیک کە دەولەت و
ژیانی هەرە گرینگی تەفروتوون کرا. ئەمن کەم دلەم؟ کێ بەدەفەرم
دەزانێ؟ میتشکم دەهاری؟ ردتیم دەرنێ و بەروومدا دەیدا؟ بەکەپۆ
کیشەم دەکا؟ بوغزی درووی گەرروم تا قوولایی شیشارم دەبا؟ کێیە
وام لێ بکا، ها؟

ئەو بەشمە و بەگیان دەیکیشم. ئەمانە هەمووی لەبەرئەوویە کابوکە

جهرگم؛ زراوی وەم نییە ژین لە ئەستەم تال بکەم؛ دەنا مەشیا
تەواوی قەل و دالەکانی ئەم ولاتەم بەرپێلەخۆی ئەو ناپیاوێ قەلەو
بکەردبای.

خوێنپێژ! چەپەلکاری پیس! دل بەرد! خاین! دلچەپین! چەپەلکاری
بیبەزەیی! ناخ، تۆلە! جا بۆ وا؟ چ کەرێکم! زۆر سەیرە، کە من
کووری بابێکی پایەبەرزێ کوژراو، لە ئاسمان و دۆزەخەوێ بۆ
ئەستاندنی تۆلەم هاندرام - وەکو فەلێتە یەک، دل بە خراپە گوتن
سوکنایی بێنم و کارەکەری بن کوانو ئاسایی و سەلێتە گەفت، جنیو
بەدەم شەرم بکە. تفو! تەکان دە لە خۆت هەمی مێشک! وام بیستوو
مروۆقینەمی تاوانبار کە بۆ سەیری درامایەک وەر دەنیشن، لە دیتنی
ئەو بەشەمی کە جوان دارپێژراوێ و لاسایی تاوانەکیان دەکاتەوێ و هە
زەبری لە روحیان دەکەوێ، بێ ئەمان تاوانباریان دەدرکێنن؛ چونکە
گەرچی پیاو کوژی زمانی نییە، بە ئەندامێکی هەرە سەمەرە دیتە
دەنگ! دەسپێرم بەم یاریکارانە شتیکی هاوچەشنی پروو داوی
کوژرانی بابم لە پێش چاوی مامم بگێرن؛ لە روالەتی ورد دەبەوێ،
چاکی لی دەتۆژتیمەوێ، ئەگەر رەنگی لە پروو بێ، جا ئەرکی خۆم
دەزانم. شا بە تیش ئەو رۆحە بەدیم کردووێ. شەیتان بووبی و شەیتان
توانای ئەوێ هەبە لە روالەتیکی دلرپێندا خۆ دەرخا. ئا، بگرە
لەبەر بێ هێزی و سەرلێشیاویم بیههوی فریوم بەدا و نوقمە سارم
بکا؛ چونکە بەسەر حال و حەوالی ئەوتۆدا زۆر زالە. دەبێ پێ
لەسەر پردیکی نێزیکتر بۆ پەڕینەوێ دانیم. ئەو درامایە داویکە؛
دەتوانم دەروونی پاشای پێ دەرخەم.

[دەچیتە دەری]

ناسراو بووین. سه بارهت بهوانه ناگه دارمان کرد و دیار بو له بیستنی گه شایه وه. ئهوانه، ئیستا له دیوه خانن و پیتم وایه فرماندراون ئه مشه وه له خزمه تیدا درامایه ک بگپین.

پولونیوس: به لئی راسته و به منیشی راسپاردووه له جه نابتان بۆ بیستن و دیتنی ئه و درامایه داوه ت بکه م.

پاشا: له کانگای دلّه وه؛ زۆر جیتی ره زامه ندییه که ده بیسم هینده دلنه رم بووه. پیاوانی هیترا! زیاتر دنه ی بدن و بیرو پای بۆ ئه و چه شنه سهیرانه هان بدن.

روزینکرانتز: به چاوان، قوربان!

[روزینکرانتز و گیلدینیستیرن ده چنه ده ری]

پاشا: گیر ترودی ئازیزا! تۆش ئیمه به جی بهیله؛ چونکه له په ناوه ناردوومانه شوین هه ملیت لیره دا له گه ل ئوفیلیا - وه کو هه لکه وت - یه ک بگرن. من و باوکیشی - که مافی ئه و شو قاریبه مان هه یه - خو به چه شنن حه شار ده ده یین که بیین و نه بینین و له سه ر ئه و یه کگرتنه یان، راسته وخۆ و له نیتزیکه وه، داوه ری بکه یین: که ناخۆ ئه و ره وت و ره فتاره له سۆزی ئه وینیه تی ئازاری ده دا، یان نه.

مه له که: گوئی له فه رمانم؛ جا، ئوفیلیا! - سه باره ت به تۆش - هیوادارم ئه و جوانیه ت هۆی دلخۆشکه ری په تیراوییه که ی هه ملیت بی؛ به هومیدم دلپاکیه که ی تۆ دیسان بیگه ریتیتته وه سه ری ریتگی ئاسایی. روو له به خته وه ری هه ردو وکتان.

ئوفیلیا: خانم، به ئاواتم وای.

[مه له که ده چیتته ده ری]

پولونیوس: ئوفیلیا! لیره دا پیاسه بکه. قوربان! له جه نابیش ت کایه خۆمان حه شار بده یین.

[روو له ئوفیلیا]

به شی اسپیه م

شانۆی یه ک - ژووری له قه لادا

[پاشا، مه له که، پولونیوس، ئوفیلیا، روزینکرانتز، گیلدینیستیرن و

پایه به رزان دینه سه ر شانۆ]

پاشا: ناخۆ نه توانن به ریتی له ملا و ریتی له ولا لی بکشینه وه بۆچ ئه و گیتزییه ی له به ر کردووه. رۆژانی ره حه تی، ره به ق، به شیتزییه کی پر مه ترسی و په تک پرا و ده رپن؟

روزینکرانتز: دانی به سه ردا دنه تی که خوئی تووشی سه رلیتشیواوی کردووه؛ به لام، له به ر چی؟ به هیچ جوژی نادوی.

گیلدینیستیرن: نایشی بینین دلئی پتوه بی، دنه گی لیوه بی؛ هه ر که ی سازی ده که یین بۆ راس رۆینی دل و ده روونی به شیتزییه کی شاره زایانه خو لاده دا.

مه له که: به ده ماخ وه ری گرتن؟

روزینکرانتز: زۆر، وه کو جوامی ریتک.

گیلدینیستیرن: به لام هه ولی ده دا وا بنوینتی.

روزینکرانتز: رۆژد و ره چوو بوو له پرسینه وه دا؛ به لام ئازا و ئاوه لا بۆ په رسفدانه وه ی پرسیاره کائمان.

مه له که: هه ولتان له سه ری دا بۆ گه شت و گیل؟

روزینکرانتز: خانم! وا هه لکه وت له ریتگادا تووشی چه ند یاریکاری

ئەو كىتئىبە بخوئىنەو بەرئەنگى تەنبايىت لى كەوئى. ئىمە زۆر جار شىياوى سەركۆنەين و فرەيش بەدى كراو بەروالەتەتى خۆبەختكەرانە و ئىشى ئىنسانى نواندن، شەيتانىش شەكرمالئۆ دەكەين.

پاشا [لەبەرخۆبەو]: بەراستى واىە! چۆن ئەو قسانە وەكو شرىخەى شەلاخ لە وىژدانم دەكەون.

گونای گەنە ژنى هەلسواو لە سووراو و سپىاو، ئەوئەندەى كردهوئى من و قسەى رەنگىنراوم ناخەزتر لە مەبەستەكەى نىبە. ناخ. بارى گرانم!

پولونىوس: ئەوا دەبىسم خەرىكە دئى. با خۆ بكئىشىنەو، قوربان!

[پاشا و پولونىوس دەچنە دەرى، هەملەيت دئتە ژوورئى]

هەملەيت: مان يان نەمان، كئىشە ئەوئە. ئاخۆ ژىرانەترە تىر و تەوژمى بئىبەزەبىيانەى بەخت بەگيان بكئىشى يان لە دژى زەربايەكى ئەستەم دەس بكەيتەو و بەدژ راوستان دوايىيان پئى بئىنى؟ مردن، خەونئىك و چى تر نە؛ بەو خەونە - تۆبلىئى - لە دلە خوربئى و هەزاران تەكان و شەكان - كە خەلاتى سروشتە بۆ لەش - رزگار بئىن. جا ئەو ئەوپەرى ئاواتە و بەدل دەبخوازين. مردن، نوستن، نوستن يان شايەتئىش خەو بئىنن؛ بەلئى، گرفت ئەوئە! ئاخۆ لە نوستنى مەرگدا - كە ئەم رەسنە بئى بەقامانە پچراند - چ خەونئى دەبئىنن و ناچارى كردهوئىن لە مردن دەس راگرين؟ ئەوئە زانى ژيانى بەدريژايىمان خستووئەتە گيانمان؛ دەنا كئىبە قايش و قورچى رۆژگار، ملهوپى ستمكار، سەركۆنەى خاوەن دەمار، ژانى ئەوئىنى خەسار، گىروكئىشەى ياسا و پرپار، بئى حورمەتى خاوەن كار و ناپىياوى نەرم لەگەل نەجىو و نەرمونىيان بەگيان بكئىشى، لە حالئىكدا دەتوانئى بەخەنجەرتكى روون خۆ بسرهوئىن؟ كئىبە ئەو

ناخەزەبىيانە بەكوئىل بكئىشى و لە ژئىر بارى ژيانى ژاكئىنەردا ناخ هەلكئىشى و ئارەق برئىژئى؟ بەلام ترس لە پاش مردنە؛ ئەو شوئىنە ناديارە كە لە سنووربىبەو، رتئىوار نەگەر اوئەتەو؛ ورەى وركردوو و ناچارمان دەكا ئەو ژال و ژانەى هەمانە بكئىشىن و بەرەو ئەوانى كە لئىيان نازانين نەفرين. كەوابوو زانستە، هەموومان ترسنۆك هەلئەگەرئىنئى و برىقەى سروشتى دەسكردنەو بەرەنگى بزركاوى بىرکردنەو بوولئىن دەكا جا كرد و كوئشەكانى بەكات و كەلئىن، بەم بۆنەو كە زىگەيان كەچ دەبئى و نئوى جئبەجئبوونيان لئى ون دەبئى. جارئى بئى دەنگ بە.

ئوفىلىياى جوان! - ئەى خوداى جوانى! لە نەزر و نزاكانتدا گشت گوناكانى منئىش وەبىرتدا بئى.

ئوفىلىيا: سەرورەى هئىژام! بەرئىزتان پاش ئەو هەموو رۆژانە چۆنن؟

هەملەيت: بەرئىزەو سوياست دەكەم؛ چاك، چاك، چاك.

ئوفىلىيا: قوربان! چەند دياربىبەكى جەنابتانم لەلايه و لەمئىژە دەخوام بىياندەمەو؛ تكاتان لئى دەكەم ئىستا وەريان بگرنەو.

هەملەيت: نا، من، نەبووم، ئەمن قەت پئىشكەشىم بەتۆ نەداو.

ئوفىلىيا: سەرورەى بەرئىزم، خۆتان چاك دەزانن وابوو. لەگەل ئەوانەشدا

قسەى جوان و بۆن خۆشتان خەلات دەكردم كە پئىشكەشىبەكانى

بۆندارتەر دەكرد. ئىبتر بۆنىيان پەربو، وەريان بگرنەو؛ چونكە لای

هەستىاران واىە كە پئىشكەشكەران وەفايان نەما،

پئىشكەشىبەكانئىشان بئى بايەخ دەبن. فەرموو قوربان!

هەملەيت: ها، ها! ئەتو راست و پاكى؟

ئوفىلىيا: قوربان؟

هەملەيت: ئەتو جوانى؟

ئوفىلىيا: مەبەستى جەنابتان چئبە؟

همملیت: ئهوهی که راست و پاک بێ، ئهه راستی و پاکیهت نابێ ئیزنی خووناندن به جوانیت بدا.

ئوفیلیا: جا قوربان! جوانی دهتوانی هاوده میکی باشتتر له راستی هه بێ؟
همملیت: ئا، به راستی؛ چونکه هیزی جوانی - زووتر لهوهی که هیزی راستی بتوانی روو له شیوه و شونینی خوئی تاوی بدا، به راستی له باره کهی دهترازینتی و دهیکا به تاوکهه و دهلال. جا ئهوه له سهرده میکدا واژی بیژی بوو؛ بهلام ئیستا زه مانه سه لماندووویه تی. ئهمن ماویهک زۆرم خوۆش دهویستی.

ئوفیلیا: به راستی، قوربان! واتان کردبوو منیش پروام و ابوو.
همملیت: نه مه شیا پروات بکردبای؛ چونکه پارێزکاری ناتوانی له سهه کۆته ره ی کۆنی گیانماندا پیوه ند بگری، گه رچی و اشمان پێ خوۆش بێ. ئهمن توۆم خوۆش نه دهویست.

ئوفیلیا: کهه ابێ زۆر هه له خه له تام.

همملیت: روو بکه له ده بری؛ له به رچی توۆش چه په لکار بخه یته وه؟ ئهمن - بو خوۆم - پیاویکی کهم و کورت راست و دروستم؛ بهلام دهتوانم خوۆ له شتگه لیکی نهوتو دا به تاوانبار بزانه که باشتتر بوو دایکم نه میدیبا ی. ئهمن زۆر خوۆخوۆزم، قین له دللم، به رزه فرم، هینده زۆر گونا و گه نه کاریم له سهه ر پێ ناماده ی فه رمانن، بیه ر و بوچوونم نایان په ژیری، خه ون و خه یاللم نایان نه خشیتی، نه وه ندهش مه ودا و مو له تم نبیه بیان ره خشیتم. جا بو، گیانله به رانی وه کو من له نیتو نه رز و ئاسماندا خوۆ کیشه بکه ن؟

ئیمه هه موومان، تا بلتی، چه وتین. به هیه چ کاهمان پروا مه کهه. پتی خوۆت بگه ره و بچووه ده بریک.

بابت له کو تیه؟

ئوفیلیا: له ماله، قوربان!

همملیت: با ده رکی به سه ره وه داخرا بێ؛ به شکوو جگه ماله که ی خوئی، له جیگایه کی تر دا نه فامی نه نویتنی.

خودات له گه ل!

ئوفیلیا: ئه ی خودای مه زن! فریای که وه.

همملیت: ئه گه ر له سهه ر ئه وه ی شوو بکه ی، ئه و توانجه ت خه لات ده که م: گه ر وه کو سه هۆل ساردوسر بی، پاک و سپی وینه ی به فر بی، له تانه وته شه ر زگار نابێ؛ سا خوۆ بخه ده بری. ده بچوۆ خودات له گه ل! یان ئه گه ر به نیازی میتر د بکه ی، شوو به نه فامی بکه؛ چونکه پیاوانی ژیه ر و وریا باش ده زانه بو پا کانه ی خوۆکردن، چ ده عبا یه کیان لی ساز ده که ن. روو له ده بری بکه، به په له و خیرا. به سه لامه ت.

ئوفیلیا: ئه ی هیزه کانی ئاسمانی! ده رمانی بکه ن.

همملیت: سه به ره ت به نه خش و نیگار یشتان به س بیستوو مه. خودا روومه تیکی دا ون، ئیوه خوۆ به دیمه نیکی تر ده نه خشیتن. به سه ما کردن ری ده که ن، به لاره له نجهن و پسک قسان ده که ن، له سهه ر ده سه کرده کانی خودا نیو و نیته که ساز ده که ن و سووکا یه تیتان به خه له تی ئاسایی ده زانه ن. ده برۆ، ئیتر من له سهه ر ئه و شه رته م نیم. هه ر ئه وه شیتی کردووم. ئهمن ده لیم ژن و ژنخوۆز و میتر دکردن هه ر نه بێ ئه وانیه که زه ما وه نیان کردووه، تازه با بزین؛ جگه له یه ک که س. پاشمه نه کانیش با وه کو خوۆبان بمیننه وه. ده سا روو بکه له ده بریک، بچو!

[همملیت ده چیته ده ری]

ئوفیلیا: ئاخ، چ بیترکی به رز وه ها دارووخواه. چاو و زمان و شیر ی دیوه خان و سه ر یازان و زانایان، هومید و گولی هیوای ئه و ولاته

جوانه، ئاويتهى داب و نمونهى پرفتار، چاو ئهنگاوتهى چاو ئهنگيوان، بهتەواوى بهتەواوى، ژاكاوه و منيش ناهمى و ناشادترينى ژنان، كهوا ههنگوينى بهلئيه ستران ئاساييهكانيم بهگيان ئهسمى، ئيستا چاوم له بهرزه پياوى ولاته كه وهكو زايلاهى زهنگ خووش ناكوك و گري زرهى دئ؛ بالا و بهژنى بئ وينهى لاويهتى بهگژهباي ليوهيه ههلهپرژاوه. ئاي له من، چيم دى چ دهبينم!

[پاشا و پولونيوس دئيه ژوورى]

پاشا: ئهوين، ههست و ههواى بهو بارهدا ناچهمى؛ ئهوهش كه ئيژئى - گهرجى توژئ ناپئكه - له شئتى ناك. شتئك له ميشكى دايه كه پهروشييهكهى لهسهرى كره ههلهيئنى؛ بهگومان ئهوهى كه ههلهدى و دهردهكهوى مهترسييهك بئ. جا بو بهرگرىكردى، بربارىكم ههيه كه دهبي بهپهله جئبهجئ بكرئ:

دهسهجئ، بو ههگرتنى پيتاكي دواكهوتوو، روو له ئينگليز بهرئ بكن. بهلكو زهريا و ولاتانى جوړبهجوړ بهشتومهكى رهنگامهيان ئه و رازه داپسكاره له دلئيدا - كهوا ميشكى دهژهنئ و له خوئى بردوو - كش بدهن.

ئهتو لهسهر ئه و برباره بيروپرات چييه؟

پولونيوس: جوان كارى تئ دهكا. بهلام ئهمن هئشتا لهسهر ئه و باوهردم سهرحهههه پهروشييهكهى له ئهوينئكى ئاور لئ نه دراو ههلهدهقوولئ. دهى ئوفيليا چوئى؟ پئويست ناك پئمان بلئى جهنابى ههمليت چى گوت، ئيمه خويمان ههموومان بيست.

جا قوربان! ئهوهى كه پئتان خووشه بيكهن؛ بهلام - ئهگه بهرئكى دهزانن - پاش دراماكه، با مهلهكهى داپكيشى، له

پهناوه، لئ بلالئيهوه پهژارهكهى بدركيئنى؛ با ئهويش خهلهوتئكى لهگهله بكا و منيش - لهسهر ئيزنى جهنابت - پاردهيان لئ دهگرم و گشت وتهكانيان دهبيسم؛ جا ئهگه ر بو ئهويش هئچ دهرنهكهوت، روو له ئينگليزى بهرئ بكن؛ يان له ههه جئگايه كدا پهسهندي جهنابتانه چوار دهورى بگرن.

پاشا: با وا بئ. شئتى له گهوره پياواندا ناكري بئ چاوهديرى بهرهلا بكرئ.

[دهچنه دهري]

شانۆی دوو - ھۆئی له قەلادا

[ھەملیت و سنی یاریکار دیتە ژوورەوہ]

ھەملیت: تکاتان لی دەکەم دیالۆگە تان بەو چەشنە کە بەیانم کرد -
رەوان- بخەنە سەر زمان. بەلام ئەگەر بەھاوار و دا بیلین - بەو
چەشنە کە زۆریە نە یارانمان دەیلین - پیم خۆشتر دەبوو جارچی
شار نووسراوە کانی بخویندبایتەوہ. ئەوئەندەش بە دەسبادان ھەوا
ھەرە مەکن. بەلکو جوان و ژیرانە دەس بگەرین؛ چونکە لە تۆف و
لاسامە و -با بلین- گیتە لووکە ھەست و ھەوادا ئیوہ دەبێ
رەوتیکی ھیمن بگرە خۆ، کە ئەو ھەستە دامرکینێ. ئای چەند
تازاری گیانم، کە دەبیسەم زەلامیکی لە خۆ رازی، کلاو قژ لەسەر،
ھەست و ھانایەک بەھاوار و ھەنسک دادری و کوت کوت و پەل
پەلی دەکا لە بەرئەوہی کە گوپی چاولیکەرەن و دانیشتوان بزینن؛
ئەوانە ھە کە زۆریە یان ھۆگری ھیچ نین جگە لە شانۆکانی بێ
ناوەرۆک و پڕ ئاژاوە. من دەدەم ئەو کابرایە کە دەوری
تیرمەگەنت (۱) دەگێری و ھەنگاوی ئەواتر ھەلدەگۆزی یان لە
ھیرو (۲) ھیروتر خۆ دەنوینێ شە لاخکاری بکەن. تکایە خۆ لەو
ناحەزییانە بپارین.

یاریکار: بەریتان دلنیا بێ.

ھەملیت: بەلام نەک زۆریش ساردوسر بن. ئەوہی کە ھەستتان دەجووڵین
رینموونتان بێ. جموجوولتان ھاوسەنگی وتووێژتان بێ. وتووێژتان
لەگەڵ جموجوولتان ریک بکەوئ. ئەو تایبەتی سەروشتییە

(۱) تیرمەگەنت: خواوەندیکی ناوچە رۆژھەلات لە دراماکانی کۆنی ئاکاریدا کە لە
روالەتی شەیتان دەردەکەوت و ھەرا و ھاواری زۆری دەکرد.

(۲) ھیرو: لە دراماکانی کۆندا بەشیوہی میلودراماتیک - واتە پڕ ھەست -
دەردەکەوت.

لەبەرچاو بگرن کە لە ھەر ھەولیدا ناوہنجییە کە ی پشیل نەکن؛
چونکە ھەر شتی لە رادە بەدەر نوینرا لە مەبەستی شانۆکردنە کە
دوور دەکەوێتەوہ کە ئامانجی - بابلین - لە یەکەمین شانۆوہ تا
ئیسستا ئاوتنە گرتنی بووہ و ھەبە بەرانبەر بەسروش. بۆ راست
نیشاناندانی تایبەتی کانی، گالتە بەوینەکانی و نواندنی روالەتی
زەمان و شیواز و شوینەوارەکانی. جا ئەو خۆبادان و خۆلادانە،
گەرچی ھۆی پیکەنینی ناھالییەکانە، قەسە ی رەخنەگیرانە؛
داوہرییەکی ئەوانە دەبێ لە چاوی ئیوہدا قورس و قانجتر بێ لە ھی
تەواوی جەماوہر. ناخ، یاریکارانی وا - کە لە دەورگیراندا دیومن
یان بیستومن کەسانی تر چەندە بەگور شاواشیان کردوون، - نەک
بەوئ زمان بەکوفر بگێرم، بەلام نە زمان و زاری دینداریان ھەبە،
نە ریتگا و رەوشتی دیندار، نە کافر، نە ئادەمیزاد؛ ھیندە قنجە
قنجیان کردووە و قیژەیان لیتوہ ھاتوہ کە پیم وابووہ بەردەس و
پاکارەکانی خودا مرۆفیان خولقاندووە؛ جا، نەک ریکوینکیش؛
لاساوییەکی زۆر نالەباری مرۆف دەکەنەوہ.

یاریکار: ھیوادارم ئیمە تارادەبەک لەو بارەوہ ریک ھاتبیتین، قوربان!

ھەملیت: ئا، رەبەق ریک بن. ئەوانە ھە کە دەوری ریشخەنجار دەگێرن، زیاتر
لەوی کە بۆیان دانراوہ، نەدون؛ نەک خۆیان بەخۆ پیبکەن
لەبەرئەوہی کە ژمارەبەک چاولیکەری ناھالی پیبکەنین؛ گەرچی
پیبستییەکانی شانۆش دەبێ لەبەرچاو بگێردی. بەلام ئەوہ
ناشیرینە و نیشانەری ئاوتیکی خوارەلۆکانە یە لەو گالتەچیەدا
کە دەکاری دینێ. دەبچن خۆ ئامادەکن.

[یاریکاران دەچنە دەری]

[پۆلونیوس، روزنکرانتز و گیلدینیستیرن دیتە سەر شانۆ]

دە، ئاغا! پاشا مەیلی لەسەر بیستنی ئەو درامایە ھەبە؟

پولونیوس: مەلەكەش ھەيەتە و ئەوا ئامادە دەبن.

ھەملیت: فەرمان بدە یاریکەرەن پەلە بەکن.

[پولونیوس دەروا]

تکایە ئیوھش یارمەتە بدەن پەلەیان لێ بەکن.

ھەردووکیان: بەچاوان، قوربان!

[دەچنە دەری]

ھەملیت: ھا، لە کوێ دای ھورەیشیو!

[ھورەیشیو دیتە ژووری]

ھورەیشیو: لێرەم، گەورە خۆشەویست! لە خزمە تدام.

ھەملیت: ھورەیشیو! ئەتو تاکە پیاویکی پاکێ قسەم لەگەڵ کردووە.

ھورەیشیو: نا، قوربان!

ھەملیت: نا، وانەزانی خولتەت پێ دەکەم؛ ئاخەر ئەمن چ نیازتکم ھەيە

تکاکاری تۆم. ئەتو چ دەسکەوتتکت ھەيە بۆ خواردن و

جلوبەرگت جگە لە روحي خاوتت؟ خولتە بەنەدار بۆ بکری؟ نا، با

ھەر زمانی شیرینکراو خوانچە و خەلات بلیستتەو و جومگەي

خری زانی لەویدا خولتە خەلات دینێ دەچەمیتەو. گویت شلە؟

لەو کاتەو روحي رەوانم بوو بەعازەوژن و ھەستی دیاریکردنی لێ

دەرکەوت، لەنێو پیاواندا مۆری ھەلبژاردووی لەسەر تۆ داناو.

چونکە تۆ پیاویکی لەو پەری رەنجدا، رەنجت نەواندووە؛ بۆ خەم و

خەلاتی رۆژگار یەکسان شوکرت کردووە. سەر بەرز ئەوانەي کە

ھەست و ھۆشیان وا جوان تیکھالاو کە نەبوونەتە شمشال بۆ

قامکی رۆژگار و بەکەیفی ئەو سۆزیان لێو بێ. ئەو پیاوھم پێ

بناسیتە خولامی ھەوا و ھەستی نەبێ، تا لە ناخی دلەمدا جێ

بکەم؛ ئەری، لە دلێ دلەمدا، ھەر و ھا کە تۆم داناو. با لەو بارووە

بەس بێ! ئەمشەو لە پێش چاوی پاشا شانۆیەک دەگێردی.

بەشیکی دەقی ئەو مەسەلەيە کە پێم گوئی. چۆنیەتی مەرگی بابم.

تکایە، کاتێ ئەو بەشە دەبینی، بەچاوی گیان چاوی لە مامم دا بەر.

ئەگەر سووچە شاراو کەي لە بیستنی یەک دیالۆگ خۆیە دەستەو

نەدا، رۆحیکی شەیتانیمان بینیو و خەیاڵەکانی من رەش و پیس

و ھەکو کورەي **فولکانە** (ناگر و ئاسنگەري). زیت سەرنجی بدە.

ئەمنیش چاوم بەروومەتیدا دەدووڕیم. پاشان پیکەو

داوہیبە کاتمان سەبارەت بەروو و روالەتی لێک دەدەینەو.

ھورەیشیو: باشە قوربان، ئەگەریش لە کاتی شانۆگێرانی دراما کەدا بتوانی

شتتیک بدزیتەو، ئەمن تاوانی ئەو دزینەوہیە دەدەم.

[دەنگی گروپی موزیک، دھۆل و ترومپیت ژەنانی سروودی دەنمارکی دینە

ژووری

پاشا، مەلەکە پولونیوس، ئوفیلیا، روزینکرانتز، گیلدینیستیرن و

پایە بەرزانی تر لەگەڵ کۆمەلێ چرا بە دەستی پارێزەري پاشا دینە ژووری]

ھەملیت: ئەوا دین بۆ دراما کە. من دەبێ خۆ گێژ و وێ بنوینم؛ تۆش

جیگایەک بۆ خۆت خۆش بکە.

پاشا: برا زامان ھەملیت چۆنە؟

ھەملیت: زۆر چاک. سوتیندە، لە سفرەي سووسەماری ھەوت رەنگ ھەواي

پێ ھومبید دەخۆم؛ کەلە شیری ئەختەش و ھا دان نادەن.

پاشا: ئەو و ھلامە چي بەسەر پرسیارە کەي من داو، ھەملیت! ئەو قسانە

قسەي من نین.

ھەملیت: نا، ئیتر ھی منیش نین. [روو لە پولونیوس] ئەری جەناب! ئەو

جاریک لە زانکۆدا دەورت گێراو، خۆت گووت؟

پولونیوس: وایە قوربان! بە یاریکاریکی قەوہ تیش دەرچووم.

ھەملیت: چ دەوریتکت گێرا؟

پولونیوس: دەوری ژولیوس سیزار؛ له کاپیتولدا کوژرام؛ بروتوس
کوشتمی.

همملیت: له درندهخویی بووه وها گۆرتیکی گهوردی کوشتووه. یاریکاران
ئامادهن؟

روزینکرانتز: ئا، قوربان! چاوه پیتی فرمانی جه نابتن.

مه له که: وهره ئیره. همملیتی خوشه ووست! له تهنیستم وهرنیشه.

همملیت: نا، دایکی باشم؛ ئەم جیگایه دلرفینتره [له تهنیستی ئوفیلیا].

پولونیوس [له بهرخۆبهوه روو له پاشا]: هه! هه! گویتان لیبه؟

همملیت [روو له ئوفیلیا]: خانم، دهکری له سه رانت پراکشم؟

ئوفیلیا: نا، قوربان!

همملیت: مه بهستم، سه رم له سه رانت بی؟

ئوفیلیا: ئا، قوربان!

همملیت: پیت وایه مه بهستی ناحهزم هه بوو؟

ئوفیلیا: ئەمن هیچ نازانم، قوربان!

همملیت: پراکشان له نیو لنگانی کچاندا خوشه.

ئوفیلیا: چی، قوربان؟

همملیت: هیچ.

ئوفیلیا: سه رخۆشی، قوربان!

همملیت: کئی، ئەمن؟

ئوفیلیا: به لئی، قوربان!

همملیت: ئای خودا، تاکه رشخه نجاره که ی تۆم. جا پیاو سه رخۆشیش نه بی

چ بکا؟ ئە ی بۆ چاو له دایکم ناکه ی چهنده به که یفه، له حالیکدا

باوکم دوو سه عاته مردووه.

ئوفیلیا: نا، زۆر زیاتر؛ دوو مانگه، قوربان!

همملیت: هه یهوهو چهنده له میژه؟ که وابوو شهیتان ده بی ره شپۆش بی، ئیتر
من جل له پیستی سه مۆره ده که م.

ئە ی خودا! دوو مانگه مردووه و هیشتا له بیر نه کراوه؟ سا جیی

ئومیده یادی پیاویکی مه زن نیوه سالی میینی. به لام به خودای، ده بی

که لیسسه ساز بکا؛ دنا ره نجی له بیر نه مان، له گه ل ئە سپه چتوینه

ده کیشی و له سه ر زیده که یه وه دپری «ئاخ! ئاخ! ئە سپه چتوینه له بیر

کرا» هه لده کری.

[شه پیور و دووزله دینه دهنگ. شانویه کی بی دهنگ ده گپدری]

پاشایه ک و مه له که یه ک به ئە وین نواندنیکتی زۆر به یه کتر دینه سه ر

شانۆ. مه له که، دهس له ملی پاشا ده بی. چۆکی له بهر ددا و

قوولایی ههستی پی ده نوینی. پاشا رایده وه سستیته وه؛ سه ر له سه ر

شانی داده نی و پاشان له سه ر باخچه گولتی رایده کیشی. که خه و

ده بیاته وه، مه له که خۆ ده کیشیتته وه و به جی دیتی؛ جا پیاوی دینه

ژووره وه؛ تانجه که ی پاشا له سه ر ده کاته وه. ماچی تاج ده کا و له

گوتی پاشا ژاراو ده پتیی و ده چیتته ده ری. مه له که دینه وه؛ که پاشا

مردوو ده بینی، دهس ده کا به خۆ زین. کابرای ژه حرجی، هاو پیتی دوو

سعی پیاوی لال، دینه وه. له گه ل مه له که رۆ رۆ ده که ن. ته رمی پاشا

له شانۆ ده رده خه ن. کابرای پیاو کوژ - دیاری و خه لات له دهس -

روو له مه له که ده که ویتته مۆزه مۆز کردن. مه له که ش لالووت و بی

ههست خۆ ده نوینی، زۆر ناخایی و له ئاکامدا دهستی ئە وینخوازی

کابرا ده گوشتی].

[شانۆ چۆل ده که ن]

ئوفیلیا: ئە و کارانه مانای چ بوو؟ قوربان!

همملیت: «الحانة في الخفاء»؛ مانای پۆخلکاری به له په ناوه.

ئوفيليا: گومان، ئەو شانۆ مەبەستى دراماكە پيشان دەدا.

[وتارىيىژ دىتە سەر شاتۆ]

ھەملىت: لەم كاپرايە تىدەگەين. يارىكاران شاردنەويەيان پى ناكرى؛ ھەموو شتىك ئىيژن.

ئوفيليا: پىمان دەلى ماناي شانۆكە چ بوو؟

ھەملىت: ئا، يان ھەر شىئەيەكە تر كە پى بنوتىنى. ئەتۆ شەرم مەكە لە خۆنواندن، ئەويش شەرم ناكە و پىت دەلى ماناي چىيە.

ئوفيليا: ئەتو ھارى، ھار! من شانۆكە چا و لى دەكەم. (۱)

وتارىيىژ: وا ئىمە و ئەو ش تراژىدىمان پانتە دەكەين بۆ لىبوردنتان تىكايە ھىمىن گوى بگرن بۆمان.

ھەملىت: ئەو و تارىيىژى بوو يان دروشمى سەر گۆرەپان؟

ئوفيليا: كورت بوو، قورىان!

ھەملىت: وەكو خۆشەويستى ژتان.

[دوو يارىكار دىتە ژوورئى؛ پاشايەك و مەلەكەيەك]

پاشا: سىبى جار تەواو ھە گارىيە فىبوس (۲)

لە دەورى شۆلاؤ نىپتون (۳) و تىلووس (۴)

(۱) لە دەقە ئىنگلىزىيەكەيدا hoppy - horse ھاتووە و ئاشىرەت بەكۆلە چىيەكە؛ وەكو ئەو دەي كە مندالان سواری دەين و لاسايى سواری دەكەنەو. كە لە سەما و گۆبەنى رۆژى مۆرىسى مانگى مەيدا سواری دەبون بۆ رەخنە لە بەھرام زانىنى سەير و سەفا لەسەر باوهرى پىئورىتەنەكانى ئايىنى مەسىح. لە زمانى ئەورۆكەي ئىنگلىزىيدا hoppy - horse بەماناي بىروراي تايبەتى مەرقەكە لەسەرى زۆر سوور بى.

(۲) فىبوس: ھەتاو.

(۳) نىپتون: زەريا.

(۴) تىلووس: زەوين.

وا ھەلسووراو،

سى دوازە مانگىش تىروژ و تىشكى ھەتاو قەرز دەكەن

تا دوازە سى جار لە دەورەي جىھان خۆيان با بدەن.

ھىشتا ھەر دلمان ئەويندار بەكە و

ھايين (۱) دەسمانى بەدەسپىنكى دىن

توند گرى داو.

مەلەكە: با ھىندەي تىرىش خۆرەتاو و مانگ لەسەر ئەوينمان خۆ

ھەلسوورپىن.

بەلام ئاي لە من!

لەمىژە رەنجوورى؛ زۆر لە كەيفەكەي جارانت دوورى،

ئەو يە ھىندە بۆت پەرۆشاوم.

بەلام، گەرچى من وا داگىراوم،

گەرەم!

ھىچ نىيە،

رادەي ترس و عەشق لەنىوژتاندا ئەندازەي نىيە؛ يان ھەر نىيانە،

يان پر گىيانىانە. ئىستا ئەوينم لە ئاستت چەندە، پىت سەلمىنراو؛

ئەوينم لەلات چ ئەندازەيە

ترسىشم وايە و ھەر بەو رادەيە.

لە كوتىدا ئەوين بەرز خۆ دەنوئىنى

شك و - دوولئى با زۆر كەمىش بى - ھەر ترس دەنوئىنى.

لە كوتىدا ترس كەم و زۆر دەبى، ئاوازي ئەوين بەسۆزتر دەبى.

پاشا: بەتايىن سوئىد، دەسەلاتى ژين،

- ئەي ئەوينەكەم! -

(۱) ھايين: ژيانى ھاوبەشى.

له لیم پراوه،
 فرهی نه ماوه هیتز و برستی نازام نه مینتی
 گیانم ساکن بی له پرووی دونیاوه.
 جا تو،
 پاش مهرگم
 له دونیای جوانی
 میتردیکی گه وره، دلّوان و مهرد
 دیاری بکه
 به ده زگیرانی.
 مه له که: نای توخوا بهس که!
 وه ها ئه وینتی
 له دلّی مندا
 گهر نیازیش بی
 ههر خه یانه ته.
 دووهم شووکردن
 به لای منه وه
 وهک جه نایه ته.
 کهس دووهم تاهه ننگ زه ماوه ن ناگری
 مهر یه کهم دلّی به ده سی بمری.
 هه ملیت [له په ناوه]: هه ی کاله که مارانه، کاله که مارانه!
 مه له که: هوی میتردی دووهم ههر مالّ و مولکه
 نهک بۆ ئه وینه.
 میترده که ی مردووم زیندوو بیتته وه و دیسان بیکوژم
 گهر ماچی میتردی دووهم لیم که وئی و لیبوی بمرم

پاشا: گومانم نییه ئه وه ی که ده لّی قوولایی بیرته،
 به لام جاروبار
 ئه وه ی به لّینه و له زاری دینین،
 بۆمان نار ه خسی، ناچار ده بشکینین.
 په بیان خولامی حافظه و بیره
 پته و ده به سری، خو پرا نه گیره
 وه کو میوه ی کالّ
 چۆن تون خو ده گری بهلق و په لکا
 به لام که گه یشت، بی شه کانه وه
 لی ده که ویت و لق له بیر دهکا!
 ئیمه ش ههروه ها
 ئه و مه به سته ی وا له سه ری سوورین جیبه جی بکه یین،
 لیمان ده که وئی و له بییری ده که یین.
 ئه وه ی که له سه ر هه ست و هه واوه به لییمان داوه
 که هه ست دامرکا به لّینه که یشی وا به سه ر باوه.
 لافاوی خه م و خو ششی که هه ستا
 هوی خه م و خو شیش له گه لّ خو ده با.
 له کویدا شایی پروومه ت درده خا
 خه م نازیه تباره و هه نسکی ددها
 که خه م سه ر خو شه، شایی خه مینه
 هات و نه هاتی بی بایی ژینه.
 نه ئه م جیهانه بی پرا نه وه س
 نه دلّ گورائمان به پیی چاره نووس، شتیکی تازه س؛
 ته نیا پرسیارئی که ماوه ته وه و وه لامی نییه:

ئاخۆ ئەوینە و چارەنووسمان لە دوو دەکیشی
یان چارەنۆسە بەهەوسارەکەى ئەوین دەکیشی؟
گەر بەرزە پیاوی سەرگەردان بێی
کەسوکاری لێ رووگەردان دەبێ
هەزار گەر هەلى جوانى بۆ پەخسى
دوژمنانىشى دەبن بەدۆسى؛
بۆیە وا دیارە
ئەوین لە کۆلى چارەنۆس سوارە،
چونکە بێ نیاز بێ یار ناکەوئ
ئەو هەش بەنیازە
گەر دەستى بێ کەلک بۆ یار داکیشى
راستەوخۆ دوژمن بۆ خۆ دەتاشی.
جا، بچینیەو سەر مەبەستەکە؛
ئەو هەى و یستمانە و
ئەو هەى بەشمانە
هیندە ئاوەژوو رینگا دەپتون،
را و راویژمان لێ وەر دەگێرن.
بیروپروامان هەر لە خۆمانە
بەلام ئاکامى جگە لەو هەى کە و یستومانە.
جا تۆ پیت وایە قەت ناکەى شایى دوو هەم مێرد بگری؛
بەلام کە ئاغای یەکەمت بمرئ
ئەو بیروپروا لە دلت دەفرئ.
مەلەکە: زەوى خواردن و ئاسمان هەتاوى
لێم حەرام بکەن،

شەو رۆژ خۆشى و خوەراسەم لێ کەن،
هومیئەد و هانام هەمووی روو بکا لە پەرتیشانى،
تەنیا و تاق روانگەم دار و دیوار بێ وەکو زیندانى
نامەتێ - کە روو لە خۆشى بکا رەنگى لێ دەپرئ - روو بکا لە
ژینم،
چم بۆ نەهیلئە لە زیندگانى، بەیەکجار بپرم پەردوو و پەرزینم.
نەگبەتێ - شوینم، نەک لەم دونیایە - لە قیامەتیش بەرنەدا ئەگەر،
پاش بیوئەژنى قەت شوو بژینم.
هەملیت: بگرە هەر ئیستا پەیمان بشکینئ!
پاشا: سوئندیکى قورسە.
ئازیزم! دەمى وازم لێ بێنە تەنیا بێنم.
رۆحم گیراوە، بەش بەنوستنى زووخ و زاخ رۆژم بخلافتینم.
مەلەکە: با خەو جۆلانەى کیانت بجوینئ.
[پاشا دەنوئ]
یاخوا ناکۆکى هەرگیزاو هەرگیز بەبنمان نەشوینئ.
[دەچنە دەرئ]
هەملیت [روو لە دیکى]: خانم! ها، ئەو شانۆهت پێ چۆن بوو؟
مەلەکە: پێم وایە، ژنەکە سکالای زۆرى دەکرد.
هەملیت: با، بەلام لەسەر بەلئینیەتێ.
پاشا [روو لە هەملیت]: ئەو وتارەت بیست؟ بێ حورمەتێ تێدا هەست
نەدەکرا؟
هەملیت: نا، نە! هەر تەوزە و حەنەک بوو؛ تەوزە یەک ئاوتیتەى تالی؛ هیچ
بێ حورمەتێ نییە.
پاشا: ئەتوچ نیوئ لەسەر ئەو شانۆیە دەنێی؟

هەملیت: تەلە مشک، ئا، جا چۆن؟ بەشیتووی دیالوگ، ئەو درامایە
وینە یەكە لە پیاو کورژییەك لە **فیین دا**.

گوانزاگو نیوی سانە کە یە؛ ژنە کە شی باپتییستایە، ئیستا دەبیین.
پۆختی و پیسییەك دەنوین؛ بەلام چ مەسە لە یەكە؟ جەنابتان و
ئیمە کە روحمان خاوتین و پاکە، پیمانەو نالکی. با ماینە پیری
لیکەوتوو سل بکا، ئەسپە کوتتی ئیمە بەکارە.

[لوسیانوس دیتە ژووری]

ئەمە لوسیانوسە، برازای پاشا.

ئوفیلیا: راقە کارێکی باشی، قوربان!

هەملیت: بگرە بزانیبنا نیوانی تو و ئەویندارە کەت، چۆنە ئەگەر
بوو کە گێرکانم بدیبا.

ئوفیلیا: چزدار، چزدار.

هەملیت: زپرەت لێو دە دێ گەر چزە کەم دە رکیشی.

ئوفیلیا: ئای، ئای، تیژتر و تالتر.

هەملیت: **خاس یان خراب دەبی میرە کانتان راگن** (۱).

دەه! دەس پێ بکە، هەه پیاو کوژ. چە پەل. گوم کە ئەو رەنگە

هەرمە تکراره و دەس پێ بکە!

زووبە! قەلە کە لە ژیرەو قرقرینیەتی بو تۆلە.

لوسیانوس: بیرم رەش هەلگە راوه،

قوله کانم هەلداوه،

ژە حراوم گیان سێ دەکا

کاتژمێر خۆ خێ دەکا

کات ئارام و هیتمنە

(۱) ئاماژە بەو پەیمانە یە کە لە ئاھەنگی دەسپێکردنی ژبانی هاوبەشیدا دەگوتری.

گیاندار لە چاوم ونە

ئەو ژەحرەم پیکهتیناوه

لە گیایەکی بێ ناوه

لە بن رەشی رواوه

خودای نفرین و نووره

هیکات (۱) ی دژ و تووره

سێ جار سبجری کردووه

کە گیای بیسمی مردووه

[ژەحرە کە لە گوێ «نەخشگێری پاشا» دەکا]

هەملیت: لە باخە کە یدا بە تەمەسای تەخت و تاجە کە ی، ژاراژنی کرد؛ نیوی

گونزاگو. ئەو چیرۆکە هەر ماوه. بە زمانیکی جوانی ئیتالی

نووسراوه. جا ئیستا دەبیین چۆن پیاو کوژە کە دلی ژنە کە ی

گوانزاگوش دەرفیتنی.

ئوفیلیا: پاشا هەستاوه.

هەملیت: بۆ، لە ئیترە کلی ترسا؟

مەلە کە: قوربان! بۆ وا تیکچووی؟

پولونیوس: شانۆو کە بێرن.

پاشا: شولە یە کەم بۆ هەلکەن، دە بچن!

هەمووان پیکهوه: چرا، چرا، چرا!

[هەموو شانۆ چۆل دەکەن جگە لە هەملیت و هورەیشیو]

هەملیت: با ئاسکی زامار بارە بار بکا

کە لێ نە پیکاکا و بۆ خۆی غار بکا

(۱) هیکات: دۆزەخ.

کۆمه‌لێ له خه‌و، چه‌ند چا‌وکراوه

چه‌په‌گه‌ردی گه‌ردوون هه‌روا سو‌وراوه

باشتر نه‌بوو، ئا‌غا! که به‌خت وه‌ها که چه‌مه‌داریم له‌گه‌ڵ ده‌کا، هه‌ندی

په‌لوپۆ و دوو پیل‌لاوی په‌نگامه‌ی گو‌له‌نگدارم له‌په‌ی بکه‌ردبای و

ها‌وده‌نگی ئه‌و یاریکارانه‌ بوایه‌م.

هوره‌یشیو: نیوه به‌شپه‌کیش له‌ ده‌سکه‌وتیان.

هه‌ملیت: هه‌مووی هه‌ر بۆ من!

چونکه ده‌زانی، دامون^(١) ی برا!

ژوپیت^(١) له تانج و ته‌ختی کرا

ئێستا لێره‌دا که‌سه‌ی که‌وتوو هه‌ر

له ئینسان نا‌کا زۆر ده‌کا له...

تاوس^(٢)

هوره‌یشیو: ده‌کراش پاشله‌که‌ی ریتیک به‌خن.

هه‌ملیت: ئای، هوریشیوی هیتا! قسه‌ی رۆحه‌که به‌هه‌زار پان‌دی ئینگلیزی

ده‌کرم. تینگه‌یشتی قسه‌کانی پاس بوو؟

هوره‌یشیو: زۆر باش، قوربان!

هه‌ملیت: له‌و کاته باسی ژه‌حراژن کردن بوو؟

هوره‌یشیو: زۆر چاکم له‌سه‌ر سه‌رنج دا.

هه‌ملیت: جا، وه‌رن، بۆ به‌شپه‌کی موزیک. وه‌رن، با‌له‌بانه‌کان!

پاشا له ته‌وزه ئه‌گه‌ر بێزاره

به‌شقی خودا سا، مه‌یکه‌ن ناباره

وه‌رن، بۆ پارچه‌یه‌کی ئا‌واز.

[روزینکرانتز و گیل‌دینیس‌تیرن دینه ژووری]

گیلدینیس‌تیرن: سه‌روه‌ری به‌ریتز! وته‌یه‌کی کورتم له‌ خزمه‌تتان هه‌یه.

هه‌ملیت: کوره، قوربان! ته‌واوی میترووم بۆ نه‌قل بکه.

گیلدینیس‌تیرن: پاشا، قوربان!

هه‌ملیت: ئاده‌ی، جه‌ناب، چیه‌تی؟

گیلدینیس‌تیرن: له‌ خه‌له‌وه‌ته‌که‌ی دایه. زۆر تیکه‌ه‌لاوه.

هه‌ملیت: له‌ خوارده‌وه، ئا‌غا؟

گیلدینیس‌تیرن: نا، قوربان! له‌ زرز و زراو.

هه‌ملیت: ئا‌وه‌زت ده‌شی ئاورینگ‌دارتر خۆ بنوینێ و به‌په‌زیشه‌که‌ی

رایبگه‌ینێ؛ چونکه، ئه‌من، گه‌ر به‌وه‌ی ده‌رمانی گیانی بکه‌م،

بگه‌ر خنکاوی زراوی بکه‌م.

گیلدینیس‌تیرن: سه‌روه‌ری هیتام! شپه‌یه‌که به‌ئا‌خاوتنتان بده‌ن و هینده

سه‌ریزیتوانه‌ له‌و ئه‌رکه‌م سین مه‌که‌ن.

هه‌ملیت: ئه‌من که‌ویم، ئا‌غا! زمان بگه‌ریتنه.

گیلدینیس‌تیرن: مه‌له‌که -دایکتان- روحی زۆر شله‌ژاوه و به‌ریتی کردوومه

خزمه‌تتان.

هه‌ملیت: به‌خه‌یره‌هاتی.

گیلدینیس‌تیرن: نا، سه‌روه‌ری باشم. ئه‌و ریزگرتنه‌تان له‌ په‌وتیه‌کی راست

نییه. ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر په‌زامه‌ندی وه‌لامیه‌کی بێ توک‌ل و پوخته‌م

ده‌ده‌نه‌وه، فه‌رمانی دایکتان پاده‌گه‌ینم؛ ده‌نا دا‌وا‌ی لیبووردن و

گه‌رانه‌وه‌م دا‌ویی ئه‌رکه‌م و لای ئیوه‌ خۆش.

(١) دامون و پیتیا‌س دوو دۆستی گیانی له‌ ئه‌فسانه‌کانی کۆنی یۆنان بوون؛ کاتێ که

حوکمی مه‌رگی پیتیا‌س له‌ لایه‌ن خونکاره‌وه‌ ده‌رده‌چێ، دا‌وا‌ی ده‌رفه‌تیک ده‌کا بۆ

ریتیکو‌یتیک‌کردنی کاروباری به‌رله‌وه‌ی به‌ری که‌ دامون حازر ده‌بێ گه‌ر نه‌گه‌ریتنه‌وه‌ له

جێگای بکوژێ.

(٢) تاوس: بۆ پاشله‌ی ئه‌و شیعره‌ نابێ. هه‌ملیت نایه‌وه‌ی وشه‌ی که‌ر (ass) ده‌کار

بینێ؛ بۆیه‌ پاشله‌ی فیدای مانا کردووه‌ و تاوسی هیناوه‌ که‌ په‌نگ ده‌گۆرێ.

هەملیت: ناتوانم، ئاغا!

گیلدینیستیرن: چی، قوربان؟

هەملیت: وەلامی جوانت بدەمەو؛ بیری لێ براو. بەلام، ئاغا! تا ئەو جیگایە پێم بکری وەلامی ئەوتۆت دەدەمەو،

جا فرمانت چیبە؛ بەقسە ی تۆ، فرمانی دایکم چ بێ؟ کەوابوو بێ درێژەدان، راست بچوو سەر مەسە لەکە.

دایکم... دە ی تۆ بیژە.

روزینکرانتز: ئا، وا باشە؛ دەلێ پەوت و کەوتی جەنابت تووشی دامان و سەر سوورمانی کردوو.

هەملیت: ئە ی کوری ئازا! کە دەتوانی وا سەر لە دایکت بشیوتینی! بەلام ئاخۆ لە پال پازنە ی پەرۆشاوی ئەم دایکە پاشکەوتیکی تر نەبێ؟ پێم بلێ.

روزینکرانتز: پێی خۆشە لە ژووڕە کەیدا - بەر لە نوستنی جەنابت - قسەتان لەگەڵ بکا.

هەملیت: ئیمەش فەرمانبەرین، ئەگەر نە یەک جار، دە جاریش دایکمان بوایە. فرمانی تریشتان لەگەڵ ئیمە هە یە؟

روزینکرانتز: قوربان! سەردەمی زۆرتان خۆش دەویستم.

هەملیت: ئیستاش هەر. بەسەر ئەم قامکە قەپینەر و قەمکانە.

روزینکرانتز: کەوا یە، قوربان، هۆی ئەو ناکۆکییەتان چیبە؟ بێ گومان دەرکی سوکنا یی گیان بەسەر خۆتانەو دادەخەن، ئەگەر خەمی دل لە دۆس و یارتان بشارنەو.

هەملیت: جەناب! هێزی پێ هەلگۆزانم نییە.

روزینکرانتز: چۆن شتی وا دەبێ؟ نەبوو کە جەنابت لە پاشا، خۆی، بیستت جیگری پاشایەتی دەمارکی؟

هەملیت: با، قوربان! بەلام «چووژە ی کەما دیارە» مەتەلێکی لەمێژینە یە.

[یاریکاران بە نامێرەکانیانەو دینە ژووری]

ها، نامێرەکان، دادە ی یەکیکم بدەن، بزانی! [روو لە روزینکرانتز و گیلدینیستیرن] ئەری خۆمانین، بۆ ئەو ندە پێدا دەچن بزانی چ هەوا یەکم لە دل دایە؛ ئەکا بەرەو داو و تەلەکم هان بدەن؟

گیلدینیستیرن: نا، قوربان! ئەگەر ئەرکەکم رووی دامالراو لە بەرئەو یە خۆشە ویستی یەکم پەتی براو.

هەملیت: چاکی تیناگەم. دەکری تۆزی ئەم شمشالە بژەنی؟

گیلدینیستیرن: قوربان! ئەمن نازانم.

هەملیت: تکا دەکم.

گیلدینیستیرن: پروام پێ بکەن، نازانم.

هەملیت: لیت دە پارێمەو.

گیلدینیستیرن: هەر نازانم چۆنی لە دەس بگرم، قوربان!

هەملیت: بەئاسایی درۆکردنە. بەقامک ئەو کونانە راگرە، بە دەم تێ توورینە و ئاوازی جوانی لێ دەردی.

چاو! ئەوا کونەکانیەتی.

گیلدینیستیرن: بەلام ناتوانم بەوانە نەغمە یەک ساز بکەم. شارەزا نیم.

هەملیت: کەوابوو سەیر بکە، ئەتۆ چەندە بە شتێکی بێ با یەخم دەزانی! دەمژەنی و وا دەنوینی لە کون و قوژینی گیانم دەزانی؛ نەهینی دلەم دەدرکینی؛ نوتی دەنگی نزم و نەهینیم دەزپینی، کەچی ئەم نامێرە بچوو کە، پێ لە دەنگی ناسک و جوانە و ناتوانی لێ داکیشی. بەراستی پیت وایە لەو نامێرە کەمتر و ئاسانترم بۆ ژەنین؟ بەهەر نامێرێکم دەزانی، بزانی؛ گەر زەخمە و زامیشم لێ دە ی، ناتوانی بژەنی و دەنگم لێ بینی.

[پولونیوس دینە ژووری]

مهرحهبا، جهناب!

پولونيوس: قوربان! مهلهكه دهيانهوي هه ئيستا قسهتان له گهه بکهن.
همليت: نهو پهله ههوره لهو پهروه سهير دهکهي، رادهيهک له وشتر ناکا؟
پولونيوس: نهو کومهله؟ با، له وشتر دهکا بهراستی.
همليت: پيتم وايه له سموره دهکا.
پولونيوس: نا، وهکو سموره کووري کردبين.
همليت: يان وهکو نهههنگ وايه.
پولونيوس: زور له نهههنگ دهکا.
همليت: کهوايو دهسبهجي دهچمه لاي دايکم؛ خهريکه بهتهواوي شيتيم
بکهن. هه ئيستا هاتم.
پولونيوس: نهوا پرايدهگهينم.

[دهچيته دهري]

همليت: [دهسبهجي] گوتني ناسانه... هاوهلان! لام چول کهن.

لهم کاته سيعراوييهي شهودا که گورهخانهکان باويشک ددهن و
زاريان دادراوه، که دوزهخ ههناسهي گهني گوناکاري بهسهر نهرزدا
پفدراوه، ئيستا دهتوانم خوييني گهرم بمژم و وهها ههولتيکي ههژتين
بدهم که رور چاوي لي کردهوه، بلهريتهوه. جاري هيمن به! ئيستا
بو لاي دايکم بچم. نهی دل! نهکا سروشتت بدوريني؛ قهت نهکهي
ئيزن بدهي روحي نيرو^(۱) سينگي پتهوم کون بکا. با در بم، نهک
درنده. بهزمانی خه نجهر له گهلي به قسه ديم بهلام دهکاري ناهينم. با
زمان و روحم لهم بارهوه دوراز بن. با به قسه کانم پر شهرمه زار بين،
بهلام مزي دهسکردنه وهيان قهت لهسهر دانانيم. نهی روح! نارام.

[دهچيته دهري]

(۱) نيرو: نهمپراتوري روم که دايکي خوي - ناگريپينا - له گيان بيهور کرد.

بهشی سئ - ژووری له قهلاډا

[پاشا، روزبنکرانتز و گیلدینیسیتیرن دینه سهر شانۆ]

پاشا: خوښم ناوئ و بئ مه ترسیشی نازانم له گه له ئیمه دا بئینیتته وه و واز بئین شیتیبیه که ی شه ماله بکا. که و ابوو خو ناماده بکن. ئە من فه رمانه که تان ده سبه جئ ده دم؛ روو له ئینگلیز له گه له ئیوه بهرئ ده که م. بارو دۆخی پاشایه تیمان هه لئاگرئ مه ترسییه کی و امان له بنچه کدا بئ که سععات نه سععات شیتیبیه که ی بلاوه ده کا.

گیلدینیسیتیرن: خو ته یار ده که یین. دل په رو شیبیه کی ئایینی و خودا په سه ندانه یه بو پاراستنی ئە وه هه موو که سه ی له ژیر سبیه ری پاشایه تی جه نابتاندا ده خو ن و ده ژین.

روزبنکرانتز: ژیانئ تایبه تی و تاکانه ی هه رکه سئ به هیز و توانی بییره وه دو وراوه، که خو له توو شبوون پیا ریزئ؛ به لام گرینگتر ئە وه گیانه یه که له سه ر ئاسایشییه وه، ئارامی و هیمنی ژیانئ میلیله تیکه. فه وتانی پاشایه ک ته نیا مردنی خو ی نییه؛ به لکو وه کو لافاوه چ له ده ورو به ریدا بئ دایده مالتئ. که مه یه کی که ئینه که له سه ر ترۆپکی به رزترین چیا وه هه لواسراوه و به لقو پۆیه وه ورده له و ورده لانه به هه زار ئاو تیزانه؛ که تل بووه وه، ئە نجامه که ی زۆر گرانه. هه ر پرکیکی پئ به سراوی پاشینه که ی هه ر نه مانه. قه ت پاشایه ک بو خو ی ئاخ هه لئاکیشئ هاواری جه ماوه ریککی له گه له نه بئ.

پاشا: خو خپکه ن، تکایه؛ بو ئە وه سه فه ره بئ دره نگه؛ چونکه ده بئ ئە وه زه نه قبه ره - وه ها خو راپا نه هه نگا وه لده گرئ - زنجیر بکه یین.

پیکه وه: په له ی بو ده که یین

[هه ردووکیان ده چنه ده ری، پولونیوس دینه ژووری]

پولونیوس: قوریان! ئە وا بو ژووری دایکی ده روا. ئە من خو له پالی پارده وه داده گرم باسه که بیسم. گومانم نییه زۆری سه رکۆنه ده کا. جا له سه ر فه رماوای جه نابت - که زۆریش ژیرانه بیژر بوو - له و چاوپیکه وتنه دا ده بئ - جگه له دایکی، که سی تریش به گوئ بئ؛ چونکه سه روشتی دایک و زاوایی دوور نییه ریکییان بئنی. با و توو و ئیزان له کونجیکه وه بیسری. لای جه نابتان خوښ، سه ره رم. ئە من پیش له وه ی بو نوستن بچن، به خزمه ت ده گه م و چم ده زگیر بئ رایده گه یینم.

پاشا: سوپاس، ئاغای خوښه و بیستم!

[پولونیوس ده چینه ده ری]

ئاخ! سووچه که م پیس و پۆخله؛ بوئوبه رامه ی بو ئاسمان ده روا؛ یه که م نه حله تی هه ره کۆنی له سه ره له مرۆف کرا، که برا کوشتن بئ. دو عا و لاله شم پئ ناکرئ. گه رچی مه یلیشم وه کو مه به ستم تیژ هه لگه راوه، تاوانی به هیزترم ته ما ی به هیزم تیکده شکینئ و وه کو پیاوی له سه ر دوو کار بئ، سه ر ماومه ته وه؛ کام بخه مه بهر و هه ر دووانیشی له کیسم ده چئ. جا ئە گه ر ده ستی هه رمه تکرانم له خو ئینی برا گه وزاوه و له راده که ی خو ی قه له وتر بووه، ئاخۆ نه بئ له و ئاسمانه جوانه بارانی ره حمه ت هینده بیاری ئە وه سووچه م ره به ق لی دابشوئ و سپی وه کو به فر رهنگی هه لگه ری؟ جا لیبووردن و به خشینئ خودا له کوئ به کار دئ، گه ر له سه ر ته شکئ تاوان نه که وئ؟ یان له دو عا کردندا چی هه یه جگه له دوو هیز؟ یان بهر له که وتن ده ستمان بگرئ و ئاگه دارمان بئ، یان چووین و که وتین لیمان بیووری و رزگاره ده رمان بئ.

که وایه ئە وا سه رم هه لده برم؛ تازه تاوانم روئی و رابگرد. به لام، ئاخۆ چ دو عایه ک بکه م باره که م بخا؟

خودایا! پیاوکوژییه ناله باره کهم بیسوره؟ شتی و نابیی؛ چونکه هیتستا هر له بهرزه و هندی نه وهی که له بهری پیاوکوژیم کرد، به هره و هرده گرم: تاج و تهخته کهم، بهخته بهرزه کهم، یان خاتوونه کهم. جا ده کرئ پیاو به خشینی بکه وئ و تاوانه کهشی له باوهش بگری؟ له پیچ و پلویچی چهوتی دنیا دا دهستی تاوانبار له زیر ده گیردی و ده توانی ده لک دادگری بدا و زوریش دیتراوه به سوودی سپلوتی تاوانه کهی یاسا و دهستووریش مامه له بکا؛ به لام له و بهرزه بهم چه شنه نییه. نه و جیگه جیگای گه پرکردن نییه؛ کرده وهی له وئ و هکو خوی دیاره، ناچارمان ده کهن دان و دم و چاو نه شیوا و کانی خو نیشان بدهین، له سهر دهقی خوی به زمانی خو شایه تی بدهین.

جا ئیستا چی؟ چ ما و ته وه؟ تاقی بکه مه وه بزانه تویه ده توانی چ بکا. چی پین ناکری؟ ته نانهت که پیاو تویه پی نه کرئ، جا ئیتر تویه ده توانی چ بکا؟

ناخ چ باریکی بهرته نگ! ناخ دلی رهش له رهشایی مه رگ! ناخ روحی داماو له ته له که و تووم. هه ته قالات کرد بو رزگاریت و ته قالات ته لهی لی توندتر کردووم. ئای فریشته کان یارمه تیم بدهن! سا فریام کهون! دهی دابینه وه، هه دوو زرانی لاسار و لاریم! هه دلی تانویۆ له پولاکه م وهک پیشه و پلانی مندالی ساوا نهرم بینه وه! به لنگو باره کهم له کۆل بکه وئ.

[ده که ویتنه سهر نه ژنۆ]

[هه ملیت دیتنه ژووری]

هه ملیت: ئیستا و هختییه تی دهستی لی بکه مه وه. ئیستا خه ریکی نزا و نیازه و ئیستا چاری ده کهم. جا بهم چه شنه بی، بهشی به هه شته و نه وه منم و تۆله م لی کراوه. ده بی به وردی لیک بدریته وه: نه توو پیاوی بام ده کوژی؛ له سهر نه وه، من - ته نیا

کو ره کهی؛ نه و ناپیاوه به ری به هه شته ده کهم. جا خو نه وه عانه یه و ده سخوشانه یه؛ نه ک تۆله.

نه و بابی منی له گیان بی بهش کرد؛ له بواریکدا خاو و خافل بوو، له گرتک پر بوو، گوناکانی گهش وه کو گۆل گولا و مانگی گولان بوو. جا دهسکه و دهفته ر چونی هه لده گری؟ کییه بزانی خودای لی ده رکه یه؟

به لام له سهر بر و باوه ری ئیمه، گونا و گه نه کاری نه م پیاوه قورسه. جا نه وه من نیم ده که ومه بهر تۆله گه ر گیانی بگرم، له حالئ خه ریک پاک کرده وهی روح و گیانیه تی که و ا تاماده و کوک هه لگه راوه بو کوچی دوایی؟

نا...

بهرز، نهی خه نجه ر! خو راگره؛ به لام گاهیتی گوناته و گه مر هه لپیره. کاتی که مهسته و خه ون لپی داوه، یا کو ئاثریه و رکی هه ستاوه، یان سه رخۆش له ژیر لپفه ی زیناوه؛ خه ریک قوما ر بی، جنیو بفرۆشی، یان هه ر ئیشی تر که رزگاری نه و دنیای لی نه بی؛ جا لیده، وای لیده به پانییه ی پی ئاسمان بییکی؛ روحی ره جمین و رهش هه لگه راوی له دۆزه خ بکا، هه ر نه و جیگایه که پرووی تی ده کا. بهس با بچم دایکم چاوه روانه.

[که پیچ ده کاته وه بر و رو له پاشا] نه و دیمه نه دلته زینه ته نیا رۆژه کانی ره نجت دریتتر ده کا.

پاشا [را ده بیته وه]: دوعا و لاله کهم بالیان گرته وه

بیر و خه یالم هه ر ماونه ته وه

نویتی که باوه ر ها و ده نگه نه بی

ره نگه لای خودا هه ر ره نگه نه بی

[پاشا ده چیتنه ده ری]

بهشی چوارم - ژووری مهلهکه

[مهلهکه و پولونیوس دینه سهر شانۆ]

پولونیوس: ئەوا ئیستا دێ. راس و رهوان له گه‌لی رایی. بلتی، لا ریتگه
ریتییه که‌ی له راده‌به‌ده‌ر له ریی لای داوه و که‌س هه‌لگر نیییه و
ئه‌وه‌ش که‌ ریز و حورمه‌تی ئیوه به‌ره‌ه‌ست بووه و به‌رز
راوه‌ستاوه له نیوان ئه‌و و داخ‌کردنیکی ده‌مار ده‌ره‌ینه‌ر. ئه‌من،
له‌م پال‌ه خۆ بێ ده‌نگ ده‌که‌م. تکایه‌ ره‌پ و راست له‌گه‌لی
راییین.

همه‌لیت [له‌ودیبوی شانۆ]: دایه! دایه! دایه!

مه‌له‌که: خات‌رجه‌م به، ترست نه‌بێ. خۆ وشار بده؛ ده‌بیس‌م که‌ دێ.

[پولونیوس پارده‌ ده‌گرێ]

[همه‌لیت دیته‌ سهر شانۆ]

همه‌لیت: ده‌ی، دایه! چ بووه؟

مه‌له‌که: همه‌لیت! ئه‌تو زۆر بابت قه‌لس کردووه.

همه‌لیت: دایه! ئه‌تو بام‌ت زۆر قه‌لس کردووه.

مه‌له‌که: شرت‌ه شرت! به‌زمان فر‌ه‌دان وه‌لام ده‌ده‌یت‌ه‌وه.

همه‌لیت: تۆش، فل‌ته فل‌ت و به‌زمانی گێر پرسیار ده‌که‌ی.

مه‌له‌که: چیییه، چ بووه. همه‌لیت؟

همه‌لیت: چ رووی داوه، ئیستا؟

مه‌له‌که: ئه‌منت له‌بیر کردووه؟

همه‌لیت: نا، به‌خاچ سو‌پنده، وا نیییه! ئه‌تو مه‌له‌که‌یت، ژنی هێ‌وه‌ره‌که‌تی و
- خۆزگه‌ نه‌بوایت - دایکمی.

مه‌له‌که: نا، که‌وا‌بوو ده‌بێ بت‌سپێرم به‌وانه‌ی که‌ ده‌توانن له‌گه‌لت قسه‌
بکه‌ن.

همه‌لیت: وه‌ره، وه‌ره، دانیشه، ناتوانی خۆ بکیشییه‌وه! ئه‌تۆ ناچی تا
ئاوینه‌یه‌کت له‌ روودا بگرم، قوولایی گیانت تیدا به‌دی بکه‌ی.

مه‌له‌که: ده‌ته‌وی چ بکه‌ی؟ به‌ته‌مای بکوژی؟ ئای! فریا، فریا، فریام
که‌ون!

پولونیوس [له‌ پشتی پارده‌وه]: ئه‌ی هاوار، فریا، فریا، فریا، فریا که‌ون!
همه‌لیت [خه‌نجهر ده‌کیشی]: ها! چ بوو؟ مشکه؟ مه‌رج بێ له‌سه‌ر
تاکه‌یه‌کی ته‌لا که‌ مرد، مرد!

[به‌خه‌نجهره‌که‌ی دل‌ی پارده‌ ده‌دری و پولونیوس ده‌کوژی]

پولونیوس [له‌ پال پارده‌وه]: ئاخ! کوژرام!

مه‌له‌که: ئای له‌ من، چیت کرد؟

همه‌لیت: نا، نه‌مرانی. پاشایه؟

مه‌له‌که: ئای، چ هه‌له‌کاری و هه‌ولتیکی خراب و خویناوییه!

همه‌لیت: هه‌ولتیکی خویناوی هینده‌ خراب، دایکی باشم! وه‌کو پاشایه‌ک
بکوژی و شوو بکه‌ی به‌براکه‌ی.

مه‌له‌که: وه‌کو کوشتنی پاشایه‌ک؟

همه‌لیت: به‌لێ، خانم، هه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ گوتم.

[پارده‌که‌ لا ده‌دا و پولونیوس ده‌بینی]

هه‌ی کابرای په‌ستی هه‌له‌کاری لاپلاری نه‌فام! ده‌بچۆ گوم به! تۆم
له‌ جیگای باشتر له‌ تۆ به‌هه‌له‌ گرت. بگره‌ ته‌نجامت. با چاک بزانی
خۆ خه‌ریک‌کردن له‌ راده‌ به‌ده‌ر بێ کیشه‌ نابێ.

[روو له‌ دایکی] تۆش که‌م ده‌س بگوشه‌. بێ ده‌نگ! وه‌رنیشه! با
من نه‌ختی ئه‌و دل‌ه‌ت بگوشم؛ ئه‌ری، ده‌یگوشم گه‌ر له‌ نه‌رمکی
نه‌رم ساز کرابی و نه‌رم‌زان بکری؛ گه‌ر دا‌بونه‌ریت نووره‌ لی کراو
وای نه‌ره‌قاندی دژه‌ و له‌ دژی هه‌ست هه‌لگه‌رابی.

مهلهكه: من چم كردووئه ته تو دهو پیری و هها زمانت به دهنگیگی در له حه نام بله قینی؟

همه ملیت: کاری که شهرم و سوورایی حه یا ده بزکیینی؛ که داوین پاکي دوراز ده نوینی؛ گولاله سووره له هه نیه ی جوانی ته وینی تارا داده وهرینی و داخی دلچه رینی له سهر ده لکینی. به لینه کانی نیوان میرد و ژن وه کو سونده کان گه لی قومارچی قه لب و قور ده کا. ناخ و هها کاری، له په یکه ر دوو که س که پیک براون، گیان بچراندنه و تایینی پیروز ده کا به په یفی فشه و فشه لوک. دیمه نی تاسمان له شهرم سوور هه لده گه ری؛ نه ری، تم هه مبانه هامیتته و پته و هه لبه سراوه، دیمه نی درژه و له و کرده ویه و ا داگیراوه وه ک بلینی سه لای له پیش چاو دایه.

مهلهكه: کی؟ من؟ کام کاره ساته و ا به رز ده گورینی و پیشا ماکه ی هه وره گرمه یه؟

همه ملیت: سه یری تم وینه بکه و تم دانه که ش، وینه ی ده ق گیراو له دوو برایه. چاو! چ شهرافه تی له سهر پوترکی ته میان نه خشین بوو؛ زولفی لوول وه کو **هایپیریون**^(۱)، هه نیه ی، هه ر هه نیه ی **جهوف**^(۲) چاوی وه کو مارس هه ره شه ده کا و فه رمان ده رده کات. قامه تی هه ر له **میرکووری**^(۳) ده کا، له سهر به رزه ترۆپکی - که لیوی سینیگی تاسمان ماچ ده کا - ده درۆشیتته وه؛ به راستی په یکه ریگی هه لبراره دیه که هه ر خودایه ک موری بی خه وشی مرۆفایه تی له سه ری ده نی. نه وه میردی تو بوو. جا ئیستا سه یر بکه چ جیگری بوو.

(۱) هایپیریون: جوانخاسی.

(۲) جهوف: یان ژوپیتیر باوکی رووناکی.

(۳) میرکووری: پاسپارده ی خودایانی رومی.

ته مه ش میردی ئیستا که ت؛ هوشه گیایه کی بی لاسک و لاکک که بو به رزبوونه وه خو هه لده پیچیتته سه ر به ژن و بالای به رزی براکه ی و برای به رزی خو ی گیان بیوه ر ده کا. جا چاوت هه یه؟ چلونت توانی له و شاخه به رزه سه رنخوون بیته نیو تم زه لکاوه بو چلپ و لیس و زک له وه راندن؟ بیناییت هه یه؟ ناشتوانی نیوی نه شقی لی بینی؛ له ته مه ن تو دا خوین له خرۆشی نه وین که وتوو؛ هیمن و هیدی فه رمان له بییر و ئاوه زت ده گری. جا کام به ئاوه ز هه نگاو هه لدینی له و به رزه کاوه بو تم که لاه؟

بی گومان له سهر هه سته وه بووه؛ دنا ته کانی وات قه ت نه ده دا. به لام شک نییه نه وه هه سته تووشی هه رزلی بووه؛ چونکه لیوه بییش خه بتی و ا نا کا. ته نانه ت هه سستی له خو بی خو بوون تا نه و راده یه خو به ده س نادا و تو ژقالتی هیزی هه لبراردنی له به ر ده میینی نه و جیا وازییه به چاو بوینی. کام شه یتان بوو له و چاوشاره کییه دا هه لیخه له تاندی؟

چاوانت هه بی و له هه ست بی به ش بی. هه سست بمینی چاوت نه بیینی. هه ر گویت هه بیت و بی ده س و چاو بی. هه سست نه ما بی هه ر بونی ما بی. ته نیا تو ژقالتی له هه سستیگی راس، هه رگیز به و چه شنه ده سخه رو نابی.

ئای شه رمه زاری! کوانی سووریه که ت؟ نه ی دۆزه ی یاخی! نه گه ر بتوانی له پیشه و پلانی ژنی به هره مه ت هوی سه ریزتیوی فه راهه م بیینی، با پاریزکاری له بلتیه ی به رزی هه رزه کاریدا وه کو شه م بیت و به ئاگری خو ی بتاویته وه.

شهرم شاواش مه که کات که هیزی هه ژینی هه وه س په لامار ده دا؛ چونکه له و کاته سه هۆلش ناگر له خو به رده دا و ته ما ته دبیریش ده کا به تاوکه ر.

مه‌له‌که: ئای، هه‌ملیت! ئیتر مه‌دوو. چاوانت کرد به‌قوولایی گیانما و له‌ویدا هینده خالی رهش و ئال چه‌سپاو ده‌بینم، ره‌نگ بزرگانیان تازه مه‌حاله.

هه‌ملیت: نا. به‌لام له‌نیو لێفه‌یه‌کی ئاره‌قینی چه‌ور و چلیک، خه‌لپانی فزو و فه‌سات، خو تیهه‌لسوون و ئیلاقه‌کردن له‌گه‌ل ئه‌و به‌رازه بوگه‌نه.

مه‌له‌که: ئای هه‌ملیت، وازیته و ئیتر قسه‌م له‌گه‌ل مه‌که. ئه‌و قسانه وه‌کو خه‌نجه‌ر به‌گوتمدا ده‌چن. به‌س بی سا، هه‌ملیت گیان!

هه‌ملیت: پیاوکوژ و درنده‌یه‌ک؛ به‌نی و خولامی که یه‌ک له‌ بیستی کوتی له‌ ده‌ش، له‌ گرانیره‌که‌ی پیشووت ناکا؛ په‌سقه‌له‌ی پاشایان، کیسه‌بری ئه‌مپراتوری و فه‌رمانگیی، که تاجی گرانمایی له‌ رفه‌وه رفاند و له‌ گیرفانی نا.

مه‌له‌که: به‌سه سا!

[روح‌ه‌که ده‌رده‌که‌وی]

هه‌ملیت: پاشای په‌ل په‌ل و په‌ریوت! رزگارم که‌ن و بالم به‌سه‌ردا بکیشن. ئه‌ی پارێزه‌رانی ئاسمانی! چت ده‌وی، ئه‌ی شیوه‌ی شه‌ره‌ف؟ مه‌له‌که: ئه‌ی هاوار، شپت بووه!

هه‌ملیت: ژبو سه‌رگۆنه‌ی کوپه‌ که‌مه‌ترخه‌مه‌که‌ت نه‌هاتووی، که له‌ وه‌خت و وره‌ لای داوه و بو جیه‌جیکردنی فه‌رواری به‌سامت ساوه‌ساویه‌تی؟ ده‌سا، بلتی!

روح: له‌بیری نه‌که‌ی، ئه‌م ده‌رکه‌وتنه‌م ته‌نیا بو تازه ساوکردنی مه‌به‌ستی کول هه‌لگه‌راوته. به‌لام سه‌یر بکه، سه‌رلێش‌یواوی دایکتی داگرتووه. زوو، له‌ نیوان خووی و روحی راپه‌ریوی ناوێژی بکه. خه‌یال له‌ دلی بی هێزترین له‌شدا به‌هێزترین کار ده‌کا. بیدوینه، هه‌ملیت!

هه‌ملیت: چیته، خانه‌که؟

مه‌له‌که: زور به‌داخم. ئه‌تو چیتسه، وه‌ها چاوت له‌ هیج دابریوه و له‌گه‌ل هه‌وادا خوړایی ده‌دویتی؟ له‌ چاوانته‌وه روح بیبه‌زه‌بییانه هازه ده‌کا و قره‌ خاوه‌کانت وه‌کو سه‌ربازانی راجله‌کاوه به‌زره‌زنگی وریایی و زینه‌وه‌ری نیو پیسی ئاسایی، قنج بوونه‌ته‌وه سه‌ر پی. کوپه‌ ژیره‌که له‌سه‌ر برژه و بلێسه‌ی ئالۆزیت هیمنی فینک بپێته! چاوت له‌ کوئی دابریوه؟

هه‌ملیت: له‌ ئه‌و، له‌ ئه‌و. چاو، چه‌نده ره‌نگ بزرکاوه سه‌یر ده‌کا. به‌و مه‌وژ و مه‌به‌سته‌وه که یه‌کیان گرتووه، روو له‌ به‌ردیش بکا، ده‌بیزوینی. چاوم لێ مه‌که، نه‌کا به‌و باره به‌زه‌بییداره باوه‌ری پته‌وم بترازینی. جا ئه‌وه‌ی ناچارم بیکه‌م ره‌نگی راستالی نابتی، بگره ئه‌سربین له‌ جیتی خوین بپێتم.

مه‌له‌که: ئه‌وه به‌کی ئیژی؟

هه‌ملیت: ئه‌تو له‌ویدا هیج به‌دی ناکه‌ی؟

مه‌له‌که: هه‌ر هیج؛ به‌لام هه‌رچی هه‌یه ده‌بینم.

هه‌ملیت: هیج‌بشت نه‌بیست؟

مه‌له‌که: نا، هیج جگه‌ ده‌نگی خو‌مان.

هه‌ملیت: چۆن، سه‌یری ئه‌ولا بکه. چاو، چلۆن به‌ئه‌سپایی خو ده‌کشیتته‌وه، بابم، له‌سه‌ر خو و خده‌که‌ی سه‌رده‌می ژینی! چاو، هه‌ر ئیستا که له‌ دریواسه‌که‌وه ده‌چیتته‌وه‌ری.

[روح ده‌چیتته‌وه‌ری]

مه‌له‌که: ئه‌وه هه‌ر ئه‌وه هه‌لبه‌ستراوانه‌ی میشتکه‌ته. ئه‌و خه‌یال خولقاندنه له‌ خولیا بیدا زور فریوده‌ره و له‌ خسته‌به‌ره.

هه‌ملیت: خولیا بی؟ شوواریم وه‌کو شواریت ریک و له‌سه‌ر وه‌خت پته‌و لێ دده‌ا و به‌و چه‌شنه ئاوازی سه‌لامه‌تی به‌زره. ئه‌وه‌ی که گوتم له

سه‌رشیتی نییه. تا قییم بکوهه. دهق به‌دهق دیسان ده‌یگتیره‌مه‌وه که بۆ شیت ناکری و شرت و پرت نیژی. دایه! له‌به‌ر پیزگرتن له راستیش بووه، مه‌له‌می ژانبر به‌روحدا مه‌سوه؛ که خه‌له‌تکاری تو نییه به‌لکو شیتی منه وا ده‌نگی لیوه‌دی. ئەو کاره‌ ته‌نیا په‌ترۆکه له‌سه‌ر زامه‌که‌ت ده‌خا و زام له‌ ژیره‌وه بلاوه‌ ده‌کا و چلک و چه‌په‌لی گیانت داده‌گری؛ به‌لام ناوینری. روو له‌ ئاسمان، ئەری له‌ سووچ و تاوانت بکه، په‌ژیوان به‌روه‌ له‌وه‌ی کراوه. روو هه‌لچه‌رخینه‌ له‌وه‌ی که ماوه. به‌س کوود بیژینه‌ له‌ هه‌رزه‌گیا با مل نه‌گریت و بلاوه نه‌کا. په‌ندی پاکبوونی منیش بیوره؛ چونکه له‌ چه‌وتی ئەم دهره‌ چه‌فته هه‌ر پاکی ده‌بی له‌ پیسی داوای لیبووردن بکا. ئەری! ده‌بی چۆکی بۆ دادا و خولته‌ی پی بکا تا ئیزن بدا چاکه‌ی بۆ بکا.

مه‌له‌که: ئای، هه‌ملیت دلتم دوو قاشه‌ قه‌لشاندا.

هه‌ملیت: جا له‌ته‌ پیسه‌که‌ی فرده‌ه و له‌ته‌ پاکه‌که‌ی پوخته‌تر بژی.

شه‌وت باش! به‌لام نه‌چیه‌ جیتی خه‌وی مامم. پاکی بنۆینه؛ گه‌رجی پاک نه‌وی. ئەو مـلـۆزـمه -واته‌ شاوازه‌ بوونه‌وه- که هه‌موو هه‌ستیکی شه‌یتانی هه‌لمه‌قووت ده‌کا، له‌ باریکه‌وه‌ فریشته‌ خوه‌که بۆ ده‌کاره‌یتانی کردووی جوان و جی په‌سه‌ن که‌وا و که‌واخه‌ پیشکه‌شی ده‌کا که سانا و ئاسان له‌به‌ریش ده‌کرتین.

ئه‌م‌شه‌وه‌ خو‌ بپارێزه‌ و ئەو پاراستنه‌ رێبازیکی ره‌حه‌ت بۆ پارێزگارییه‌کی تر به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دا. هه‌نگاوی هه‌تیره‌ش سووکتر ده‌بی. چۆن ده‌کاره‌یتانی په‌یتا په‌یتا هه‌تا راده‌یه‌ک مۆره‌که‌ی سروشت مه‌راشته‌ ده‌کا، یان به‌یه‌کجاری پیسی ناهیلێ یان به‌هیزیکه‌ی هه‌ره‌ سه‌مه‌ره‌ هه‌لی ده‌فرینێ.

جاریکی تریش شه‌وه‌ باشت ده‌که‌م و هه‌ر که‌ی ئاره‌زووی پاکبوونه‌وه‌ت کرد، منیش داواکاری دوعای خه‌یرتم. بۆ ئەم

ئاغایشه‌ زۆر په‌ژیوانم؛ به‌لام گاهه‌سیش ره‌زای خودا له‌وه‌دا بووبی من به‌کوشتنی ئەو قه‌زا بدریم و ئەویش به‌و جووره‌ سزای درایی. ئەمن کرامه‌ قامچی و قه‌زاده‌ر ئەو سزاگه‌له‌. خو‌م ئە‌یوژتیم و خو‌م پاگۆده‌ری ئەو مه‌رگه‌ی ده‌بم که پیشکه‌شم کرد. جا دیسانه‌وه‌ شه‌وت باش!

ناچارم در بيم تا دلۆوان بيم؛ که خراپه‌ تازه‌ سه‌ری هه‌لداوه‌ خراپتر له‌وه‌ش ها به‌دواوه‌. ته‌نیا قسه‌یه‌کی تر، خانمه‌ خاسه‌که‌!

مه‌له‌که: چ ده‌بی بکه‌م؟

هه‌ملیت: ئەوه‌ی که وتم نا، ده‌زانم قه‌ت بۆ ئەوه‌ی که قاخه‌م لی کردی به‌گویم ناکه‌ی. با ئەو پاشا زک زله‌ دیسان دنه‌ت بدا بۆ نیو لیفه‌؛ گۆنات به‌قامک بگوشی، مشکه‌که‌ی خو‌ی بانگت کا، به‌دوو ماچی بۆگه‌ن یان په‌نجه‌ی نفره‌کراو گیردان له‌ گه‌ردنت و خو‌ ئاوێزانکردنت هه‌لتخپینی. ئەم شتانه‌ی ره‌به‌ق بۆ بدرکینی؛ پیتی بلینی له‌ راستیدا من شیت نیم و خو‌م له‌ شیتی داوه‌. هه‌ر باشته‌ ناگه‌داری که‌یت. ئاخ‌ مه‌له‌که‌ی جوان! وریا، به‌هزر و بیر چۆن گرینگایه‌تیه‌کی ئەوتۆ له‌ بۆقی، له‌ شه‌مشه‌مه‌ کویره‌یه‌ک، نیره‌ پشیله‌یه‌ک ده‌شاریتته‌وه‌؟ کی‌ کاری وا ده‌کا؟ نا! گویت شل نه‌بی له‌ راویچکه‌ و رازگری، سه‌ر سه‌وه‌ته‌که‌ له‌ سه‌ریانه‌وه‌ لاده‌ و په‌له‌وه‌ره‌کان بفرینێ، مه‌سه‌لی مه‌یوونه‌که‌یه‌. تۆش خو‌ بترنجینه‌ نیو سه‌وه‌ته‌که‌ بزانه‌ له‌وتیه‌ بۆت ده‌کری بفری و مل خو‌ بشکینی.

مه‌سه‌لی مه‌یوونه‌که‌یه‌ که ویستویه‌تی لاسایی بال‌گرتنه‌وه‌ی په‌له‌وه‌ر بکاته‌وه‌، قه‌فه‌زه‌یه‌ک پر له‌ په‌له‌وه‌ره‌ی بردووه‌ سه‌ریان و ئەوانی په‌ره‌وازه‌ کردووه‌ و خو‌ی ترنجاندووه‌ نیو قه‌فه‌زه‌که‌ و له‌ لچی بانه‌وه‌ خو‌ی خستووه‌ خواری؛ به‌و خه‌یاله‌ که له‌ قه‌فه‌زه‌ ده‌رچوون هه‌زی بال‌گرتنه‌وه‌ به‌گیانه‌وه‌ ده‌دا.

مهلهكه: وا نيبه؛ خاترجه م به. نه گهر قسه بهه ناسه دپته دهر و هه ناسه ش
هوئى ژينه، نازيم با هه ناسه نه دهم و نه وانهئى پيټ گوتم نه دركيتيم.

هه مليت: ده بيټ روو له ئينگليز كه م، ده زانى؟

مهلهكه: نه رى، له بېرم چوو! بهو تا كامه گه يشتوون.

هه مليت: له سه ر فه رمان پيكي ديار ده كراوه و دوو هاو پوټم - كه چه نده له
گه ستنى مارتووله دلتيام نه وه نده ش له وان - به رپوه به رى نه و
فه رمانه ن. ده بيټ شوټيم لپره ون و نوقمه سارم كه ن؛ با بيكه ن. زور
سه يره هه لدانى هه لادوشه كه ر به هه لادوشهئى خوئى، دياره
زه حمه ته؛ به لام تووزئ خو شل ده كه م و جا به ته و ژمئ تا مانگيان
تيهه لده دهم.

به خودا زور سه يره، كاتئ له سه ر هپلئ دوو فيټل ده سه ويه خه بن. نه م
پياوه ناچارم ده كا سه ر خو م هه لگرم. رپخو له كهئى كيشهئى ژوورى
پالده ستين ده كه م. دايم! شهوت باش.

به راستئى نه م شالياره ئيستئا زور بيټ ده نگ، مه نگ و مه زن
ده نوئينئ؛ به لام له ژيندا فتنه يه كي فه حهئى فلتته ده مه بوو. وه ره
ئاغا، بو كيشه كردن به ره و نه نجامئ له گه ل توو. شهوت باش دايم!

[هه مليت به كيشه كردن تهرمئ پولونبوس ده چپته دهرئ]

بهشی چوارهم

شانۆی یهک - ئیلسینور - ژووری له قهڵادا

[پاشا، مهلهکه، له گهڵ روزینکراتنز و گیلدینیسیتیرن دینه ژوورهوه]

پاشا: ئەم ئاخو داخهت کیشه یهک دهنوین. ئەو هه ناسه قوولانه، دهبن ئاشکرای بکهی. ئیمه مافی ئەوه مان هه یه پین بزاین. کوره کهت له کوپیه؟

مهلهکه [روو له روزینکراتنز و گیلدینیسیتیرن]: ئەم شوپنه مان بو ماوه یهکی کورت له بهر چۆل بکن. [دوو پیاوه که دهچنه دهری]

ناخ! سهروه ری خۆم! چم به دی کرد ئەمشه و!

پاشا: چی، گیرترو د؟ هه ملیت چیه تی؟

مهلهکه: شیت وه کو زه ریا و زریان که پیک هه لده چن بزائن کام به هیتزن. له حاله هه لئه کاوه که یدا، له په نای پارده که وه گوپی له خسه خشی بوو؛ شیر ی لی کیشا، هاواری کرد: مشک، مشک! و به میشکی شلیویاوی شاتاولی هینایه سه ر ئەو پیره پیاوه پاکه که پارده ی گرتبو و په لی کرد.

پاشا: ئای! چ جه نایه تیکی قورس! جا خو ئیمه ش له وئ بواین، شیتالی ده کردین. وئیل و یاخیبوونی پر مه ترسییه بو هه مووان. هه ر بو خۆبشت، بو ئیمه، بو هه موو که سی. ئەی هاوار، ئەم خوینرژانه چۆن پاکانه بکری؟ هه ر له ئەستوی ئیمه ی دهخه ن؛ ده لئین:

ده بوا مه یدانی پتی نه درابا، زنجیر بکردرابا و گه نجیکی وه ها شیت، له خه لکی دوور بپاریزرا. به لام ئیمه خۆشه ویستیمان هینده زۆر بوو نه مانده زانی ریگای چاک کامه یه؛ به لکو وینه ی گیرۆده ی نازاری ئاو رووبه ر، بو به رگری له درکاندنی هیشتمان بژیوی ته نانه ت له سه ر شاده ماری ژین. ئیستا بو کوی چوه؟

مهلهکه: بو شاردنه وه ی لاشه که که کوشتوو یه تی و شیتیه که ی وه کو زتی له نیو ناسنه والهدا جوان له سه ر یه وه ئاشکرایه. ئەسربن ده ریژی بو ئەوه ی رووی داوه.

پاشا: لاوه سا، گیرترو د، وازیته! هه رکه تیشکی خۆر لووتکه ی کپوه کانی ئەنگاوت، به که شتی به ری ده که یین. ئەو هه وله شه ی تانییه ش، ده بن به پشتمیری پاشایه تیمان و شاره زایانه هه م بیشارینه وه و هه م لی بیوورین. ئەهه ی، گیلدینیسیتیرن!

[روزینکراتنز و گیلدینیسیتیرن دینه ژووری]

هاوه لان هه ردو وکتان، بچن و چه ند شاریکار خپکه ن. هه ملیت له سه رشیتی پولونیوسی کوشتوو و ته رمه که ی له ژووره که ی دایکی گواسته وه. سا بچن بییننه وه؛ نه رمی له گه ل رابین و لاشه که ش به رنه که لیسه تکایه په له ی بو بکه ن.

[هه ردو وکیان ده چنه ده ری]

وه ره گیرترو د! ئیمه ش بیره پیاوانمان بانگ ده که یین؛ هه م له مه به ستمان ناگه داریان ده که یین و هه م له وه ی که ناوه خت رووی داوه که چاو وراوی به سه رانسهری جیهاندا - وه کو توپ چۆن ریک و راست نیشانه که ی ده پیک - گولله ی نارای ده هاویژی؛ به ش نیوی ئیمه ی وه به ر نه که وئ و له هه وای هه ره نه به ز بکه وئ.

ئای! ده با بچین. گیانم ئاخینراوه له په شتواوی و په ریشانی.

[ده چنه ده ری]

شانۆی دوو - دالانی له قه‌لادا

[هه‌ملیت دیته ژووری]

هه‌ملیت: به‌هیمنی شاردمه‌وه.

گیل‌دینیستیرن [له ده‌روه‌ی شانۆ]: هه‌ملیت! جه‌نابی هه‌ملیت!

هه‌ملیت: جا هیدی به! ئەو ده‌نگه‌ چیبه؟ کتیه بانگ ده‌کا، هه‌ملیت؟ ها، ئەوا دین.

[روزینکرانتز و گیل‌دینیستیرن دینه ژووره‌وه]

روزینکرانتز: چت کردوه، قوربان! له تهرمه‌که؟

هه‌ملیت: خلتویاری خاکم کرد؛ که له خۆیه‌تی.

روزینکرانتز: پیمان بلتی له کوییه، با له‌وی هه‌لیگیرن و بو‌که‌لیسه‌ی به‌رین.

هه‌ملیت بروا مه‌که‌ن؟

روزینکرانتز: بروا به‌چی؟

هه‌ملیت: که ده‌توانم بو‌کتوه رازدار بم و بو‌خۆم نه‌بم^(۱). له‌وه‌ش لا، چۆن

ژبه‌ر پرسپاری هه‌ورکی ده‌که‌وم، چ په‌رسفیک له لایه‌ن کوری

پاشاوه ده‌بی بدریتته‌وه؟

روزینکرانتز: ئەمن به‌هه‌ورک ده‌زانی، قوربان؟

هه‌ملیت: ئا، ئەفه‌ندی! که ره‌زامه‌ندی پاشا و ئەمر و ئەنعامه‌کانی

هه‌لده‌مژی. دیاره‌ خزمه‌تکارانی ئەوتۆ له ئاکامدا جوانترین خزمه‌ت

به‌پاشا ده‌که‌ن؛ وه‌کو مه‌یون له‌بن هاروی رایان ده‌گری، له پیشدا

بخوسرین و له ئەنجامدا قوت بدرین. کاتی به‌نیازی به‌ره‌می

شوقارییه‌کانتانه، لیتانی داده‌گوشی و وه‌کو هه‌ورک دیسان وشک

هه‌لده‌چرووسین.

(۱) ئاشیره‌ت به‌و به‌لینه‌یه که دابووی په‌نامانیان له‌کن پاشا نه‌درکینن.

روزینکرانتز: لیتان تیناگه‌م، قوربان!

هه‌ملیت: جیی شانازیمه، ته‌نیا قسه‌ی نه‌گه‌ویسه‌ ویستی گوتی نه‌فامانه.

روزینکرانتز: قوربان! ده‌بی به‌ئیمه‌ بیژن تهرمه‌که له کوییه و له‌گه‌لمان

رێکه‌ون بو‌خزمه‌تی پاشا.

هه‌ملیت: تهرمه‌که له‌کن پاشایه؛ به‌لام پاشا له‌کن تهرمه‌که نییه. پاشا،

پووشیکه.

گیل‌دینیستیرن: پووشیکه، قوربان؟

هه‌ملیت: پووشیکه له پووج. کۆله‌پینچم بکه‌نه کن پاشا. ریتی کۆله‌ی

گرتوه و تاژی شوپینیان گرتوه.

[ده‌چنه ده‌ری]

شانۆی سبیه م - ژووری پاشا

[پاشا دیته ژووری]

پاشا: ناروومه بییینه و تهرمه کەش بدۆزنه وه. چهنده دلتۆقینه ره ئه وه هه تیوه ویل ده گه ری. به لام ناشکری زاکونی زۆرداریشی به سه ر دا برم. خۆشه ویستی خه لکیکی بی می شکه که لایه نگرییان نه ک له سه ر فامه ، به لکو به چاوه . له شوینیکیشدا که ئه وه باوه ، سزای تاوانبار له چاوه ده گیردی و تاوانه که ی هیج. جا له به رته وه ی که هه موو شتیکی ئاسایی و ئارام بچیته پیشه وه ، ئه وه دوورخستنه وه یه ده بی و نیشان بدا ده سی دره نگیشی له سه ر کراوه . ئه وه ده رده ی بی بگار بلاوه ده کا ، ده رمانی بی بگاریش چاری ده کا ، یان هه ر چاری نایه ت.

[روزینکرانتز دیته ژووری]

چ بووه ؟ چ کراوه ؟

روزینکرانتز: قوربان! ناتوانین لیبی بکیشینه وه لاشه که ی له کویدا هه شار داوه .

پاشا: ئه ی خۆی له کوئییه ؟

روزینکرانتز: له ده ری، قوربان! له ژیر چاوه دیرییه ، تا فه رمانی جه نابت چ بی .

پاشا: به ری بکه نه ژووری .

روزینکرانتز: ئه هه ی، گیلدینیسترین! سه ره رم به ری بکه ژووری .

[هه ملیت و گیلدینیسترین هاوری پاکاران دیته ژووری]

پاشا: ها ، هه ملیت! پولونیوس له کوئییه ؟

هه ملیت: له سه ر شامه .

پاشا: له سه ر شامه ؟ له کوئی ؟

هه ملیت: نه ک خه ربیک خواردن بی ، خه ربیکه ده خوری . جه ماوه ریکی کرم و کرمۆکه ی دنیا ی سیاسه ت روویان تی کردوه ، کرمۆکه ی مرۆف رینموونییه تی بۆ چۆن خواردنی . ئیمه گیانه وه رانی تر قه له وه ده که یین که خۆمان قه له وه بکه یین و خۆمان قه له وه ده که یین بۆ کرمه کانی نیو خاک . خونکاری قه له وه و سوالکه ری له ر دوو جو ر خواردنن ؛ به لام له سه ر یه ک سفره . پاشینه ئه وه یه .

پاشا: به داخه وه ! به داخه وه !

هه ملیت: بگره پیاو ماسییه ک به کرمی - که له پاشایه ک خواردی کردوه - راو بکا و ماسییه که ش ده خوا ، له حالیکدا ئه وه ماسییه ش له و کرمه ی خواردوه .

پاشا: مه به ستت چییه له و قسانه ؟

هه ملیت: هیج ؛ جگه له وه ی که پیتان به ملیتم دوور نییه پاشایه ک بر وا به زک و ریتخۆله ی گه دایه ک دا .

پاشا: پولونیوس له کوئییه ؟

هه ملیت: له به هه شته ؛ راسپیرن دیتنی بکه ن . ئه گه ر راسپارده که تان له وئی نه بیینییه وه ، خۆتان له شوینیکیشی تر دا له دوی بگه رین . ئه گه ریش یه ک مانگی پیچوو و نه تانبینییه وه ، له پیپیلکه ی باله خانه که وه که ده چیه سه ری ، به بۆن هه ستی ده که ی .

پاشا [روو له پاکاران]: بچن له ویدا شوینی هه لکه ن .

هه ملیت: ئه میش لی ره دا چاوه روانه تا دیته وه .

[پاکاران ده چن]

پاشا: هه ملیت! له به ر ئه و کاره ، به تایبه ت له به ر سه لامه تی خۆت - که لامان هه ر به و را ده یه گرینگه و به داخین بۆ ئه وه ی که لیت قه وماوه - پیوسته گورج وه کو گلپه ی ناگر به ریت بکه یینه شوینیکیشی تر .

دەسبەجی هیملیت. بۆم جیبەجی بکە ئینگلیز؛ چونکە وەکو یاو
خوینم تاو دەدا، دەبی تۆ دەرمانکەری گیانم بی، تا دلنیا له
ئەنجامی ئەو کارە نەبم، خویشی و خوشحالی قەت رووم تیناکا.

کەوابوو خۆ تەیار بکە. کەشتی ئامادەییە و باش له بار هەلەکا،
هاورپیان چاوەرپین و هەموو شتی روو له ئینگلیز چەماوە.
هەملیت: روو له ئینگلیز؟

پاشا: نا، هەملیت!

هەملیت: چاکە.

پاشا: هەرواش دەبی، ئەگەر له مەبەستەکانی ئیمە ئاگەدار بی.

هەملیت: فریشتەییەک دەبینم کە لەوانە ئاگەدارە. بەلام، دەی، با پێکەوم
بۆ ئینگلیز. خودات لەگەڵ، دایە گیان!

پاشا: ئەی له باوکی خوشەویست، هەملیت! مالاوایی ناکە؟

هەملیت: هەر دایکم. باوک و دایک و ژن و میردن، ژن و میردیش هەر
پەیکەرێکن؛ کەوابوو هەر دایکم.

وهرن، روو له ئینگلیز!

[دەجێتە دەری]

پاشا: شوینی بگرن، پێ بەپێ. کشتی بکەن تا له کەشتی هەلۆزێ.
دەرنگ نەکەن؛ ئەمشەو دەبی شوینبەر بکری. دە بچن! هەموو
شتتیک هەر بەو چەشنە دیاربکراوە و دیار دەی لەسەر نراوە
بەئەنجام بگات. تکایە پەله بکەن.

[روزینکرانتز و گیلدینیسستیرن دەچنە دەری]

جا، ئینگلیز! ئەگەر تۆ له عەشقی من، رەبەق ریز بگری؛ چونکە
هیزی بەربلاوم ئەو هەستەیی له دلت داناو و هیشتا جیبی
زامەکانی شیرێ پاشای دەفمارک لەسەر لەشتەو سوورن و ساپێژ
نەبوون و بی خورتی بەرتیلیمان دەدەیت، ناکری فەرمانی
حکوومەتیمان سارد وەرگیری کە بەراشکاوی لەسەر چەند دێر
راگەیانداو و بەگشتی جەخت لەسەر یەک خالە: مەرگی

شانۆی چوار - دهوروبه‌ری قه‌لای ئیلسینور

[فورتینبراس و له‌شکره‌که‌ی دینه‌ سهر شانۆ]

فورتینبراس: ده‌بچۆ، سهرکرده! له‌ لایه‌ن منه‌وه‌ ریزی پاشای ده‌مارک بگره‌، پیتی بلتی له‌سه‌ر ئیزن فورتینبراس ده‌یه‌وئ له‌شکره‌که‌ی - به‌پیتی به‌لینمان - له‌ مه‌لبه‌ندی ژێر ده‌سه‌لاتی تیپه‌رینتی.

قه‌راه‌که‌شمان بۆ یه‌کگرته‌وه‌ ده‌زانی؛ نه‌گه‌ر جه‌نابیان ئاره‌زوومه‌ندی چاوپتیکه‌وتن بن، ئه‌رکمان له‌ خزمه‌تییدا جیبه‌جی ده‌که‌ین و ئاگه‌داریان ده‌که‌ین.

سهرکرده: سهر له‌ پیتی فرمانم، قوربان!

فورتینبراس: له‌شکر له‌سه‌رخۆ ریکه‌ون.

[هه‌مووان ده‌چنه‌ ده‌ری جگه‌ له‌ سهرکرده]

[هه‌ملیت، روزینکرانتز، گیلدینیستیرن و چه‌ند که‌س دینه‌ سهر شانۆ]

هه‌ملیت: چۆنی، جه‌ناب! ئه‌وانه‌ هه‌یزی کین؟

سهرکرده: هه‌یزه‌کانی پاشای نوروین، ئه‌فه‌ندم!

هه‌ملیت: له‌سه‌ر چ مه‌به‌ستی، قوربان! تکایه‌؟

سهرکرده: له‌ دژی به‌شی له‌ پۆله‌ند.

هه‌ملیت: فه‌رمانده‌ریان کتیبه‌، قوربان؟

سهرکرده: برازای پاشای پیری نوروین، فورتینبراس.

هه‌ملیت: جا به‌ته‌مای سه‌رانه‌ری پۆله‌ندن، ئاغا! یان به‌شیکێ سنووری؟

سهرکرده: راسته‌که‌ی و بی باریکرتیسی، بۆ ده‌سکیشان به‌سه‌ر به‌شیکێ

بچووکێ ئه‌و خاکه‌ ده‌چین که‌ هه‌یج که‌لکێکی نییه‌ جگه‌ له‌

نیوونیشان. [ئه‌من بۆ خۆم] به‌پینج فلسیش، هه‌ر پینج فلس

به‌کری نایگرم؛ زیاتر له‌وه‌ش بۆ نوروین یان پۆله‌ند، گه‌ر

نه‌ختیش مامه‌له‌ بکری، بایه‌خی نییه‌.

هه‌ملیت: که‌وابی، پۆله‌ندییه‌کان قه‌ت بۆ پاراستنی رانا به‌وه‌.

سهرکرده: با، هه‌ر ئیستاکه‌ش پینگه‌ و بنکه‌یان لێداوه‌.

هه‌ملیت: دوو هه‌زار گیان و بیست هه‌زار پاره‌ کیشه‌ی که‌ لاوه‌یه‌ک

چاره‌سه‌ر ناکه‌ن! ئه‌مه‌ به‌هۆی دومه‌لی ئامله‌ و ئاسایشی به‌رفراوانه‌

که‌ له‌ ناوخۆه‌ سه‌ری هه‌لداوه‌ و له‌ ده‌ره‌وه‌ هه‌یج سونگه‌یه‌ک نانوینت

که‌ مرۆف بۆچ ده‌مری.

به‌رپزه‌وه‌ سوپاست ده‌که‌م، جه‌ناب!

سهرکرده: خوات له‌گه‌ل، ئاغا!

روزینکرانتز: ده‌کری تکاتان لێ بکه‌م ری که‌وین، قوربان؟

هه‌ملیت: ئه‌من زوو خۆ ده‌گه‌نیم. ئیوه‌ تۆزی بکه‌ونه‌ پێشه‌وه‌.

[هه‌مووان ده‌چن جگه‌ هه‌ملیت]

چلۆن هه‌رچی ده‌بینم له‌ دژم ده‌دوی و له‌سه‌ر ئه‌و تۆله‌ تاساوه‌ دنه‌م

ده‌دا! جا مرۆف چیه‌، ئه‌گه‌ر به‌ره‌م و به‌هره‌ی ژبانی هه‌ر خورده‌

خوره‌سه‌ بێ؟ چوارپه‌لێکه‌ و چی تر نه‌. بی گومان ئه‌وه‌ی که‌ به‌وه‌ها

هزر و بیرتکه‌وه‌ خولقاندوویه‌تین و هه‌یزی دیتنی داها توو و

رابردووی پێ داوین، ئه‌و توانا و ئه‌ندیشه‌ خودا وینه‌یه‌ پێ نه‌داوین

که‌ له‌ گیانماندا قه‌وزه‌ و که‌زی لێ بکه‌وی و بی که‌لک هه‌لگه‌ری.

جا، چ بیر لێبراو بیه‌کی چوارپێ وینه‌یه‌؛ چ دله‌ راوکییه‌کی له‌ ترس

رواوه‌ که‌ له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌ هه‌نده‌ به‌وردی بیر ده‌که‌مه‌وه‌؟

بیرکردنه‌وه‌یه‌ کیش که‌ چوار کوته‌ و ته‌نیا کوتیکێ له‌سه‌ر ئاوه‌زه‌ و

سێ کوتی تری ترس و دله‌ کوته‌؛ نازانم بۆچی هه‌ر ده‌ژیم بێژم «ئه‌و

کاره‌ ده‌بێ جیبه‌جی بکری». ئه‌نگیز، ئیراده‌، ئاهیز و ئامراز

کردنیشم هه‌یه‌. ماناگه‌لی گه‌وره‌، وینه‌ی ئه‌رز، دنه‌شم ده‌ده‌ن.

شایه‌ تیبه‌که‌شی هه‌ر ئه‌م له‌شکره‌ به‌رفره‌ و ته‌یاره‌، سهرکرده‌که‌یان

شازادەيەكى ناسكۆلە و نەرموو، گيانى پفدراو لە پياوھەتییەكى خودا پێداو دەمەگالته دەكا بەوھى قسەت بێ و بەچاو نەبیینى؛ گيانى دەرفەنا و بێ بەقاي دەدا لە ھەر چى چارەنووس، مەرگ و مەترسى دەوێرن پرووى تى بکەن، تەنانەت لەسەر توکڵ ھێلکەيەك. مەردى راستەكى لەوھدا نىيە نەجوولیتەوھ گەر ھۆبەكى پتەوت نەبێ؛ بەلکۆكە شەرەف ھاتە کايەوھ، دەبى لەسەر پووشیکيش شەر ھەلگرسینى.

جا چۆنە ئەمن خۆم گير داوھ؛ بابم کوژراوھ؛ داىكم داوینى پيس ھەلگەراوھ، خرۆش کەوتووھ لە خوین و بیرم و ھەر دەس رادەگرم ھەمووى دامرئ؛ لە حالیکدا، شەرمەزار بەخۆم، مەرگی ناشکرای بیست ھەزار پياو بەچاو دەبینم لە پێى خەيال و تەنيا بۆ خاتر ناوبانگ دەرکردن روو لە گۆرەکان، وەھا ریبان گرتووھەر دەلبى بۆ نێوى پێ خەویان دەچن. شەرکردن لەسەر چەپالە ئەرزی کە جینگای نییە بۆ ئەو کۆمەلە دەس بکەنەوھ و بەس گلکۆ و گۆرى لئ نابیتەوھ تەرمیان داپۆشئ؟ ھا، لە ئیستاوھ، بیرم خویناوى ھەلگەرپنم، دەنا ئیتر پوولئ بايەخم نییە!

شانۆى پینچ - ئیلسینور - ژوورى لە قەلاد

[مەلەكە، ھورەیشیو و پياوئىكى پاىبەرز دینە ژوورى]

مەلەكە: ئەمن قسەى لەگەل ناكەم.

پياو: پێ داگرە بۆ دینتى جەنابتان. بەراستى شىواوھ؛ روچى ئاتاجى دلخۆشى دانەوھە.

مەلەكە: چىيەتى؟

پياو: زۆر باسى بابى دەكا؛ دەلئى بیستووېه دنیا دەلەسەى لیبە، كولوزە و نوزەيە و لەسەر دل دەدا. گومان ھەلخەر لەسەر ھىچرپوچ دەچلەكیتەوھ، بەگومان وشك قسان دەكا و قسەكانیشى مانایان ھەيە، بەلام نیوھ و ناتەواو. وتەكانى ھىچ نین؛ بەلام تیکەل و پیتكەل دوینەكەى، گوێگران ھان دەدا رێكییان بێن؛ نیشانەى بۆ دانین و وشەكانى ھاودەنگى بیروپراى خۆیان لەپال یەك دەچن؛ بەچاو داگرتن و ئاشیرەت و دەسبادان حالییان دەكا شتیک ھەيە كە بیری لە سەرەوھ خەرىك بکەن. گەرچى ئەو شتە جیبى متمانەش نەبى، زۆر نالەبارە.

ھورەیشیو: باشترە قسەى لەگەل بکرى؛ دەنا ھەرزەتۆو لە بیروباوېرى ئاژاوەگىران دەپژینى.

مەلەكە: بابیتە ژوورى.

[پياوھەكە دەچیتە دەرئ]

مەلەكە [لەبەرخۆیەوھ]:

روح فاسیدە و پاژینەى گوناح ھەر فەسات دەبى
گوناح كافی دى پێ وایە ئیستا كارەسات دەبى
لە گاس و گومان ھیندە لەم پرە و كیرە لە پەتکى
تۆمەیدركیتە خوئى لە ترساندا دەلەرئ و دەتکى
[ئوفیلیا، پەرت و پەرتیشان دیتە ژوورەوھ]

ئوفيليا: له كوتيه، جوانه مهله كهى ده نمارك؟

مهله كه: ئادهى چۆنى، ئوفيليا؟

ئوفيليا [به لاولاندنه وه]: چۆن بى ئه ويني راست و پاك ئيتتر

جيا بكه مه وه له ئه ويني تر؟

به پيچ و كلاو و ئاسا و عابا كهى

به سۆلى سه ر پى و پاله و پيلا كهى

مهله كه: داخه كه م، خانمه خاسه كه، ئه و نه غمه بۆ چييه؟

ئوفيليا: چى ده فهرمووى؟ نا، تكايه سه ر نجم بدن.

[به لاولاندنه وه] خانم! مرد و چوو ئه و مرد و چوو

له ژوور سه ريه وه گيا روواوه

له خوار پييه وه به ردى دانراوه.

ئهى هاوار!

مهله كه: نا، ئوفيليا! نابى.

ئوفيليا: تكايه گوى شل بكهن.

[به لاولاندنه وه] كه فنه كهى سپى به فرى كوستان بو...

[پاشا ديتنه ژوورى]

مهله كه: به داخه! سه يرى بكهن، قوربان!

ئوفيليا [به لاولاندنه وه]:

له گول و خونچه رازاوه و جوان بو

كه تهرمى ره وان كرا بۆ سه ر خاك

هاورپى نه كرد بارانى ئه سرين ئه وينى كى پاك.

پاشا: چۆنى، خانمه جوانه كه؟

ئوفيليا: باشم. خودا خه يرتان بدا! ده لىن بايه قوش كچى نانپاتى^(۱) بووه.

(۱) له چيروكاندا هه يه كچى نانكه رىك نانى به مه سه يح نه داوه و به شيوه ي بايه قوش

هه لگه راوه.

ئهى خودا! ئيمه ده زانين چين؛ به لام نازانين چۆن ده بين.

به ره كه تى خودا له سفره و خوانت.

پاشا: شىت و ليوه ي باوكييه تى.

ئوفيليا: تكايه له و با به ته وه باس نه كه ن؛ به لام كه پرسى اريان كردن

مانا كهى چييه، ئه و ديان پى بلين.

[به لاولاندنه وه]: سبه ينى رۆژى فه لىنتاينمانه

له كاتى كى زوو له و به ريه يانه

ئه من كى رى كى به ر په نچيره كه ت

چاوه رى م بيمه فه لىنتاينه كه ت.

كو ر را ده بيت و به رگى ساز ده كا

ده ركى ژووره كهى له روو باز ده كا

كچ داوه ت ده كا به فهرموو فهرموو

كه چوو به كچى له وى ده رنه چوو

پاشا: ئوفيلياى جوان!

ئوفيليا: به راستى نابى؛ سوندى له سه ر ناخۆم. به لام هه ر ده بى دوايى پى

بينم.

(**) سوتندم به مه سه يح به وهى چا كه يه

شه رميش شه رمه سار روو حه ياكه يه

وا لاوه كو ران كچ دلگه رم ده كه ن

ته نيا بۆ ئه وهى به مه رام بگهن

(**) ئه و پارچه ده ق به ده قى ئىنگليزى به كهى وه رنه گى ر را وه ته وه به لام مانا و مه به ست

هه ر پاريزراوه.

به خودای سویند جیگای سه رکۆنه

کچ گوتی:

به ره وهی که من بئمه داوینت

وادهی شاییت دا کوانی به لئنت؟

کوچه هاته جواو:

شاییم بۆت ده گرت به هه تاو سوینم

گهر خۆت نه خستبای زوو له داوینم

پاشا: چ ماوه یه که وای لیهاتوو؟

ئوفیلیا: به هیوام هه موو شتی به خوشی هه لگه ری. ده بی نارام و هئیم بین؛

به لام من ناتوانم نه گرییم که وه بیرمدا دی به گلکۆی ساردیان

ده سپارد. براهه بئشم ناگه دار ده بی؛ ئیتر سوپاسی هاو ده نگیتان.

وه ره، کاشه وانه کهم! شه و باش، خانمه کان! شه و باش خانمه جوانه کان!

شه و باش! شه و باش!

[ده چیتته ده ری]

پاشا: شوینی بگرن نهنگ. چاک له بهرچاو بی، تکایه.

[هوره بئشیو ده چیتته ده ری]

ئاخ، نه وه نارای خه میکی قووله، هه مووی له مهرگی بابیه وه

هه لده قوولتی. ئای! گیر ترود! گیر ترود! که خه م و خه فهت روو له

پیاو ده کهن، یه که له شوین یه که و شو قار ئاسایی نایه ن؛ به لکو

به کۆمه ل له شکر خه ده کهن.

یه کهم کوزرانی بابی نه و کچه، پاشان کوره کهت چوو، که هوی

ناردنی له سه ره دادگه ری ئیسه و گه نه کاری خوی بوو. جا

سه ره لئیشیواوی خه لک و هزر و خه یالی ناخار و ناحه ز که

میشکیانی داگرتوو و سرتسه رتبان بۆ مهرگی پولونیوسی چاک،

که و ا پهل پهل و به وسکت وسکت نه سپه رده مان کرد، بلاوه.

ئوفیلیای به سه ته زمان، داماو هه لگه راوه و بیبری لی براوه، جا

ئیمه ی مرۆف که بیرمان لی برا هه ره نه خشیک یان چوارپایه کی

ته و اوین؛ له دواییش و له سه ره هه مووی نه مانه ش، براهه ییشی له

په ناوه ها تووه ته وه له فه ره نه سه. خواردنی خه یاله و له ته مه دا

گیراوه. وزه وزیش بۆ تووش کردنی گوئی به قسه ی چلکینه ره سه باره ت

به مهرگی باوکی کهم نییه گومانیش نییه بی به لگه و پرتۆ نه م گوئی

بۆ نه و گوئی بوختان بۆ ئیمه ش هه لده به ستن.

ئاخ! گیر ترودی ئازیم! نه م به سه ره هاتانه وه کو تفه نگی سه ره پر له

چه ند لاوه نه که مهرگی، سه د مهرگم پی ده چیتن.

[ده نگی هه را و هاوار دی]

مه له که: نه ی هاوار، نه و ده نگه چیه ؟

پاشا: پاریزه ره سوپسیه کانم له کوین؟ ناگاتان له ده رگا که بی!

[راسپارده یه که دیتته ژووری]

چ خه به ره؟

راسپارده: خو ده ریاز کهن، قوریان! زه ریا هینده هه لمالاو، هه لئایه به سه ره

لیواره که بیدا و زه ویوزاری ده و روبه ری هینده زاله به ره هه لئامتری

که له یرتیبسی لاو - سه ره کرده ی لاریگه ران - نه فسه ره کانی

جه نابتان ده تارینی. گه لی یاخی پئیشه وای بانگ ده کهن و

ده لئی جیهان سه ره له نوئی ساز کراوه، بنچینه و ره گه ز له بییر

کراوه، دابونه ریت نانس، درۆشه و دژوینی هه مه جۆره ده ده ن،

به ره ز هاوار ده کهن:

«هه لئیده بئیرین له یرتیبسی پاشا بی.» هه ر کلاو و ده سمال، ده س

و زوانه به ره ز به ره و هه ووران را دبنه وه و سه ره جه م پیکه وه هه ر

دەيلتېنەوہ:

«ھەر دەبى لەيرتېس پاشاى ولات بى. با لەيرتېس شا بى»

[دەنگ دېتە ژوررى]

مەلەكە: چەندە لەسەر ھەست لەسەر شتى پەست ھاواريان بەرزە. ئاى!

ئەمە لە رى لادانە. ھەى سەگە سېلەكانى دەماركى!

پاشا: دەرکەكانيان شكاند.

[لەيرتېس و چەند كەس دېتە ژوررى]

لەيرتېس: پاشا لە كوتتېە؟ [پوو لە ھاورېتيانى] ئاغايان، ئىو ھەمووتان

لە دەرى راوہستق.

ھەمووان: نا، با بېتېنە ژوررى.

لەيرتېس: تەكايە! ئېزن بدەن.

ھەمووان: باشە، باشە.

لەيرتېس: سوپاستان دەكەم. دەرگاكە بپارېزن.

[لايەنگرانى لەيرتېس دەچنە دەرى]

ھەى پاشاى پېسەلە! باوكم بەرەوہ.

مەلەكە: لەسەرخۆ، لەيرتېسى ھېژا.

لەيرتېس: ئەو دلۆپەى خوتېنم كە لەسەرخۆ بى، بەزۆلم دەزانى؛ دەنگى بى

نامووسى لە بابم دەكا؛ تەنانەت داخى دوخمانېش لەسەر دېمەنى

پاك و بى پەلەى داىكىشىم دەنى.

پاشا: ئەو ھۆى چىيە، لەيرتېس! ياخيگەربىيەكەت ھىندە دېئاسا

دەنوئىنى؟ وازى لى بېتە گىرترودا! بابەتى ئېمە ترسېكت نەبى.

پارېزەرى ئاسمانى وھا قەلايەكى لە دەورەى پاشا ھەلداوہ كە

غەدر و خەيانەت ھەر لە دوورەوہ چاو دادەبېرى لەوہى كە بىكا و

ھەولتى پى نادرى بەمەبەست بگا. جا بلتى بزائم لەيرتېس! بۆ وھا

تېكھالائوى؟

وازي لى بېتە گىرترودا! قسە بكە، پياو!

لەيرتېس: بابم لە كوتتېە؟

پاشا: مردووہ.

مەلەكە: بەلام نەك بەدەستى پاشا.

پاشا: بەھىلە داواى مافى بكا.

لەيرتېس: چۆن بوو كە مرد؟ نابم بەكايەى دەس. ئەمەگ و سەر

دەسپېرداويشم بەجەھەننەم! سوئند و پەيمان بەتوون و تەوہس!

حورمەت و حەيا بەچالە قووتە! لە نوور و نقرەش ھىچ باكم

نېيە. تا لەسەر ئەم خالە راوہستاوم، دونيا و قىامەت لە چاوم

ونە با بېت ھەرچى ھات؛ تەنيا بەتەواوى تۆلەكردنەوہى بابم

دەوى.

پاشا: كى بەرۆكت دەگرى؟

لەيرتېس: كەيفى خۆم، نەك تەواوى جىھانىش. بۆ دەس و دەسەلاتېشم

وايان دەس پېتە دەگرم - با زۆر كەمېش بن - رى درېژ بېرن.

پاشا: لەيرتېسى چاك، ئەگەر پېت خۆشە راستەقىنەى مەرگى باوكى

ئازىزت بزانى، ئاخۆ ژېرانەيە بۆ تۆلەكردنەكەت - بەختەكى و بى

وردبەونەوہ - لە دۆس و دوژمن، بەرەندە و بردراو دەس بكەيتەوہ؟

لەيرتېس: ھىچ كەسى، جگە لە دوژمنەكانى.

پاشا: دەتەوى بېانناسى؟

لەيرتېس: بۆ ھاوہلانى، باوہش و باھۆم بەم چەشنە بلاوہ و وئەى قازى

قولېنگ [چۆن سىنگ دەدرى تا بېچوہەكانى لە گيانى بخۆن

لە برسان نەمرن، خوتېنم لە پېناو گشتيان بەخت دەكەم.

پاشا: ھا، ئېستا وەكو كورپكى چاك و جوامېرېكى راستۆك قسان

دهكەى. ئەمن لە مەرگى بابتدا بى تاوانم و بەراستى لەبەرى
خەمبارم؛ جا وەكو پۆزىش لە پيش چاوانت پرون دەبیتەوه.

[دەنگى دیتە ناو؛ دەلى: با بچیتە ژوورئ]

لەبىرتىس: چىيە ئەوه؟ ئەو دەنگە چىيە؟

[ئوفىلىيا دیتە ژوورئ]

لەبىرتىس: ناخ، ئاگر! مېشكەم وشك ھەلقچىنە! فرمىسك! ھەوت جارتەر
سویراىت دابى و برست و سوڤماى چاوم بسىنە! بەو خودايە،
تارانى شىتیت و قورس و ھەردەگرم، تەرەى تەرازوو تا بن بخەوئ.
ناخ گولالە سوورەى مانگى گولان! كچى نازار! خوشكى دلئوان!
ئوفىلىياى جوان!

ئەى خودا، تۆ رابەردارى بىرى جوانە كچى و چرچ ھەلگەرى و
ھىزى لى بىرى وەك ژىنى بىرى؟
سروشتى مەروڤ كە ئەو بىندار بى گەلى جوانە و بۆ ئەو جوانىيە
نەختىنەى بەنرخ گىيان بەرى دەكا لەدوى ئەو شتەى كە خوڤى
دەوئ.

ئوفىلىيا [بەلاوانەوه]: دارە تەرم كرا بەكەفنى لادراو لەسەر عوزارى

ھەى داخى گران ھەى داخى گران داخە گرانە

بارانى فرمىسك لەسەر مەزاري بەخور دەبارى

لاى تۆ خوڤ، كەڤوكى خۆم!

لەبىرتىس: لەسەر خوڤ و رىكوپىكيش ھانت بەدایەم بۆ تۆلە ئەستاندن ھىندە
تاوت نەدەدام.

ئوفىلىيا: دەبى بەدەنگ بىلىتى «ھەى نخوون بەخت! ھەى نخوون بەخت!»
تۆش بانگى بكە «نخوون بەخت».

ئەى چەندە بۆ بەرتەوانە جوانە! چىرۆكى خولامە خوڤىيەكەى كەوا
كچى خاوەنەكەى رڤاند.

لەبىرتىس: ئەم قسە ھىچو پوچانە بى ناوەرۆك نىن.

ئوفىلىيا: ئەمە گولالە سوورەى، بۆ بىرە وەرەيە. تەكايە، ئەو بىرەم كە.

ئەو ھەش گول و ھەنەشەى ڤەرەنگىيە، بۆ بىر كەرنە وەرەى.

لەبىرتىس: وانەىك بۆ ڤىرەون لە شىت و شەواكىدا بىرە وەرى و
بىر كەرنە وەرەى، پىتك دىن.

ئوفىلىيا: ئەمەش رازيانە بۆ خەلتە كەرن، بۆ تۆ بى مەلەكە تاجەملوكيش بۆ
بى ئەمەگى. ئەمەش سدا بە، گولەى پەژارە و پەژوانىيە بۆ تۆ بى
پاشا و نەختىكيش بۆ من. لە رۆژانى پىرۆزى يەكشەمبەشدا گولەى
گەرانە وە لە گوناحانى بى دەلىن. بەلام دەبى سدا بەكەن لەسەر
رەوتىكى جىاواز لەخۆ بكەى لە خەلكى جيات بكاتە وە.

ئەمەش گولە مەرورەيە. بەنياز بووم چەپكە يەكيش و ھەنەوشەت
بەدەمى، بەلام كاتى كە با بىم مرد ژاكا و ئەوگار ھەلگەرا. دەلىن
مردنىكى چاكى كەرد.

[بەلاوانەوه] ئاخى رابىن^(۱)ى جوان و دلپاك تەنيا خوڤىمە.

لەبىرتىس: بىر و برىن و ھەست و تەنانەت ئاگرى دۆزەخىش جوان و دلڤىن
ھەلدەگە پىنى.

ئوفىلىيا [بەلاوانەوه]: تۆ بلىتى دىسان بىتە وە؟

تۆ بلىتى دىسان بىتە وە؟

نا، نا، ئەو تازە مەردو وە

تۆش بچە سەرت بنە وە

قەت پروومان تى ناكاتە وە.

رڤىنى سىپى وەكو بەفران بوو

سەر و قىزى نەرم وەكو كەتان بوو

(۱) ئوفىلىيا لە ویدا كورتەىك لە بەستەكانى رابىن ھوود ئىتەتە وە.

چو به جیتی هیشتین نه ما که یئو به یین
چ فایده ئیتر به خودا بده یین
له خودا داوای به خشینی بکه یین
ههروه ها بۆ رۆحی ته وای مه سیحیه کان، له خودام داوایه.
خوداتان له گه ل.

[ئوفیلیا ده چیتته ده ری]

له یرتیس: ئه ی خودا! به چاوه ی!

پاشا: له یرتیس! ده بی له و خمه دا هاو به شیت بکه م؛ ده نا مافی منت حاشا
کرده وه. ده بچۆ، خۆرا، ژیرترین هاوه لانت هه لبرێره با گوئی شل
بکه ن و له نیوان من و تۆدا داوه ری بکه ن.

ئه گه ر - راسته وخۆ یان په نابا - شوینی ئیمه یان بۆ ده رخستی،
پاشایه تیمان، ژێ و ژیا ئمان، ته وای ئه وه ی کراوه ته ناومان،
به شانازییه وه پیشکەشت ده که یین؛ به لام وانه بوو، تۆ ده بی له سه ر
ره زامه ندی خۆت، هیمن و هیدی گوئی له فه رمان بی و ئیمه ش
هاو باهۆ له گه ل و ره ی تۆ په یمان ده به ستین هه لی سوکنایی رۆحت
پیک بینین.

له یرتیس: به ئی با وای. هۆی مردنی، گورج له په ناوه له خاک کردنی، نه
خه لاتییه ک، نه شوور و شیر، نه یالته به ری بۆ نواندنی که وان
و تیری، بۆ سه ر ته رمه که ی، بی دابونه ریت بی پرسه گرتن، بی
ژنه فتنی ده نگ شیوه نکردن. ده لیبی له ئاسمانه وه بۆ ئه رز
هاتوه، که ئه من ده بی ئه و نه ییبیه ئاشکرا بکه م.

پاشا: وا بکه؛ جا له کویدا دهستی تاوان ده رکه وئی، ته وژمی ته وه ری لئ
که وئی.

تکایه! له گه ل و ره.

[ده چنه ده ری]

شانۆی شهش - ژوو ریکی تر له قه لادا

[هوره ییشیو و پاکاریک دینه ژوو ره وه]

هوره ییشیو: کین ئه وانه ده یانه وئی له گه ل م قسه بکه ن؟
پاکار: گه میوانن، قوربان! ده لئین نامه یان پینه بۆ جه نابت.
هوره ییشیو: با بینه ژوو ری.

[پاکار ده چیتته ده ری]

نازانم له کام پارچه ی جیهانه وه، هه والیان گرتووم له لایه ن جه نابی
هه ملیته وه نه بی.

[گه میوانان دینه ژوو ری]

گه میوان: سلاوی خوداتان له سه ر، قوربان!

هوره ییشیو: له سه ر تۆش بی.

گه میوان: یاخوا قوربان! تا ره زای چ بی. نامه یه ک هه یه قوربان! له لایه ن
پاسپارده یه که وه که ئه رکی ئینگلیزی بی درابوو بۆ جه نابت؛
ئه گه ر نیتوتان هورده ییشیو بی هه ره ها که بی گوتراوم.

هوره ییشیو [نامه که ده خوینته وه]: «هوره ییشیو! که چاوت به م
نامه یه که وت، هه لی چاوپیکه وتنییک بۆ ئه م پیاوانه له گه ل
پاشا پیک بینه؛ نامه یان پینه بۆ ئه و. ئیمه دوو رۆژمان به سه ر
زه ریاوه بی چوو، زری چه ته یه کی چه کدار ره تی گرتین. که دیان
باده وانه که مان برفیتمان نییه، نازییه تییه کی ناچاری بۆ شه ر
یه خه ی گرتین. له تیکه ه لچونه که دا خۆم له گه میه ی ته ریده کان
هاویشت و هه مان کات دوور که وتینه وه له گه میه که مان و ته نیا
من بووم به بارمته یان. جا ئه م جه ردانه جوامیرانه له گه ل م دا
جوولا و نه ته وه. چاکی ده زانن ده بی چ بکه ن؛ ئه منیش بریاره
برایسیان بده مه وه. با پاشا نامه کانم که نار دوومن به دی بکا؛

تۆش گورجوگوڭۆل - چۆن پىياو له دەس مەرگ هەلدى - خو
 بگهينه به من. باسى وام لايه كه گویت ژنهفتى زمانت لهنگ
 ببى؛ گەرچی هیشتا هەر فرهفره سووکه و برستى پیتکان
 دۆزکەى نيبه. جا ئەو پىياوه چاکانه بهریت دهکهنه ئەو شوپنهى
 که هم. روزبنکرانتز و گیلدینستیرن ریتی ئینگلیزیان گرتووه
 بهر. سهبارەت بهوانیش زۆرم پىیه بلیم.
 «ئەوهى که له خوۆتى دهزانی؛ ههملیت».

وهرن پیتی راگه یاندنی نامه کانتان نیشان بدهم و زوو بهزوو
 پینموونیم بکهن بۆ لای ئەو کهسهى که نامه کانتان لى
 وەرگرتووه.

[دهچنه دهرى]

شانۆى ههوت - ژووړیكى تر له قهلاډا

پاشا: ئیستا دهبی ویزدانت مۆرى بی تاوانیم له سهردانى و تۆش بهدل،
 ئەمن بهدۆس بزانی؛ ههروا که بیستت و گویت ناگه داره، ئەوهى که
 بابى پایه بهرزتى كوشت به تهماى گرتنى ژبانى من بوو.

له یرتیس: جوان دیاره؛ بهلام پیم بلین چۆن له دژی ئەو کردهوه هینده
 که لینه، ئەو پیاو کوژییه رانه بوونهوه، له حالیکدا ئاسایشتان و
 بیراییتان و ههر پتوبستییه کی تر ههلی ده سووراندن؟

پاشا: ئەها، بهدوو هۆی تاییه تی. رهنگه له لای تۆ زۆر جر و جۆنگن؛
 بهلام لهکن من گهلی گرینگن: مهله که داکی گیانی! کهم نه و
 زۆر، له چاو ئەو دایه و منیش - له سههه ئەمهگ بی یان ئازاری
 گیان، ههر کامیکی بی - هینده ژیانم به گیانی مهله که وه به سراوه،
 وهکو ئەستیره چۆن ههر له دهوهری دۆزیک ده سوورئ، چم له دەس
 نایه به دەس ئەو نه بی. هۆی دووهم که بۆچ بۆ مۆلک و میللهت
 ئاشکرای ناکه م: حهز و ویستنی له راده به دهری جه ماوهری خه لک
 به رانه به وه، که خه له ته کانی له کانیای دلیان نوqm دهکن و
 وهکو ئەو کانیای گل دهکا به گول^(۱)، خه بت و خه تاکه ی به خه یر و
 خاسه هه لده گیت نه وه؛ جا تیره کانم بۆ گیت نه لوو که یه کی ئەو تو و توند
 نابن - سووک داتاشراون و به رهو پاش روو له که وانه که ی خو م
 بازره دهکن و ئامانج ناپیتکن.

له یرتیس: با ئیتر منیش باوکیکی مهزمن له دەس ده چن؛ خوشکم تووشی
 شیتنی بکری؛ خوشکی که پله و پایه ی بهر له م رووداوه، له شانی

(۱) له دهقه ئینگلیزییه که یدا هاتووه: وهکو ئەو کانیایه که چیتو دهکا به بهرد. له
 سهردهمی ئیلزابیتییه کاند - واته سهردهمی که شکسپیر ژیاوه - باوه ریان و ابووه
 چه ند کانیاییک له ئینگلیزدا ئەو گه وشینه یان هه یه.

کیژی هاوتهمه نی خوئی - نهک هر ته او بوو - گهلئ بهرتر و
وینهی هر نه بوو له رووی دونیاوه. بهلام تۆلهی منیش ها
به دواوه.

پاشا: خهون له خو مه که ئه و بابته. ناشی پیت و ابی ئیمه له وها که واهه
و کابیتی که نه گومه و نهژی دروس کرابیتین، راوهشی ریشمان
بله رینیتته و به گالته و گهمه ی ژبانی بزانی. هینده ی پی ناچن
ئاگه دار ده بی.

ئه من باو کتم گهلئ خوش ده ویست، دیاره خوشمان گهلئ خوش
ده وئ. جا هیوادارم تی بگهی و بزانی چی ده لیم.

[راسپارده یه که به نامه وه دیته ژووری]

چ بووه؟ هه وائ چیه؟

راسپارده: نامه، قوربان! له هه ملیته وه. ئه مه یان بو خزمه تی پاشا و
ئه مه شیان بو مه له که یه.

پاشا: له هه ملیته وه؟ کی هیناویه تی؟

راسپارده: گه میوانان قوربان! وایان گوت، بو خو م چاوم پیمان نه که وتووه.
کلادیو به منی داوون و ئه ویش له چه پهره که وه ری گرتوون.

پاشا: له یرتیس! با توش به گوئییه وه بی. به جیمان بیلن.

[راسپارده ده چیتته ده ری]

پاشا ده بخوینیتته وه: «پایه بهرز و بهرپز! با بزانی له هه ریمی ژیر
ده سه لاتتاندان رووت و ره جال دابه زراوم. بو سه یینی داخوازی
چاویپکه و تنیکم له گهل پاشا هه یه؛ که به خزمه ت گه بستم، سونگه ی
- له پیش داوای لیبووردنم هه یه - ئه و له ناکاو و سه مه ره گه رانه وه یه
را ده گه نیم. هه ملیت»

ده بی مانای چ بی؟ ناخو هه موویان گه رابیتته ته وه؟ یان فیل و
ته له که یه و چی تر نه؟

له یرتیس: ده سخه تی ده ناسن؟

پاشا: ئه مه ده سخه تی هه ملیته. رووت و ره جال! له په راویزه که شهیدا ده لئ،
ته نیا!

ده توانی رینموونیه کم بکه ی؟

له یرتیس: منیش تیدا ماومه ته وه؛ به لام ئیزنی بدهن بیت. زامه که ی دل می
هینا و ته جو ش؛ هینده بمیتم و چا و له نیو چاوی بلیم: «ئه وه تو
بووی وات کرد.»

پاشا: که وایه له یرتیس! چون وای لی هات؟ چون واهه لگه را؟ با بمیتم،
مل بو فه رمانم که چ ده که یه ت؟

له یرتیس: به لئ قوربان! به لام فه رمانی ناشت کردنه وه م نه ده یه ت.

پاشا: مه به ست سوکنا یی دلئ خو ته. ئه گه ر ئیستا گه رابیتته وه - که ده بی له
سه فه ره که ی بکو لیمه وه - مه به ستی و ابی ئیتر ملی پیوه نه نی،
چه شه ی ده که م بو چالاکیه ک، که ئیستا له بیرمدا سه ری هه لدا.
چاره ی لی بیری و چاوی سپی کا. له سه ر مه رگیشی بای لو مه هه ل
نه کا. ته نانه ت دایکی شی لی نه پرسیتته وه و به رووداویکی
هه لکه وتی بزانی.

له یرتیس: قوربان! سه ر به فه رمانم. جا خو زگه و اشی نه خشه دارپژن که
رسته ی کاره که من بم.

پاشا: ریک ده قیه تی. له و ده مه وه که لیتره رویشتووی با ست زور کراوه،
ته نانه ت هه ملیتیش زوری بیستووه که چه نده له و تاییه تییه ی
خو تدا شاره زا و زانای. توانا و تانینه کانی ترت به گشتی ئه وه نده ی
ئه و تاکه تواناییه ت لکی ئیره یی له گیانی نه کردووه؛ گه رچی
ئه هوه له لای من بی نمودترینیانه.

له یرتیس: چ تاییه تییه ک، قوربان؟

پاشا: هەر ئەو گولنەنگەى سەر کلاوى گەنجى، که پیتوبستیشە، جلی سووک و سادەیهک که گەنج لە بەرى دەکا که مەتر لە کەوا کە لپۆسى بە ساللاچوو - که بۆ نواندنى سەلامەتى و سەرورەبىیە - پیتکە و تووى نىیە.

دوو مانگ لە مەه و پیتش بەرزە پیاویتیکی نورماندى لێرە میوان بوو. ئەمەن خۆم دیومە و سوارانم لە گەل فەرەنسەبىیەکان گەلێ کردوو و دیارە ئەوان لە سواریدا زۆر شارەزان؛ بەلام ئەو گەنجە لەو بابەتەوه سىحری دەگیترا؛ هەلە بەزىبە سەر زین ئەسپەکە و وەها چارواکەى کەوى خۆى دەکرد تۆ گوتت زگماک لە گەل ئەو ئەسپە ئازا و نەبەزە پۆیان تەراوه. ئەو ئەندە بەرز و بەزین کەوتە روو تەنانەت خەون و خەيالى ئەو هەش که من بتوانم ئیشى وا بکەم وە بىرمدا نەچوو.

لەبىرتىس: خەلکی نورماند بوو.

پاشا: ئا، نورماندى بوو.

لەبىرتىس: لەسەر ژبانم، هەر لاموند بوو.

پاشا: ئا، ئا، هەر خۆى بوو.

لەبىرتىس: چاکى دەناسم. ئەو گۆبەرۆک و گەنجى گەلە کەیه تى.

پاشا: ئەویش هەر ئەتوى چاک دەناسىبەوه؛ جا راپۆرتىتىکی چاکى سەبارەت بەشارەزایى و شاکارەکانت لە تیکهه لچووندا راگەياندا؛ تەنانەت باسى شىرەوانىت بوو، هاوارى دەکرد: «بەراستى کىبە چاوى لى نەکا، کەسى بتوانى رکه بەریت بکا». سوتىدى دەخوارد شىرەوانەکان هاو نىشتمانى هیز و چەپەر و چاویان نامىنى که تۆ لە ئاستیان شىر بەگەرتىنى. ئاگە! بەو راپۆرتە وەها چاوى هەملىت چنۆک هەلگەرا، هىچى پى نەکرا مەگەر داخوازی زوو گەرانەوهت بۆ ئەوهى گەمەیهکت لە گەل بکا. جا، ئاکامە کەى.

لەبىرتىس: ئاکامە کەى چ بى، قوربان؟

پاشا: لەبىرتىس! بابت بەلاوه خۆشەوىست بوو؟ یان وەکو نەخشىک لە

خەم، دىمە نىتىکی بى دلى؟

لەبىرتىس: بۆچ ئەو پرسىبارە دەکەن؟

پاشا: نەک ئەوهى من پىم و ابى بابت خۆش نەدەوىست؛ بەلام دەزانم دلەستەن لە زەماندا پرۆسکان دەدا، ئەوهش دەزانم - بەسەر هاتەکان سەلماندوویانە - زەمان پزىسک و پریشەى ئەوین دەکا بەئاگر. لەنىو شەمالەى ئاگرى ئەویندا جوړە پلئیتە یان پىفکى هەیه که بلئیسە کەى دادەنوئىنى؛ کەوا بوو هىچ شتىک لەوپەرى چاکەدا وەستاو نامىنى؛ ورە و ورىنگىش - کە دەگاتە ئەوپەرى گەشە - هەر لەخۆبەز رەبەق دادەمەرى. ئەوهى که وىستمانە بىکەین، دەبى ئەو کاتەى که وىستمان، بىکەین؛ چونکە «وىست» لە گۆران دایە و بەو ژمارەبە کە زمان هەیه و دەس تى بردن و بەسەر هات هەیه، تووشى پەنگاو و پەککەوتن دەبى؛ جا ئىتر «بریا» گوتن و ئاخ هەلکىشانە کە سوکناىى هینەرە بەلام دل تووش (*) دەکا. کەوا بوو لەزوبەز دەبى ئەو برىنە بنجەر بکرى.

هەملىت دیتەوه؛ چت دەسەلاتە کە بسەلمىنى کورى باوکتى نەک هەر بەقسە؟

لەبىرتىس: گەر ووى دا برم؛ لەنىو کلئیسەدا.

پاشا: لە راستىدا خۆین رشتن نابى هىچ جىگایەک بە پىرۆز و پارىزراو بزانتى؛ تۆلە نابى هیل و سنوورى بى. بەلام، لەبىرتىسى هیز! ئەم کارە دەکەى؟ لە ژوورە کە تدا دەرک لەسەر خو داخە؛ هەملىت هاتووتەوه، تىدەگا کە تۆ گەراوئیتەوه. ئىمە ئەوانەى چاکەت دەبىژن هەلە خرتىن و دنەیان دەدەین دىسان برىقە بخەن لەو

(*) لەو سەر دەمەدا بىریان و ابووه ئاخ هەلکىشان خۆین لە دل دەبرى و تووشى دەکا.

ناوبانگه یه فه ره نسه یه که پیتی داوی؛ له ئاکامدا دیم به دیمستان ده که یین و له سه رتان مهرج ده که یین.

ئهو له بهر بلّحی و ساف و ساده یی ئاگای له حیلله و حه و الله نییه و ورد نابیتته وه له شمشیره کان، جا تو سانا یان توژی دهس ژیر دهست راکیتشه و ئهو شیره بگره لیوه که ی تیژه و به ده سه سخته نی گیانی له تو له ی بابت بکیتشه.

له یرتیس: ئهو کاره ده که م! له سه ره ئهو مه به سه ته نووکی شیره که م نارای ده که م. له ده و اچیه که ده و ایه که م کرپوه؛ گیان پرئ که ته نیا نووکی چه قوی پی ته رکه ی و بکه وئ له له ش و خوینی لی ده رچئ، مه له مه می نییه - ته نانه ت گیراو له هه مووی ئهو گژو گیاه له که گه وشینیان له تریفه ی مانگ گرتبی - له مردن رزگاری بکا؛ گه ره ته نیا قرنجیک له له شی که وتبی.

پاشا: با زباتر له و باره وه بیر بکه ینه وه. هه لی سه نگیین کام بار بو ئیمه بی زه حمه تتره هه م بو کاته که ی هه م بو که ره سه ی. ئه گه ره نه یگرت و پیلانه که مان له بهر نه گو می جوولانه وه مان به فشه ده رچئ، باشتر ئه وه یه هه لمه تی نه ده یین. بو یه پیلانمان پا زگری ده وئ، یان دوو پیلان بی، که ئه م نه ره خسا ئه ویان به کار بی. جا ئارام بگره! بزانه م چ بکه م. ئیمه مه رجیکه ی مه زن له سه ره تازابیت نه که یین. ئا، ئه وه باشه! کاتئ که به هو ی فرت و هو زی فره گه رم دادین و تینوو یان ده بی - دیاره له رپی ئهو مه به سه ته ئه تو ده بی یارییه که توژی درژ بکه ی - داوای ئاو ده کا. منیش خو شاو یکی هه ره به بو ئنه وه له بهر ساز ده که م - که ئه گه ره هه لکه وه خو له ژاروی شیرت لابدا - هه رکه چیژی کرد، به مه به سه ت بگه یین... را وه سه ته بزانه م ئهو هه را چیه ؟

[مه له که دیته ژوو ری]

ها، چ بو وه، مه له که ی جوان؟

مه له که: هه ره نه گبه تییه و پیتی له سه ره شوینی نامه تی ده نی! توند و له سه ره یه ک ره پیمان ده نی. خوشکت خنکا وه، له یرتیس.

له یرتیس: خنکا وه؟ ئه ی هاوار، له کو ی؟

مه له که: شو ره بییه کی پان و به ربلا و له سه ره روو یاریک له سه ره ما رچاو چه تری هه لدا وه؛ وینه ی گه لا کان زوقم لی درا و ورشه و گر شه یان که و تو وه سه ره ئاو. روو له ئهو شوینه، با وه ش پر له گو ل ده که وینه ری؛ گو لی تاج خروس، چه پکی گه زه نه، گو لی مرواری و ئه ر خه وان در یژ - که شو انکاره ی دلته ر و دلچه ر نیو تکی ناحه زیان بو دانا وه؛ به لام ژنانه ی بی هه سه تی ئیمه هه ره به قامکی مردووی نیو ده بن - بو هه لپه ساردن چه پکه گو لانی له سه ره شو رایی سه ره لقه کانی، که ده سه تی له سه ره لقی گیر ده دا، لق له حه سه ره تا خو بشکی نییت و په لی بهر بدا. جا خو ی و ناسکه ده سه که و ته کانی سه ره نخوون ده بنه سه ره روو یاره که ی بن شو ره بییه که. کراس و هه وری په خشان له به ری، ما وه یه ک رابده گرن وه ک په ری زه ریا. له و کاته ده سه تی کرد به گو تنی کو نه گو رانی! دیار بوو ئاگای هه ره له خو نه بوو. ئه تگوت ئاو ژیه و له ئاو ژیا وه؛ به لام زوری نه خایاند، کراس و گجی قورس داخو سراوی کیژی هه ژاری له سه ره جو لانه ی سه ترانه وه به ره و قوراوی مه رگ نو خانه وه.

له یرتیس: ئه ی هاوار! نیسه ته خنکا وه؟

مه له که: خنکا وه! خنکا وه!

له یرتیس: ئه وه نده ئاوت له گیان که و تو وه، ئوفیلیای هه ژار، ئیتر من ئه سه رین له چاو راده گرم؛ به لام ئه مانه ش به ش و به ری خو مانه، سه رو شت هه ره له سه ره نه ریتی خو یه. با شه رم پی م بلّح هه رچی پیتی خو شه؛ که ئهو هه سه ره و هه نسکه م لی دو ورکه و ته وه، هه سه تی ژنانه ش لیم ده بیته وه. لای ئیوه خو ش قوربان! و ته م

پیتیه له ئاگر که خه ریکه گلپه بکا؛ به لام داخه کهم ئه و دلّه
نه گوومه دایده مرکینتی.

پاشا: با شوینی بگرین، گیر ترود!
چهنده ده بی ههول بدهم تووره بییه که ی بتاسینم! ئیستا ده ترسم ئه م
به سه رهاته سه ره له نوئی هه لی بداته وه.

ده سا با بچین.

[ده چنه ده ری]

به‌شی پینجه‌م

شانۆی یه‌ک - له قه‌برستانیکدا

[دوو لادیبی به‌بیل و زه‌نگن دینه ژووره‌وه]

۱: لادیبی ۱: جا ره‌وایه له‌سه‌ر دابونه‌ریتی مه‌سیحی ئەسه‌په‌رده بکری که
ئه‌نقه‌س خۆی خه‌لاس کردووه؟

۲: لادیبی ۲: پیت ده‌لیم به‌لێ! که‌وابوو زووبه‌ گۆزه‌که‌ی بکۆله. به‌رپرس لیبی
کۆلاوه‌ته‌وه و ئەسه‌پاردنی له‌سه‌ر دابی مه‌سیحی بۆ داناوه.

۱: شتی وا چۆن ده‌بی، مه‌گه‌ر بێ ده‌ره‌تان خۆی خنکاندبێ؟

۲: بۆ نا؟ وایان بۆ ده‌رکه‌وتووه.

۱: ده‌شێ هه‌ر له‌سه‌ر بێ ده‌ره‌تانی بووبی، چی تر ناگونجی. چونکه‌ مه‌سه‌له
ئایینییه‌که‌ی وایه: ئەگه‌ر ئەمن ئەنقه‌س خۆ بخنکینم، گوناهیک
لیم پرووی داوه؛ گوناهیش سێ قۆناغی هه‌یه: نیه‌تی له‌سه‌ر بیتی،
ده‌ستی پێ بکه‌ی و دوایی بیتی؛ که‌وابوو به‌ینی و به‌ینه‌للا خۆی
خنکاندووه.

۲: گوتم نا، گۆرکۆلی چاک.

۱: تۆ ده‌نگ. لیره‌دا ئاوه؛ چاکه. لیره‌ش مرۆفێ راوه‌ستاوه؛ چاکه. ئەگه‌ر
کابرا خۆ بخنکین، جا، خۆی نه‌فه‌وتانده؟

به‌ری وه‌للا. تیگه‌یشتی. به‌لام ئەگه‌ر ئاوه‌که‌ ته‌وژم بیتی و
ببخنکین، ئەوه‌ خنکاندن نییه‌ و ئەو مرۆفه‌ گونای پچرانی ژینی
خۆی لێ ناکه‌وێ.

۲: بۆچی، ئەوه یاسایه؟

۱: نا، له‌سه‌ر دینم، یاسای لێ تۆژینه‌وه‌ی زیده‌وان.

۲: راسته‌که‌ت ده‌وی؟ ئەگه‌ر ژنه‌ خاوه‌ن ره‌گه‌زێک نه‌بوايه، له‌ گردی
خاوه‌ناسه‌کان ئەسه‌په‌رده ده‌کرا.

۱: ئەی ره‌حمه‌تی خودات له‌سه‌ر بۆ قسه‌ی راستت! جا داخه‌که‌م! خاوه‌ن
ناوه‌کان له‌و دونیایه‌دا ئیزنیان هه‌یه‌ خۆ بخنکین یان سیداره‌که‌ن،
پیتییه‌ک ئەولاتر ئایینییش بخه‌ن. وه‌ره‌ بیلته‌که‌م! نه‌ماون خاوه‌ن
ناوانی جارن باخه‌وانان و گۆرکۆلان و قومه‌شکه‌نانی لێ ده‌رکه‌ی.
هه‌ر ئەوان ئیشتی چه‌زه‌تی ئاده‌میان به‌لاوه‌ ماوه.

۲: ئەو خاوه‌ن ناو بوو؟

۱: یه‌که‌م که‌سێ بوو ناوینیشانی هه‌بوو.

۲: کور هه‌ر نه‌یبوو.

۱: چی، مه‌گه‌ر کافری؟ له‌که‌لامی خودا چیت ده‌س که‌وتووه؟ که‌لامی
خودایه‌ که‌ ئاده‌م ئیشتی زه‌وی کۆلان بوو. جا ده‌یتوانی زه‌وی بکۆلێ
بێ ناوینیشان؟ داده‌ی پرسیاریکی ترت لێ بکه‌م. ئەگه‌ر وه‌لامت
جێ په‌سه‌ند نه‌بی، ئیقراری گوناخت له‌سه‌ره.

۲: داده‌ی!

۱: ئەوه‌ی له‌ به‌ردتاش، پاپۆره‌ساز، یان دارتاش شتی پته‌وتر ساز ده‌کا، چ
کاره‌یه؟

۲: سیداره‌که‌ره، چونکه‌ داربه‌سی وا ژینی هه‌زاران که‌سی پێ ده‌برێ و هه‌ر
به‌رقه‌راره.

۱: که‌یف ده‌که‌م له‌به‌ر ئاوه‌ز و بیرت، نا، به‌ئایینم. سیداره، کاری زۆر
جوان ده‌کا. به‌لام بۆج کاری له‌به‌رمان جوانه؟ جوانه، سزای
چه‌په‌لکارانه. جا، ئەتو چه‌په‌لکاری گه‌ر بلتی سیداره‌ پته‌وتر له

کهلیسه دهکری. بهینه لا، هەر سیداره چارت دهکا. جا، بچینه وه
سەر پرسیاره که؛ دهی!

۲: کئیه دهسکردی پتهوتر له وهیه که بهردتاشه، پاپۆره سازه یاکو دارتاشه؟
۱: دهسا، خۆت بیلێ و ههوساره که بهرده.

۲: ئا، ئیستا دهلیم!

۱: دهی.

۲: بهخودا ئیتر ناتوانم بیلیم.

[ههملیت و هورهیشیو له دووره وه دهرده کهوئ]

۱: هینده نهقیزه، بۆ ئه وه مهسه لهیه، له میتشکت مهده؛ چونکه ئه وه کهره
گه رت به نهقیزه و هیکردن توندتر ریگات بۆ نابری؛ ههر کهی
پرسیاری وایان لێ کردی؛ بلێ: گۆرکۆل. ئه وه ژوو و ماله ئه وه
سازی دهکا تا رۆژی پهسلان کرچهیهک ناکا. دهسا بچوووه کن
یوگنی مه بفرۆش شووشه یهک شه ره تم بۆ بکهر.

[لادیبی ۲ دهچیتنه دهری]

[لادیبی یهک زهوی دهکۆلێ و گۆرانی دهلێ]

دهورهی لایه تیم ههر دلدارای بوو

ئه وهی خۆشم دهویست ههرزه کاری بوو

ژین بهلامه وه جی ژوانی بوو

که یفم له دنیا دهس له ملانی بوو^(۱)

ههملیت: ناخۆ ئه و کابرایه هیچ ههستیکی بهرامهر به ئیشه کهی نییه، له
گۆرکۆلیندا ستران ده بیترێ؟

(۱) وه رگیتراوهی ئه و گۆرانییه دهق به دهق وایه: له گه ئجیدا که دلداریم دهکرد، پیم
خۆش بوو، زه مانم کورت ده کرده وه سهر که یف و خۆشیم و پیم و ابوو جگه له ژوانی
نییه.

هورهیشیو: خووکردن سۆنگهی سانایی له گیانیدا فهراهه م کردوه.
ههملیت: ههروایه؛ دهستی که ئیش نه بیستی نهرم و ناسک ده میستی.
گۆرکۆل [به گۆرانی]:

به لام پیری هات به ههنگاوی ورد

چر نووکی خست و یه خسیرمی کرد

خیرا بۆ ژیر خاک بارم لێ داوه

دهلێی ههر نه بووم له رووی دنیا وه

[کاژ له یهک له دلێ خاک دهرده خا]

ههملیت: ئه و کاژ له یشه زمانی بووه! له کاتی خۆیدا به ستهی گوتوووه.
چه نده به پهستی له ئهرزی دهدا، ئیترته پیشه چه نهی قاییله که بۆ
یه کهم جار پیاو کوژی کرد. بگره کاسه سه ری سیاسه وانێ بی، ئه م
که ره وه ها به سه ریدا زاله؛ دوور نییه خوا وه ندیشی
هه له خه له تاندی، وای نییه؟

هورهیشیو: شایهت، قوریان!

ههملیت: بیان هی پیشکاری دیواخانێ بی، که ههر گوتوو یه تی: رۆژباش!
سه ره وه ری جوانم! سه ره رم چۆنه؟ بیان هی فلانه سه ره وه ری بووه که
به ده وه ره ئه سپی فیساره سه ره وردا خولتهی کردوه و ته مای تی
کردوه به لکو به لاله و تکا بیداتی شتی وای نابی؟

هورهیشیو: با، قوریان!

ههملیت: به لێ ههر وایه؛ ئیستا خانمی کرم تی داوم شه ویلکهی خوارووی
له بهر نه ماوه و به بیلی ئه و گۆرکۆله زه بری له میتشک ده که وئ. جا
ئه مه یه شوړشی شیا و ئه گه ر تی بی نییمان بۆ دیتنی هه بی. ناخۆ ئه و
پیشه و پلانه بایه خی په ره رینیان - زیاتر له وهی که ئیستا
هه لوکی نییان پێ بکری - پتر نه بووه ته ز له ئیسقانم ده که وئ که
بیری لێ ده که مه وه.

گۆرکۆل [بەگۆرانى]:

بیل و زەنگن و پالە
کەفنیکیشى لە پالە
چالێ لە خۆل کۆل دەکەم
بۆ میوانی چۆل دەکەم

[کاژەلە یەکی ترفرە دەدا]

هەملیت: ئەو یەکی تر. بۆ کاژەلاکی بریکاری نەبێ؟

ئێستا لە کویتیە وردبینیەکانی، زار و زمان گەرانى، لاپەرە و بەلگەکانى، مافی دەسپیداگرتن، یان نامۆزگار بیکردن؛ بۆچ ئازارى ئەو کابرا تەرەبە بەگیان دەکیشى میشكى بهاری بەو بیلە پیسە؛ بۆچی پیتی نالێ کار و کردەوی زەبر و زۆردانە؟

ئەها، ئەو کابرا دەبێ لە کاتى خۆیدا کپیری گەورەى زەویوزار بووبێ؛ قەبالە و بنچاق، باوشى قەولنامە، دوو دەسەبەر و چەن داخوزانامە بۆ وەرگرتنەوی زەوینەکانى. ناخۆ ئەم حالە تاواندانەوی تاوانانەکانییە، وەرگرتنەوی وەرگرتووەکانییە، کە میشكى خروخۆلێ وەها پڕ بوو لە خاک و خۆل؟ ناخۆ زامنەکانى پتر لە درێژایی و پانایی دوو لاپەرەى زەمانەتى کپدارەکانى - زەمانەتى دوو کەسەش - ئێستا نەبنە زامنى. ئەو کۆمەلە قەبالە جێ ناگرێ لەو چالە. میرات خۆبە و ناخۆ نایکەوی جگە لەو دوو چەپالە، ها؟

هورەیشیو: نەک تۆزقالتی زباتر، قوربان!

هەملیت: ناخۆ لاپەرە لە پیستی بزنیس ساز دەکری؟

هورەیشیو: بەلێ قوربان! لە پیستی گۆریش.

هەملیت: ئەوانە بزنی و گۆرن کە رەحەتى خەیاڵیان لە شتى ئەوتۆدا

دەبیننەو. با لەگەل ئەو کابرایە دەمەتەقە یەک بکەم.

ئەو گۆری کیتیە، مامە؟

لادییی: هی خۆمە، ئاغە! [بەگۆرانى]:

چالێ لە خۆل کۆل دەکەم

بۆ میوانی چۆل دەکەم

هەملیت: پیم وایە بەراستی بەشى خۆت بێ، چونکە لەنبوی دای و درۆ دەکەى. (**)

لادییی: ئەتۆ لە دەری دای و درۆ دەکەى؛ کەوابوو هی تۆ نییە. منیش بەشى خۆم، گەرچی لەنبوی دام و درۆش ناکەم، بەلام هەر هی خۆمە.

هەملیت: ئەتۆ درۆ دەکەى کە لەبەرئەوی لەنبوی دای، دەلێی هی تۆبە. ئەو بۆ مردوووەکانە نەک زیندییان؛ کەوابوو درۆت کردوو.

لادییی: ئەو هەش درۆیەکی بازەرکەرە و دیسان لەمنەو بۆ خۆت دەگەریتەو. هەملیت: بۆ کام پیاوی دەکۆلێ؟

لادییی: بۆ هیچ پیاوی، ئاغە!

هەملیت: ئەى بۆ کام ژن؟

لادییی: نە بۆ پیاو نە بۆ ژن.

هەملیت: ئەى کێ تیدا دەنیژرێ؟

لادییی: ئەو هی کە، ژن بوو، ئاغە؛ بەلام - رەحمەت لە روحى - ئێستا مردوو.

(**) وەرگێرانى ئەو بەشە دیاریکراو زۆر گرانه؛ چونکە وشەى lie لە ئینگلیزیدا مانای جۆریەجۆری هەبە و هەملیت و لادییی دوو پالوو قسان دەکەن: ئەو وشە دەکری لەو وتووێژەدا مانای بوون و درۆکردنى لێ بگيردری، بۆیە هەردوو ماناکەى هاتوو و دیارە جێ رەخنەى زانایان و مامۆستایانە کە نەمتوانیو وای وەرگێرمەو هەر بەوشە یەک دوو ماناکەى لێ دەرکەوی.

همملیت: چه‌نده کابرایه‌کی ژیر و ته‌واوه! ده‌بی هه‌ر راسته له‌گه‌لی بدویین به‌قسه‌ی دوو‌پالوو پیتی ناویرین.

به‌و خودایه! هوره‌یشیو ئه‌م سی‌ ساله‌ دوایییه، زۆرم له‌سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌ سه‌رنج داوه‌ که‌ زه‌مانه‌ جوان گۆردراوه‌ و کلکه‌ که‌لینه‌ی لادییه‌ک هینه‌ له‌ پانیه‌ی پی‌ دیوه‌خاننشینه‌ نیتزیک بووه‌ته‌وه‌، پیستتی قه‌لش لی‌ که‌وتوو‌ی ده‌پیتکی‌ و زاماری ده‌کا. روو له‌ لادییه‌ی ئاده‌ی، چه‌نده‌ خه‌ریکی گۆر کۆلینه‌ی؟

لادییه‌ی: هه‌موو رۆژانی سال؛ له‌و رۆژه‌وه‌ ده‌ستمم پی‌ کردوو‌ه که‌ پاشای پیشوو‌مان - هه‌ملیت - فورتینبراس‌ی تیکشکاند.

همملیت: تا ئیستا ده‌بیته‌ چه‌ند سال؟

لادییه‌ی: خۆت ناتوانی بیژی؟ هه‌ر گه‌وجی ده‌توانی بیژی؛ ئه‌و رۆژه‌ که‌ هه‌ملیتی لاو له‌ دایک بوو. ئه‌وه‌ی که‌ شیت بووه‌ و ناردراوه‌ بو ئینگلیز.

همملیت: ئا، به‌خودای وایه‌، جا له‌به‌رچی ناردراوه‌ بو ئینگلیز؟

لادییه‌ی: له‌به‌رچی، له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ شیت بوو؛ به‌لکو له‌وی ئاوه‌زی بگه‌ریته‌وه‌، یان هه‌ر نه‌بی له‌ویدا شیتتی شووره‌یی نییه‌.

همملیت: جا، بو؟

لادییه‌ی: له‌ویدا له‌ رووی دیاری نادا. پیاوانی ئه‌وی وه‌کو ئه‌و شیتن.

همملیت: جا چۆن شیت بووه‌؟

لادییه‌ی: زۆر سه‌مه‌ره‌، وا ده‌لین.

همملیت: چۆن سه‌مه‌ره‌؟

لادییه‌ی: چووزانم، بگه‌ر بی‌ری برابیی.

همملیت: له‌ کام ولاتدا؟

لادییه‌ی: چۆن، هه‌ر لی‌ره‌؛ له‌ ده‌فمارک. ئه‌من سی‌ ساله‌ لی‌ره‌دا - به‌مندالی و تازه‌وی - گۆرکۆلم.

همملیت: مرۆف پاش چ ماوه‌یه‌ک له‌ خاکدا داده‌رزی؟

لادییه‌ی: راسه‌که‌ی، ئه‌گه‌ر به‌ر له‌ مردن دانه‌رزابی - چونکه‌ ئیمه‌ له‌م رۆژانه‌دا ته‌رمی ده‌رده‌داری زۆرمان هه‌یه‌ به‌زه‌حمه‌ت ده‌ینیشتین - ده‌رووبه‌ری هه‌شت نۆ سالیکی پی‌ ده‌چی. ده‌باخ نۆ سال ده‌خایه‌نی.

همملیت: له‌به‌رچی ئه‌و زیاتر؟

لادییه‌ی: ئاخ‌ر جه‌ناب! به‌هۆی ئیشه‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ پیستتی قه‌له‌و ده‌بی، ماوه‌یه‌کی زۆری ده‌وی تا ئا و ده‌رکا؛ له‌ حالیکدا ئاوی تو هه‌ره‌ دارزینه‌ری له‌شی زۆلی مردووته‌. سه‌یری ئه‌م کاره‌له‌یه‌: ئه‌م کاره‌له‌یه‌ بیست و سی‌ ساله‌ له‌ دلی خوله‌.

همملیت: هی کی بووه‌؟

لادییه‌ی: هی به‌چه‌ک زۆلیکی شیت. پیت وایه‌ هی کی بووه‌؟

همملیت: نا، ئه‌من نازانم.

لادییه‌ی: تاعوون لی‌ که‌وتوو‌ی شیت! جاریکیان ده‌فرتیکی شه‌رابی رینیشی به‌سه‌رمدا کرد. هه‌ر ئه‌م کاره‌له‌یه‌، ئاغا! کاره‌له‌ی یوریک حه‌نه‌ کچی پاشا بوو.

همملیت: ئه‌وه‌!

لادییه‌ی: هه‌ر ئه‌وه‌.

همملیت: داده‌ی، یزانم. [کاره‌له‌که‌ له‌ ده‌س ده‌گری] ئای، یوریک‌ی هه‌ژار!

چاکم ده‌ناسی، هوره‌یشیو! کابرایه‌کی زۆر نوکته‌زان بوو؛ زۆر خاوه‌ن هزر. هه‌زاران جاری له‌ کۆل گرتووم و ئیستا چه‌نده‌ له‌ چاومدا زاله‌به‌ره‌!

دلم تیک هه‌لدی له‌ سه‌یرکردنی. لیوی لی‌ره‌وه‌ ئاویزان بوو که‌ نازانم چه‌ند جارم رامووسیوه‌. کوانی ته‌وزه‌ و حه‌نه‌کت؟ هه‌لتیقان و هه‌لتیزانت؟ گۆرانیه‌کانت؟ قیلانه‌وه‌ و گه‌شانه‌وه‌ت و تریقه‌ی پی‌که‌نینه‌ی جه‌ماوه‌ری سه‌رکه‌تی لی‌ به‌رز ده‌بووه‌وه‌؟ ئاخۆ نه‌بی

ئىستا گالتتە بگەي بەرپچکردنەوئى خۆت؟ چەنەت نەماوہ؟ جا بچووہ ژوورى خانمەكەم و پىتى بلتى، با خو له روون و كرتم هەلمالى، دوايى، شىوہى وائى لى دەكەوئى. بەو شىوہى پىتەنە.

هورەيشيو! تكايە، يەك شتم پى بلتى.

هورەيشيو: چ بى، قوربان؟

هەملىت: ئەتۆ پىت واپە ئەسكەندەرىش لە خاكدا وائى بەسەر هاتى؟

هورەيشيو: بى گومان!

هەملىت: وەهاش بۆن پىسە؟ پىفف [كازەلەكە فرە دەدا]

هورەيشيو: هەروايە، قوربان!

هەملىت: بزانه تا چ رادەيەك بى سوود و بايەخ هەلەدەگرين. هورەيشيو! بۆ نابى گەر خەيال بەكوپتە شوئى خاكى ئەسكەندەر، لە قوروى دەركى كووپەيەك مەيدا بى؟

هورەيشيو: وەها پىگەبشتنى لىكدانەوہبەكى زۆر وردبىنانەيە.

هەملىت: نا، لەسەر دىنم! ئەوئەندەش وردبوونەوئى ناوئى؛ بەلكو ژىرانە شوئىكەي بگرە، بەگومان بىرت جوان پىدەگا!

بەم چەشنە: ئەسكەندەر مرد. ئەسكەندەر لە خاك نىژرا. ئەسكەندەر كرايەوہ خاك. خاكيش هەر خوئە. لە خوئ قور دەكەن. جا بۆ لەو قورە -كە لەشى هەلگەراويەتى- دەركى دەفرى بىرە كپ نەكرى؟

ئەو گەورە سزارە مرد و ژىنى براوہ

بەخاكى لەشى دەركى هومە بەسراوہ

ئەو خاكە جىهان لە سامى دلئەلشپىن بوو

درز داگرى ديوارە لە دژ سەرماوہ

بەلام بى دەنگ بە! بى دەنگ! خو لادەين! پاشا خەرىكە دى - [پاشا، مەلەكە و لەيرتيس و دارتەرمى هاوورئى چەند كەشە و بەردەست دىنە ژوورئى] مەلەكە، پىوانى ديواخان، ئەى ئەوئى لەدووى كەوتوون كىيە؟ بۆ واپەناھەنگىكى نەشاسە؟ دەبى ئەو تەرمەى لەدوى كەوتوون، تەرمى كەسى بى كە بەدەستى پەرىشانى ژىنى خوئى خاپوور كەردى. ديارە خاوەن بنەچەش بووہ. با خو لادەين و سەيربان بەكەين. [لەگەل هورەيشيو خو حەشار دەدەن].

لەيرتيس: ئىتر چ ناھەنگى؟

هەملىت: ئەو لەيرتيسە؛ گەنجىكى خاوەن تانويۆ. سەير بەكە.

كەشە: پرسەكەى دەبى ئەوئەندە بەشكو بى كە ئىزمان هەيە. لە دنيا چوونى زۆر بەگومان بوو. جا ئەگەر ئەو فەرمانە گەورەيە بەسەر ناھەنگ و ئابىندا دەرنەچووباي، مەشيا بى نزا و نياز تا دوايى سەلا ماواي گل بوايە، دەبو لە جىگاي تەلقين و دوئى لىبووردن، بەكوچك و كلۆرەسخمان بەكردباي؛ بەلام وەكو كىرئىكى ناكام ئىزنى دراىە لە گول بەگىردى؛ بەرپز و حورمەت بەژەندنى ژام تا دوايى خانووى هاوورئى بەكرى.

لەيرتيس: دەبى چى ترى بۆ نەكرى؟

كەشە: چى تر ناكرى. بى حورمەتبيە بەياساي پرسە گەر دوئى لەسەر بخوئندى و وئىنەى روھەكانى هئىم كۆچكردوو داواي بەخشىنى بەكرى.

لەيرتيس: لە خاكى دايتلن؛ با لە لەشى پاك و جوانى وەنەوشەى بەهار سەر هەلكا! پىت بلتىم، هەى قەشەى قروش، خوشكم فرىشتەى رەحمەتە كاتى كە تۆ لە دۆزەخدا لوورەت دى.

هەملىت: ئەى هاوار! ئوفىلباي جوانە؟

مهله که [روو له تهرمه که]: نه وهی جوانییه پیتشکه شی جوانیت. بچو:

خوات له گهل! [گولی به سهر د/ ده بارتینی]

به و ناواته بووم بوايه ژنی هملیت. پیم وابو په ردووت گول
سه بهت ده که م؛ خانم جوانه که! نه ک گولبارانی گلکووه که ت بکه م.

له یرتیس: ناخ! به لای سیانه ده جار سی جار له و میتشکه همرمه تکراره
بکه وی که به هه ولتیکی هه له، له ههستی هه ره بهرزی بی به شی
کردی! ده می خو لادهن له سهر خاکه که ی بو جار تکی تر له
باو ه شی بگرم.

[ده چیتنه نیو گلکووه که]

جا نیستا خو لتان بکه نه سهری زیندوو و مردوومان، به لکو له و
خاکه ساف و بی گنج، کیوی هه ل بکه ن بهرتر بی له کیوی
پیلیون^(۱) یان له تر و پکی ناسمان پیتی **تولیمپوس** ی شین تیپه ر
بکا.

هملیت [که دیتنه پیتشه وه]: کتیه خه فته هینده به تاوه؟ هونراوه ی خه می
نه ستیره کانی ویلی ناسمانی له خو کردوون، وه کو گویگرانی سهر لی
تیکدراو سهری کردوون؟ نه وه منم، هملیت، شازاده ی دهمارک.

[خو له گلکووه که ده هاوی]

له یرتیس: شه یان گیانت بکیشی! [به گزیا ده رو]

هملیت: دو عای چاک ناکه ی. ده سا په نجه ت له گه رووم به رده. راسته
جه لو و جه نگران نیم؛ به لام له ده روونمدا شتیکی پر مه ترسی
هه یه، ناوه زت بتوقینتی. لاده نه و دهسته ت!

پاشا: لیکیان بکه نه وه.

(۱) پیلیون: کیویکی بهرزه نه فسانه کانی یوناندا که دپوهکان له سهر کیوی نوسا
سازیان کرد تا به تولیمپوس بگن.

مهله که: هملیت! هملیت!

هه مووان: ناغایان!

هوره پیشیو: سهره ری هپژام! هیمن به.

[خزمه تکاران لیکیان ده که نه وه و له گلکو دیتنه ده ر]

هملیت: نه ری، له سهر نه و باسه نه وه نده ی له گهل به شه ر دیم تا برژانگم له
ترووکان بکه وی.

مهله که: نه ی هاوار! کورم! کام باس؟

هملیت: نه من توفیلیام هینده خو ش ده ویست، که چل هه زار براش
به و په ری خو شه ویستی یانه وه به و نده ی من ناگن. نه تو له به ری چ
ده که ی؟

پاشا: کوره وازی لی بینه له یرتیس! شیتنه.

مهله که: بو خاتری خودا وازی لی بیتن!

هملیت: ده سا، ده ریخه بزانه چ ده که ی. شیوه ن؟ شه ر؟ روژووی له بهر
ده گری؟ یه خه ده دپری؟

سرکه ی (*) له بهر ده نوشی؟ سوسمار قووت ده ده ی؟ هه مووی ده که م.
بو شه پور و شین هاتووی؟

به خو هاویشتن له گلکه ی پروم داده مالی؟ هاتووی زیندوو له گه لی
چالت که ن، منبش ده یکه م. و نه گه ریش وری که ژ و کیوی لی ده ده ی،
با به ملوین خه روار خو لمان به سهر دا بکه ن، تا گزیره که مان لووتی له
گلپه ی هه لگراوی ناسمان بدا. کیوی نوسا به لایه وه وه کو بالووکن
بی! دم دادره تا ده قی تو وشه هه لپژم.

مهله که: نه وه ته نیا له خو چوونیکه، ماو ه به ک له میتشکی ده دا؛ زووش،
وه کو کوتری می که دوو بیچووه زیرینه ی سهره ل دین،

(*) Eisell: ترشاوتیک بووه خه مه پنه ر؛ به مانای سرکه ش هاتووه.

هېمىنييه كەي لەسەر دەنیشی.

هەملیت: گوی بگره، جەناب! هۆی چیبه و لە دژم رادەووستی؟ ئەمن هەر تۆم خۆش ویستوو. بەلام ئەو بەلاو. با **هیرکولیس** بکا ئەو هی پێ دەکری؛ پشیلە میا و دەکا و سەگ رۆژی لێ دەبیتەو.

[دەچیتە دەری]

پاشا: تکات لێ دەکەم، هورەیشیوی هێژا! پێ رابگه.

[هورەیشیوی دەچیتە دەری]

پاشا [روو له لێرتیس]: لەسەر باسەكەى دوینى شهومان، لەسەر خو بوونت پتەو رابگره. هەولێکی دوابری لەسەر دەدەین. گێرتووی چاک! چاودێرێک بۆ کورەكەت دیاری بکە. ئەو زێدەش بارەگەیهکی بێرەوهری لەسەری ساز دەبێ.

سەردەمی ئاسایش و ئاسوودە بوون نێزیکه؛ تا ئەو کاتە لەسەر خو دەبین و هیدی هەلدهکەین.

[دەچنە دەری]

شانۆی دوو - هۆلیک له قەلادا

[هەملیت و هورەیشیوی دینه ژووری]

هەملیت: ئەوەت بەدی کرد، ئاغا! ئیستا با دوو هەمییه كەشی بزانی. خو چاک بارودۆخەكەت لەبیره؟

هورەیشیوی: لەبیرمه، قوربان!

هەملیت: ئاغه! له دلمدا جوړه ئاشۆیهك كهوتبوو، دەرڤه تی نووستنی نەدەدام. پێم وابوو له یاخییه مل له نیله كان بەدترم. جا هەلمەتم دا و هەلمەتی ئەوتۆ با هەر پیرۆز بی. با ئەو هەش بزانی، جاری وا هەیه کەلله بۆشی چاکمان خزمەت دەکا - کاتێ کە بیروبۆچوونی قوولمان جاز دەبێ - و ئاگە دارمان دەکا هێزێکی ئاسمانی هەیه دوایی کاروباری ئاکۆکمان هەر بهو چەشنه ئارەزوومانە پیکدیتنی.

هورەیشیوی: بێ گومان وایه.

هەملیت: لەسەری له ژووره كەمهوه، جلی زهريا له شان و له و رهشایییهی شهودا به پهل کوتان كهوتمه ری؛ بینیانمهوه و به ئاواتم گه یشتم؛ قامکم له گیرفانیان گیر بوو؛ ئەوهم كە ویست دەسم كهوت. بەئەسپایی، روو له ژووره كەم هەلکشامهوه. بێ شەرمانه - ترس دابونەریتی لەبیر بردبوومهوه - مۆرم لەسەر فەرمانی مەزن هەلکەند؛ لەویدا چم دی، هورەیشیوی! فەن و فیتلی پاشایه تی! فەرمانیکی راسته وخۆ، پر له بهر و بیانو و سۆنگه و سەبەب بۆ سەلامه تی دەنمارک و بێ وهیی بوونی ئینگلیز؛ که به هۆی پریوونی گیانی من - ئەی هاوار! - له دیو و درنج، خەیربانت لەوه دایه دەسبورد - تەنانهت خو گیر نەدەن بۆ تیزکردنی تەوهریش - سەرم بپه پرتن.

هورەیشیوی: شتی وا نابێ!

هەملیت: ئەو فەرمانه كه، جا له دەرڤه تیکدا بیخوینهوه. بەلام گوی دەگری چم کرد؟

هوره‌یشیو: دادە‌ی و تکایه.

هم‌ملیت: له ته‌له که‌وتووی ئەو فیتل و فه‌ره‌جانە، به‌رله‌وه‌ی بی‌ر و پراوێژم بخه‌مه کار بو‌هه‌ولدا‌نێک، خۆیان هاتنه‌ جوول‌ه. له‌سه‌رخۆ دانیشتم فه‌رمانی‌کی نوێم ده‌رکرد؛ به‌خه‌تیکی جوانم نووسی. جا سه‌رده‌می‌ک جوان نووسینم، به‌و چه‌شنه‌ که رامیارانمان هه‌ولیان له‌سه‌ر ده‌دا به‌ره‌نجی‌کی بی‌به‌ر ده‌زانی و بگره‌ هه‌ولم ده‌دا ئەو فی‌ری‌بوونه له‌بی‌ر بکه‌م؛

به‌لام قوربان! له‌و کاته‌دا به‌فریام گه‌یشتم. جا ده‌ته‌وی بزانی چم نووسی؟

هوره‌یشیو: ئا، سه‌روه‌ری هێژام!

هم‌ملیت: تکایه‌کی گرینگ له‌ لایه‌ن پاشاوه: «هه‌روه‌ها که ئینگلیز پیتاک و باجده‌ریکی به‌ئه‌مه‌گه، هه‌روه‌ها که دۆسایه‌تیمان ده‌بێ وه‌کو دارخورما گه‌شه‌ بکا، هه‌روه‌ها که ناشتی ده‌بێ هه‌ر تانجی هوشه‌ گه‌فی له‌ سه‌ر بێ و سا‌قوته‌کانی به‌پێوه‌نی‌یه‌کانه‌وه هه‌له‌سه‌رابێ و... گه‌لی‌ تریش «هه‌روه‌ها»‌ی گرینگ. هه‌ر که چاوتان به‌م نامه‌یه‌ که‌وت و له‌ ناوه‌رۆکی ناگه‌دار بوون، بێ دره‌نگ، ده‌سه‌جێ، راسپارده‌کانی به‌مه‌رگ بسپێرن. ته‌نانه‌ت ده‌رفه‌تی شایه‌تیمانیشیان نه‌ده‌نی.»

هوره‌یشیو: چۆن مۆر کرا؟

هم‌ملیت: له‌وه‌شدا خودا یارمه‌تیده‌ر بوو. مۆره‌که‌ی بابم له‌نی‌تو جانتاکه‌مدا بوو، که مۆری ده‌وله‌تی ده‌نمارک له‌ رووی ساز کراوه. به‌شێوه‌ی نامه‌ به‌رینه‌که لۆم کرد و نیشانم کرد و مۆرم له‌سه‌ر کوتا و هێدی له‌ جی‌گای ئەوم دانا.

ئەو گۆرانکارییه‌ هه‌ر ده‌رنه‌که‌وت. جا پۆژی دوایی تووشی شه‌ره‌ زریبه‌که‌ بووین. ئیتر خۆت ده‌زانی چی به‌دوودا هات.

هوره‌یشیو: که‌وا‌بوو، گیلدینیستیرن و روزینکرانتز پێوه‌ بوون.

هم‌ملیت: بو‌نه‌بن، پیاو! زۆریان که‌یف ده‌کرد له‌سه‌ر ئەو ئه‌رکه. ویژدانم نابزوتین، نوقمه‌سار بوونیان له‌سه‌رخۆ تێهه‌لکوتانیا‌ن بوو. به‌لێ، پر مه‌ترسییه‌ که مرۆقی خوارده‌س خۆ ده‌خاته‌ نی‌وان گێروکی‌شه‌ی ر‌ک لێ‌کراوی دوو پایه‌به‌رزی نه‌یار.

هوره‌یشیو: جا چۆن، ئەوه‌ چ پاشایه‌که!

هم‌ملیت: ئیستا - به‌پراوێژی تۆ- له‌سه‌رم نی‌یه‌ له‌ دژی ر‌اییم؟ ئەوه‌ی که پاشاکه‌می کوشت و دایکمی فه‌لیته‌ کرد؛ خۆی هه‌لکوتا نی‌وان ئاواته‌کانم و هه‌ل‌بژارده‌که‌ بو‌ پاشایه‌تی ده‌نمارک. فه‌رمانی بو‌گرتنی گیانی‌شم ده‌رکرد؛ جا به‌فیتل و ته‌له‌که‌ی ئەوتۆش. ئاخۆ ده‌قی ویژدانپاکی نی‌یه‌ به‌م باهۆوه‌م به‌نه‌پری بکه‌م؟ ئاخۆ ئی‌زندان به‌وه‌ها ژانێک له‌ گیانی ئی‌مه‌ی مرۆفدا - که زیاتر ژه‌نگی لێ بی‌تته‌وه - تف و نه‌حله‌تی به‌دواوه‌ نابێ؟

هوره‌یشیو: ده‌بێ به‌م زووانه‌ له‌ ئینگلیزه‌وه‌ بۆی ده‌رکه‌وی ئاکامی هه‌وله‌که‌ی بووه‌ته‌ چی.

هم‌ملیت: هه‌ر به‌م زووانه‌؛ جاری‌ ده‌ور، ده‌وری خۆمه‌ و ژبانی مرۆقی‌ش درێژتر له‌وه‌ی نی‌یه‌ بلێی: یه‌ک! به‌لام زۆر به‌داخم، هورە‌یشیوی هێژا! که له‌ عاستی له‌یرتیسدا له‌خۆچووم؛ چونکه‌ به‌خۆم و خه‌مه‌که‌مدا ده‌زانم ئەویش چ حالێکی هه‌یه. داوای لێ‌بووردنی ده‌که‌م. ئەو به‌خۆ‌دادان و خه‌م نواندنه‌ی قه‌ل‌سی کردم و ر‌کی هه‌ستاندم.

هوره‌یشیو: بێ ده‌نگ! کێیه‌ خه‌ریکه‌ دێ؟

[نازریکی جه‌وان، پیاویکی دیوه‌خان دێته‌ ژووری]

نازریک: سه‌روه‌ری پایه‌به‌رز. به‌خێره‌اته‌وه‌ بو‌ ده‌نمارک.

همملیت: بهر پرتزهوه سوپاست دهکهم، جهناب!

[روو له هورهیشیوو له پهناوه] ئەم پیازپاکههره دهناسی؟ (*)

هورهیشیوو: نه، قوربان!

همملیت [له پهناوه]: جیی شانازییه نهیناسی؛ چونکه ناسینی نابه کارییه. دیاره خاوهنی خاک و خهرومانه. با ههر سپلۆیهک سهر گه وهری گه لی سپلۆتهکان بی و ئاخوری له پال خپوته پاشا بی. قه له پره شپکه؛ بهلام ههروا که گوتم، که لینه، له بهرته وهی که خاوهنی که لاوه بهر یه.

ئازریک: سهروهی جوانم! ئەگه جهنابتان له سهر چۆلی دان، بهر پرتزهوه، له لایه ن پاشای پایه بهرزهوه په یامیکم هه یه.

همملیت: وهی دهگرم، ئاغه! له سهر گیانی گه شم! کلاوه که یشت له جیی خو دانن؛ کلاو بو ئه وهیه له سهری بکهی.

ئازریک: سوپاسی جهنابتان، ههوا زۆر گهرمه.

همملیت: نا پروام پی بکه زۆر سارده؛ بای شه مال هه لی کردووه.

ئازریک: نه ختخ سارده، قوربان! وایه.

همملیت: بهلام پیتم وایه زۆر شه دار و گهرمه بو حال و هه وای من.

ئازریک: زۆر، قوربان! زۆر هوتن و نمداره، ئه وهنده که پیتم ناگوتری. بهلام، گه وهرم، جهنابی پاشا ئه مریان کردووم به خزمهت راگه یتم له سهر جهنابتان مه رجیکی گه وهری کردووه. جا قوربان! مه سه له که -

همملیت [ناماژه دهکا کلاوه که له سهر نی]: تکایه له بییری نه که یهت.

ئازریک: نا، سهروهی هپشام! له بهر ئاسووده بی خومه، به ئایینم سویتند. قوربان تازه لاویک هاتووه ته دیواخان، نبوی له یرتیسسه. پروام

(*) پیازپاکههرم بو Waterfly هیناوه. مه بهست کابرای رپاکار و خو نیشاندەر و خو لته که ره.

پی بکه ن، بهرزه پیاویکی ته واره، پر له جیا زییه کانی تایبه تی، نه رمونیان، ریکوپیک و جوان. به راستی و له سهر راستوکی باسی لیوه بکه ین، نامیلکه یه که له پیاوه تی؛ چونکه له ودا ههر بهرجه وه ندییه ک که جوامیریک پی خۆشه بیینی به دی ده کری.

همملیت: جهناب! تاريف و پیداجوونه کانت که موکورتییه کیان نییه؛ گه رچی ده زانم بو ئەژماردنی تایبه تییه کانی، هه ساوگه ری می شک گیتز هه لده گه ری و له هه لکردنی شوینی باده وانه با په سیوه که ی تووشی گیتزاو ده بی. بهلام له سهر پی هه لگوتنیکی پارا و راست، ئەمن پیتم وایه روحیکی خاوه ن ره سه نه. تایبه تییه سروشتییه که شی هینده ده گمه و دهس نه که وتووه، بو دیتنی ده قیکی وه کو خزی؛ وینه ی له ئاوینه که ی دایه و کت تر بیهه وی شوینی ئەو بگری، سیبه ری خۆیه و نه ک هیچیکی تر.

ئازریک: جهنابتان زۆر بی هه له و خه له ت باسی ده که ن.

همملیت: مه لموراد، ئەفه ندی؟ ژ چ ئەو بهرزه پیاوه هامیتته ی هه ناسه ی هال و کالمان که ین؟

ئازریک: قوربان؟

هورهیشیوو [له پهناوه به هه ملیت]: ناکری به زمانیکی تر تییگه بیینی؟ ده توانی قوربان! بی گومان.

همملیت: چ مه به ستیک هه یه له نیبوردنی ئەو ئاگایه؟

ئازریک: هی له یرتیس؟

هورهیشیوو [له پهناوه]: تووره که ی والا بوو؛ وشه زیره کانی هه مووی خه رج کرد.

همملیت: ئا سه بارهت به ئەو.

ئازریک: ئەمن ده زانم جهنابتان بی خه بهر نبین...

ھەملىت: خۆزگە بىتزانىبا، جەناب! جا بىتزانىباش قازانچىكى بۆ من نەبوو.
دەي!

ئازرىك: بىن خەبەر نىن لە وزە و ھىزى لە ھىرتىس...

ھەملىت: ناوئىم دانى بەسەردا بىتىم؛ نەكا لە شارەزايىدا بەھوئى خۆمى
لەگەل ھەلسەنگىتىم. چونكە بۆ چاك ناسىنى مرۆف، دەبىن خۆ
بناسى.

ئازرىك: مەبەستىم قورىبان! دەس و چەكىە تى. جا بەو چەشەنە كە لەو
بابەتەو ھاوتاي نىبىيە.

ھەملىت: چەكى چىبىيە؟

ئازرىك: شىر و خەنجەرە.

ھەملىت: ئەو ھەم دوو چەك؛ لە چەكەكانىبىيە تى؛ دەي چاكە.

ئازرىك: پاشا؛ قورىبان! لەگەلدا لەسەر شەش ئەسپى بەرپەر مەرجى
كردووه؛ بەرانبەر بەو، ئەوئىش - كە من بزانم، شەش شىر و
خەنجەر، بەكەلوپەل و قفل و قايش و بەرگ و داپۆشى بۆ
ھەلبەستووه، لەو داپۆشانە سى دانەي، -بەخودا- جوان دووراوون:
دەزگەرى يەك دەس، لە بار و خوەش دەس، دل دەرفىتن.

ھەملىت: داپۆش بەچى دەلئىي؟

ھورەيشىيو [لە پەناو بەھەملىت]: دەمزانى بەرلەوھى بىبىرەنەو بەرىك
بىنى لەسەر دەكەن.

ئازرىك: داپۆش، قورىبان! ھەر كالانە.

ھەملىت: ئەو وشە بۆ تۆپ جوانتر دەبوو؛ ئەگەر بىكرىا تۆپ لە شال
بەكەين.

دەي جارى با ھەر كالان بىن. ئادەي! شەش ئەسپى بەرپەر لە
بەرانبەرى شەش شىرى فەرەنسى بەكەلوپەلىانەو و سى كالانى

جوان و رازاوه؛ ئەمە مەرجى فەرەنسىيەكان لە دژى دەماركىيەكانە.

جا بۆ ئەوئەندەي -بەزاراوهكەي خۆت- بۆ ھەلبەسراوھ؟

ئازرىك: پاشا، قورىبان! ئەو مەرجەي داناوھ، لە دوازده ھەلمەت كە لە
نىوان جەنابتان و ئەودا دىتە كايەوھ سى زەبرى ئەو ھەر ھەسپىو
ناكرى؛ واتە دوازده بەتۆ. جا ھەر كەي جەنابتان وەلام بەدەنەوھ ئەو
كىبەركىيە بەرپەر دەبىن.

ھەملىت: جا ئەگەر ئەمەن وەلامم «نە» بىن؟

ئازرىك: ئاخىر، قورىبان! نەيارەتى جەنابتان جىي پىسپىنەوھى دەبىن.

ھەملىت: جەناب! ئەمەن لە ھۆلەكەدا پىياسە دەكەم. گەر جىي پەسەندى
جەنابى پاشايە، ئىستى بۆ من كاتى پشودانى رۆژە. با شىرەكان
بىتن، ئەو ئاغاشە ئامادە بىن و پاشاش لەسەر مەبەستى بىن، بۆ
پاشاي دەبەمەوھ، گەر بتوانم؛ ئەگەر بىش دۆراندم، چم دەس
نەكەوتووه جگە لە سى زەبر و سەرشۆرىم.

ئازرىك: ھەر بەو چەشەنە راي بەگەبىتىم؟

ھەملىت: لەسەر ئەو مانايە، جەناب! پاش تام و خوى كردنى بەكەيفى
خۆت.

ئازرىك: ئەركم بەرانبەر بەجەنابتان بەرپەر دەبەم.

ھەملىت: سوپاس! سوپاس!

[ئوسرىك دەچىتە دەرى]

چاك دەكا خۆي بەرپەرەي دەبا، زمانىكى تر نىبىيە ئەركى ئەو
جىبەجى بكا.

ھورەيشىيو: پەپوئاسايى، قونەقون بەتۆكل ھىلكەي بان سەرىوھ رۆبىشت.
ھەملىت: بىن گومان پىش ئەوھى كە مەمكى دايكىشى بچەكىتن، خولتەي
پىن كردووه. جا ئەو و ژمارەيەكى زۆر لەو چىنە -كە دەيانناسم-
دىساي بىن بايەخ ئاواتەخووزيانە. تەنىيا بەسازى زەمان دىنە

هه لپه پک و روالهت و جل ده رازیننه وه - وه کومه لاتیتیکی بلقاوین، که رۆژگار به بیر و بۆچوونه کانی هه لپه ژاردراو و ئیله ککراودا سواخیان ددها. خو راده گرن؛ به لام بۆ تا قیکردنه وه پفیکیان لی کهیت بلقیان ده توقی.

[پایه به رزی دیتنه ژووره وه]

پایه به رز: سه روهرم؛ جه نابی پاشا به نازریکی جه واندا سلاو و په یامیکی به پیکردن و وه لامه که یان وه رگرتیه وه که له هۆله که دا به خرمه تی ده گن. ئەوا نارودویانه بزائن نامادهن له گه لی له یرتیسدا گه مه بکن، یان دهرفه تیکی زیاترتان ده وی.

همملیت: ئەمن له سه ره مه به ستم سوورم؛ مه به ستم له ری ره زای پاشایه. ئەگه به که یفن، که یفی من سازه؛ ئیستا بی یان هه کاتیتیکی تر، به مه رجی وه کو ئیستا به توان بم.

پایه به رز: پاشا و مه له که و هه موو هاورپیان خه ریکن دین.

همملیت: هه به خوشی.

پایه به رز: مه له که داواکارتانه به ره وهی ده ست له به کتر بکه نه وه توژی دلخۆشی له یرتیس بده نه وه.

همملیت: وانه یه کی جوانی داوم.

[پایه به رز ده چیتته ده ری]

هوره ییشیو: ئەو مه رجه ده دۆری، قوربان!

همملیت: پیم وانه بی. له و کاته وه چوو بۆ فه ره نسه تا ئیستا بی وچان مه شخم کردوو؛ به و سی خاله وه دراومه تی ده ییه م. به لام تیناگه ی چ په ژاره یه ک دلی داگرتوم... ده سا، لیگه ری.

هوره ییشیو: نا، سه روهری هیزام!

همملیت: شتیکی جه فه نگه؛ به لام جو ره دل ره او کتیه که شایهت ژنیک تووشی تووش بکا.

هوره ییشیو: ئەگه دل پیوه نییه، به دلته بکه. ئەمن به ره له سستی هاتنیان بۆ ئیره ده بم و ده لیم جه نابت ساز نیت.

همملیت: نا، قهت! ئیمه نه یاری به خت خو تندنه وه یین؛ گه ره چۆله که یه ک سه رنخوون ده بی، بی حیکمهت نییه. گه کاتی مردنی ئیمه ش ئیستا بی، په کی ناکه وی؛ ئەگه په کی نه که وتبی، هه ره ئیستایه؛ ئەگه ئیستا نه بی، خو هه ره ده بی؛ گرینگ ناماده بوونه که مرۆف به شتیکی نادرئ له پاشمه نه که ی، زوو یان درهنگ چوون چ سوودیکی هه یه؟ ده سا، با بی.

[پاشا، مه له که، له یرتیس، ئوسریک، پیره پیاوتیک و هاورپیان دینه ژوو ری له گه ل چهند شیر و له پک و یه ک دانه میز و چهند تونگه ی شه راو له سه ری]

پاشا: وه ره، هه ملیت! وه ره، ئەم ده ستم لی وه رگه.

[ده سستی له یرتیس له ده سستی هه ملیت ده نی]

همملیت: داوای لی سووردنت ده که م، ئاغه! خراپه م له گه ل کردی؛ به لام تو گه وه پیاوی و لیمان بیو ره. ئەوانه ی لی ره نه ده زانن و بی گومان تو ش بیستووته که چۆن سزا ده دریم به په ریشا نییه کی پروو کینه ر. ئەوه ی لیم قه و ما، گه ر توندی بووه به پله و پایه و پیاوه تیتان لی ره دا ده لیم له سه ره شیتی بووه.

ئوه هه ملیت بوو له یرتیس ره نجانده؟ قهت هه ملیت نه بووه. ئەگه ره هه ملیت له خشته بچی و له نه گو میدا له یرتیس بره نجینی، ئەوه هه ملیت نییه؛ هه ملیت حاشای لی ده کا. که و ابو کی بوو؟ هه ره شیتییه که ی بوو. گه ره شیتیش بووه، هه ملیتیش که سی له و که سانه یه خراپه ی له گه ل کراوه؛ شیتییه که ی بووه ته دوژمنی هه ملیتی بی دهره تان.

ئاغه! له م کو ره دا ئیزن بده حاشا کردنم له خراپه کردنی ئەنقه ست،

گهردنم له بیسر و پروای بهریلاوتدا نازا بکا. تووای بزانه له سهریانهوه تیریکم هاویشت و براکم زامار کرد.

لهیرتیس: ئەوا بەدل، ئەورکەم -که زیاتر هانی دەدام بو تۆلهکردنهوه- دامرا. بەلام لهسههر شهرف و شانم خو رادهگرم و ناشت نایهوه تا چەند ریش سپی خاوەن رەسەن تکام لی بکەن و بو ناشتیخوازیم پیشنیار بدەن با نیوم پاک راگرم. جا تا ئەو کاتە خووشەویستی پیشکەشکراوت وەکو ئەوین وەردهگرم و نایدهمه داوه.

هەملیت: ئەمنیش بی خورتی له باوهشی دهگرم و لهسههر مەرجی ئەم براهه -راست و بی ریا- دیمه کایهوه.

شیرهکامان بدەنی. وەرە.

لهیرتیس: وەرن، یهکیکیش بو من.

هەملیت: لهیرتیس! دەم بەئالقەهێ ژیر نقیمهکەت؛ له نابهلهدیمدا شارەزاییهکەت وەکو ئەستیره له شهوی تاردا -بهراستی دهگهشیتتهوه.

لهیرتیس: گالتهم پی دهکەهێ، قوربان!

هەملیت: نا، بەم دەسته سویند.

پاشا: شیرهکانیان بدەنی، ئوسریکی لاو! هەملیت، برازام! خو له مەرجهکه باش ناگه داری؟

هەملیت: زۆر باش، قوربان! جه نابتان سێ خالی نسیولانی کهم هیتر کردوه.

پاشا: هیچ باکم نییه، ئەمن هەردووکم دیون؛ بەلام له بهرتهوهی که ئەو شارەزاتره، سێ خالمان به تو به خشیوه.

لهیرتیس [ناماژە دهکا به شیرهکهی دهستی]: ئەمه زۆر قورسه؛ با یهکیکی تر تاقی بکه مهوه.

هەملیت: ئەمه، باش پر دهستی منه. ئەم شیرانه یهک ئەندازەن؟

[ناماده دەبن بو یاریکردن]

نازریک: نا، سهروهرم!

پاشا: ئەو تونگه شهراهم لهسههر ئەو تهخته بدەنی. ئەگەر هەملیت زهبری یه کهم یان دووهم راوهشینی، یان له قهههوی زهبری سبیه مدا دەس بکاتهوه، با بورجهکان، هه موو، تۆپهکانیان ناگر بکەن؛ پاشا به سهلامهتی پرستی باشتی هەملیت، دهخواتهوه و له پهرداخهکهی گهوههههه دهخا گرانتەر لهوهی که چوار پاشای پیشووی دهفمارک لهسههر تاجی پاشایهتییان داناهه. ئەو پهرداخانهم بدەنی با دههۆلهکان بیته دهنگ له زورناکان و زورناکان له تۆپچییهکان و تۆپهکان له ئاسمان و ئاسمان له ئرز که ئیستا پاشا به سهلامهتی هەملیت دهخواتهوه. وەرن، دەس پی بکەن! ئیوهش داوهران، چاوتان تیژ بکەن.

هەملیت: وەرە، ئاغه!

لهیرتیس: فهرموو، قوربان! [دەس پی دهکەن]

هەملیت: یهک.

لهیرتیس: نه.

هەملیت: داوه!

نازریک: زهبریک، زهبریکی زۆر دیار.

لهیرتیس: چاکه، دیسان!

پاشا: راوهستن؛ شهراهم کهم بدەنی. هەملیت! ئەو گهوههههه بو تو پی، ئەوهش به سهلامهتیت.

[دههۆل و زورنا کوته یهک دهنگیان له پشتی شانۆ بهرز دهبیتهوه]

پهرداخهکهی بدەنی.

ههملیت: با ئەم دەورەش یاری بکەم؛ تۆزێ ڤایگرن. وەرە!

[یاری دەکەن]

ئەوا زەپریکی تر. چ دەلتیی؟

لەیرتیس: لێم کەوت، لێم کەوت، وابوو.

پاشا: کورەکەمان دەبیا.

مەلەکە: قەلەو بوو؛ بۆیە لە هەناسە کەوتوو. ها، ههملیت! دەسپەرەکەم

بگره، پروومەتت بسپەر. مەلەکە بۆ بەختی بەرزت بادە دەنۆشی،

ههملیت!

ههملیت: خانمی خاس!

پاشا: گیرترودا! نەخۆیتەوه.

مەلەکە: دەخۆمەوه، قوربان! تکایە لێم ببووری.

[دەخواتەوه]

پاشا [لەبەر خۆبەوه]: ئەوه پەرداخە ژەحراویبەکە بوو؛ تازه هیچ.

ههملیت: جارێ ناوێرم بخۆمەوه، خانم! دەمیکێ تر.

مەلەکە: وەرە با پروومەتت بسپرم.

لەیرتیس: قوربان! ئەوا لێ دەدەم.

پاشا: پێم وا نەبێ.

لەیرتیس [لەبەر خۆبەوه]: وەک بلتیی وێژدانم نامهیتلێ.

ههملیت: وەرە بۆ دەوری سێیەم، لەیرتیس! لە دوودلێ دای، تکایە

بەتەواوی هێزتەوه دەس بکەرەوه؛ دەترسم کایەکلیم لەگەڵ بکەم.

لەیرتیس: وات گوت؟ بگره!

[پەلامار دەدا]

نازریک: هیچ کام، نە ئەملا نە ئەولا.

لەیرتیس: ئەمجا، وەر بگره.

[لەیرتیس ههملیت زامار دەکا و لە کیش و بردا شیرەکانیان دەگۆردێ و

ههملیتیش لەیرتیس زامار دەکا]

پاشا: جیا یان بکە نەوه. تیکهالاون.

ههملیت نا، وەرە! دیسانەوه!

[مەلەکە دەکەوێ]

نازریک: سەیری مەلەکە! لەوێ، ها!

هورەیشیو: هەردووکیان خۆیناوتلین بوون. چۆنی، سەرورەرم؟

نازریک: چۆنی، لەیرتیس؟

لەیرتیس: چۆن بێ، وەکو دارکرۆک کەوتمە نێو کۆت و داوی خۆم؛ نازریک

لەسەر خەبت و خەیانەتی خۆم کوژرام.

ههملیت: مەلەکە چۆنە؟

پاشا: لە خۆی چوو کە چاوی بەخۆیتەکان کەوت.

مەلەکە: نا، نا! شەرابەکە، شەرابەکە! ناخ ههملیتی عەزیزم! ئەو شەرابە

بوو، ئەو شەرابە... ژەحراژن کرام.

ههملیت: ئای جەنایەت! زوو! دەرکەکان داخەن. خەیانەت، دەری بخەن.

[لەیرتیس دەکەوێ]

لەیرتیس: هەر لێرەیه، ههملیت! ئەتۆش، ههملیت! لیت کەوتوو؛ دەرمان

نییه لە جیهاندا چاری بکا. نیوه سەعاتی زیاترت بەدونیاو

نەماوه. کەرەسە ی خەیانەت لە دەستت دایە: شیرێ کول نەکراو و

ناراوی!

ئەو پیلانە پیسە ئاوری داوه لە منیش. ناخ، ئەوا کەوتم و قەت

راست نایمەوه. دایکیشت ژاراژن کرا.

ئیتیر برستم لێ پراوه. پاشا، پاشا تاوانبارە.

ههملیت: نووک شیرەکەش ژاراویبە؟ کەوابوو، سا، ژەحر، کاری خۆ بکە.

[پاشا بریندار دەکا]

همموان: خه يانته، خه يانته.

پاشا: ناخ! به لّام بمپاريزن، هاوه لّان! ههر زاميتکم که وتووه.

هممليت: ها، هه ي زيناکار، پياوکوژ، پاشاي نفره ليکراو! نهو پهرداخه
ژه حره هه لّخه. نهو په بو گه وه ره که ت؟
ده بچو له دوی دايکم.

[پاشا ده مرئ]

له يرتيس: سزاي خوئی بو، نهو ژاراه ده سکردي خوئی بو. با گهردن
نازايی بکه ين هممليتي به شه ره ف!
تاواني مردنی من و بام نه ستوی تو ناگرئ و هی توؤش له من
ناکه وئ.

[ده مرئ]

هممليت: خودا لهو سووچه رزگارت بکا. منيش له دووی تو هاتم. مردم
هوره يشيو! مه له که ي داماو! لای تو خوؤش. ئيوه ش وا رهنگان له
روو پراوه و لهو کاره ساته له شتان ده لهرزی، ده نکتان ده رنايه و ههر
چاوليکهرن، به کتان ناوئري شتتيک بيرسي. ده رفه تم بوايه به يانم
ده کرد؛ به لّام با وس بم. فه رمانبه ري مهرگ له گيان کيشاندا زور
بي نه مانه. هوره يشيو، نهو من مردم؛ نه تو زيندوی؛ به سه ره اتم و
هوئی هه لّبه زانم راست بگيروه به يارانم.

هوره يشيو: قهت پروا مه که ن پاش ئيوه تازه من خوؤ بئيم.

نه من زياتر رو مييه کی ره گه زدارم تا ده نمارکييه ک. نه ختي لهو ناراه
ليرده ماوه منيش خوؤه ختکه م.

هممليت: له سه ر پياوه تيت، بمديه نهو پهرداخه. وازيپنه سا! بهو خودايه
نه من ده يخومه وه. ناخ! هوره يشيو هیژا! نه گهر نهو به سه ره اته
نه درکئ، ده زانی چ نيويکی ناحه زم له دوو ده که وئ! نه گهر به راستي

خوشه ويستی منت له دل دايه، ده می خو له ناسمانی بوون لاده و له
دنيای دوونی به داخ و ده رده وه هه ناسه بده با چيرؤ که کم
بگيترته وه.

[دهنگی مه شقی سه ربازان دي و تهقه له دووره وه به رز ده بيتته وه]

نهو شه په و شهقه شه روپنه چييه؟

نازريک: فورتينبراسی جه وان، سه رکه وتوو له پولانده وه گه پراوه ته وه. بو
شانازی بالوتيره کانی ئينگليزی نهو تهقه و شهقه يه راست
کردوو ته وه.

هممليت: ناخ! نهو ده مرم، هوره يشيو! نهو ژاره تيره ته وای گيانمی پر
داگرتووه. نه مام ببيسم هه والی ئينگليز؛ به لّام پيشبيني ده که م
تيشکی هه لّبژاردوو له فورتينبراس ده که وئ. نهو منيش دهنگی
سه ره مهرگی خوئی لي ده که م.

که واپوو پي بلئ - ورد ورد و جوان بي که موکورتی - چی وا
هانيدام... ئيتر بي دهنگی!

هوره يشيو: نهو دلتيکی خاوهن پزقه لّشا. شه وباش! شازده ی شاز و
شيرينم، نهو فريسته کان به نهوا و نه غمه بو حه سانه وه ی بي
پرانه وه ت بانگيشتنت ده که ن.

[دهنگی مارش و هاتنی سه ربازان دي]

بوچ نهو دهوؤله روو له ئيره دي؟

[فورتينبراس و بالوتيرانی ئينگليزی، به دهوؤل و به ياخ هاوړپي پاکاران دينه
ژوورئ]

فورتينبراس: نه م ديغه نه کوپيه؟

هوره يشيو: چييه نهوی که ده ته وئ به دی بکه ی؟ نه گهر چه مه پرای چه مه ر و
چه واشه يی بيینی چاوه چاوه مه که و چاوی لي بکه.

فورتینبراس: ئەم جەندەک و جەنازەگە لە جاپی جەنایەت دەدەن. هەمی مەرگی ملهوپور! چ سوورتیکت لەسەرا سەرمەدیە کە تدا ساز کردوووە کە ئەو هەموو شا و شازادەتە بەجاری و وەها خویتمزانە خەسار کردوووە؟

بالتۆزیک: تاشاگایەکی ترستینەرە و هەوآلە کافمان لە ئینگلیزەووە درەنگ گەیشتن. گوئی لە گو کەوتوووە کە گویمان بدا ئەمرە کە ی هەمووی جیبە جی کرا و روزنیکرانتز و گیلدینیسستیرن لە ژین هەلپران. لە کام لا ئیتر سپاس وەر بگرین؟

هورەیشیو: ئەگە ریش ژیلە ی ژینی لە گیان بوایە، قەت بو مردنیان لە زاریه وە ریتزان نە دەبیست. ئەو قەت فەرمانی مردنی وانی دەرنە کردبوو. سا، ئیستا ئیووە کە لە شەری پۆلاند و ئیووش کە لە ئینگلیزەووە گەیشتووونەتە سەر ئەم رووداوە خویناوییه، فەرمانی دەرکەن ئەم تەرمانە لەسەر بەرزاییه ک لە پیتش چاو بنرین و ئیزنم بدەن بە ئاخافتنییک. ئەو خەلکە هیتشتا هەر بی خەبەرە، ئاگە دار بکەم کە چۆن بوو ئەمانە بەسەرماندا هات. با ئیووش بیسن: لە دلچەرینی لە پیاو کوژی، لەو هی کە دوورە لە خووی ئینسانی. لە دادوهری دایاخ لی براو، کوشتن و برین پیتشبینی نە کراو، مەرگ و مردنی بە پیلان و داو و بە زۆر پیت کراو و لە ئاکامیشدا چۆن مەبەست ونبوو و هەر پیلانگیی بوو کە سەرنخوون بوو. هەمووی ئەمانە ئەمن دەتوانم راستە روو بکەم.

فورتینبراس: با پەلە بکەین بو ئەژنەفتنیان و لە گەورە پیاوان بانگیشتن دەکەینە کۆری گوئیگران. ئەمنیش - بەشی خۆم - بە پەرۆشەووە بەخت و ئیقباڵم لە باووش دەگرم. ئەمن لەو پاشایەتییه دا مافی میژنەم هەیه؛ کە ئیستا بو وەرگرتنی بانگیشتن کراوم.

هورەیشیو: سەبارەت بەو هەش، ئەمن شانیم هەیه بو راگەیانندن لە زاری کەسیکەووە کە دەنگی ئەو لایەنگری پتر راکیش دەکا. بەلام با ئەم ئەرکانە جاری جیبە جی بکرتن. ئیستا بیروباوهری خەلک ئالۆز و تیکهالاووە؛ نەکا خەزر و خاکەساری زیاتر لەسەر پیلان و هەلە کاری روومان تی بکا.

فورتینبراس: چوار ئەفسەر هەملیت وەکو سەربازیک بەرنە سەر سەکو؛ چونکە بی گومان ئەگەر تاجی لەسەر بکردبای پاشایەتی خۆی بە جوانی دەسەلماند. لە بەرپیکردنیدا دەنگی سروودی سەربازی و ئاهەنگی شەرئفانی بەرز بکەنەووە. تەرەکان هەلگرن. وەها شانۆیه ک شایانی گۆرەپانی خەباتە و لیرەدا دلگیر و دلتهزینە. دەبچن، فەرمانی تۆپ دەرکردن بەسەریازەکان بدەن.
[هەمووان دەچنە دهری و پاشان چەند تۆپ دەردەکری]

کورتیه‌یک له چیرۆکی دراماکه و دەوری یاریکاران

چوارچێوهی چیرۆکی ئەو درامایە لەسەر بەسەرھاتی ھەملیت - کوری ھەملیتی گەورە، پاشای دەفمارک - دارپێژراو. لە سەرھەتای دراماکه دا ھەملیت تووشی توورپیی و پەڕیشانییە؛ بەھۆی مێردکردنی مەلەکە ی ئیستاکە ی دەفمارک بەمامی، پاشای ئیستاکە ی دەفمارک.

پاشان کە بۆ ھەملیتی جەوان دەردەکەوێ باوکی بەپیلانی دایک و مامی لە ژین ھەلبراو، تووی تۆلە لە مێشکیدا سەرھەلەدا. درێژە ی دراماکه بەوردی نیشاندەری ئالوگۆرەکانی جۆرەجۆرە کە تووشی گیان و پۆچی ھەملیت دەبێ. بۆ نیشاندانی ئەو ئالوگۆرە یاریکارانی تر، وەکو ئاوتنە ھەر کام لەونێ لە بێر و بۆچونەکانی ھەملیت دەنوێن.

کلادیوس - مامی ھەملیت و پاشای ئیستاکە ی دەفمارک - خالی نیشاندەری ھەملیتە لەوێ مرۆقی مێرینە یە.

ئوفیلیا - دەزگیانی ھەملیت - دەکەوتتە بەر لافاوی دلچەپەلی ھەملیت. ھۆرەیشیو - دۆستی گیانی و دەستەبرای ھەملیت - پیاویکی دردۆنگ و پێرەوی مەکتەبی شەکاکاییەکانە لە درێژە ی دراماکه دا نیشاندەری دەقی دەروونی ھەملیتە.

پۆلونیوس - راویژکاری پاشا و باوکی ئوفیلیا - پیرتیکی بەرزە بلتیس و ھەرزەبێژە؛ لە دواییشدا تیری گومان پەشی ھەملیت دەبیبێکی

پۆزینکرانتز و گیلدینیسستیرن - دوو پایە بەرزە دیواخاننشین - لە دۆستانی ھەملیت؛ بەلام خولتەکەری پاشا کە دەکەونە داوی خولتە و خۆتی ھەلکوتانی خۆیان.

یاریکارانی تریش کە ھەر کام بەجۆری و لە لایینەکەو ھەوا و ھەستی ھەملیت نیشان دەدەن.

ویلیم شەیکسپیر کی بوو:

لە ئاقریلی سالی ۱۵۶۴ ی زایینی لە شاری ستراتفۆردی ئینگلیز لە دایک بوو. راستەقینە ی ژبانی ریکویپیک دەس نەکەوتوو؛ بەلام ئەو ی وتراو و ماوہتەو نیشان دەدا یەکی لە ھەشت مندالی جان شەیکسپیری بازرگان بوو. خویندی سەرھتایی لە شوینەزاکەیدا تەواو کردوو؛ بەلام لە زانستگە نەبخویندوو. لە تەمەنی ھەژدە سالاندا ژنی ھیناوە.

لە سالی ۱۵۸۵ لە لاندەندا یاریکاری سەر شانۆ و نووسینی دراما دەس پێ دەکا. لەو کارەدا ھیندە سەرھەکەوێ کە لە ماوہیەکی کورتدا ناویانگ دەردەکا و دراماکانی لە لایەن درامگێرانی گەورە ی ئەو سەرھەمەو دەچنە سەر شانۆ.

لە ویلیەم شەیکسپیر سەد و پەنجا و چوار پارچە شیعریش بلاویوہتەو؛ بەلام نەک ھاوشانی دراماکانی. دەرووبەری سی و ھەوت درامای داناو؛ ئەوانە ی کە ناویانگی پتیریان دەرکردوو بریتین لە: ھەملیت، ئوتیللو، مەکیس، شالیر، رۆمیۆ و ژولیتس کە لە سەرھەمی ژبانی خۆیدا کۆنەبوونەو؛ بەلکو ھەوت سال پاش مەرگی، دوو ھاوکاری خۆی لە نامیلکە یەکا بەنیو first folio یان «یەکەم پەرتووک» بلاویان کردوو.

ئەو بلیمەتە نەمرە؛ لە بیست و سیتی ئاقریلی ۱۶۱۶ زایینی کۆچی دوایی کرد و لە کەلیسە یەک لە شوینەزاکەیدا نیژا.

